Ludas Matyi

III. évfolyam, 46. szám. SZATIRIKUS HETILAP 1947 november 19

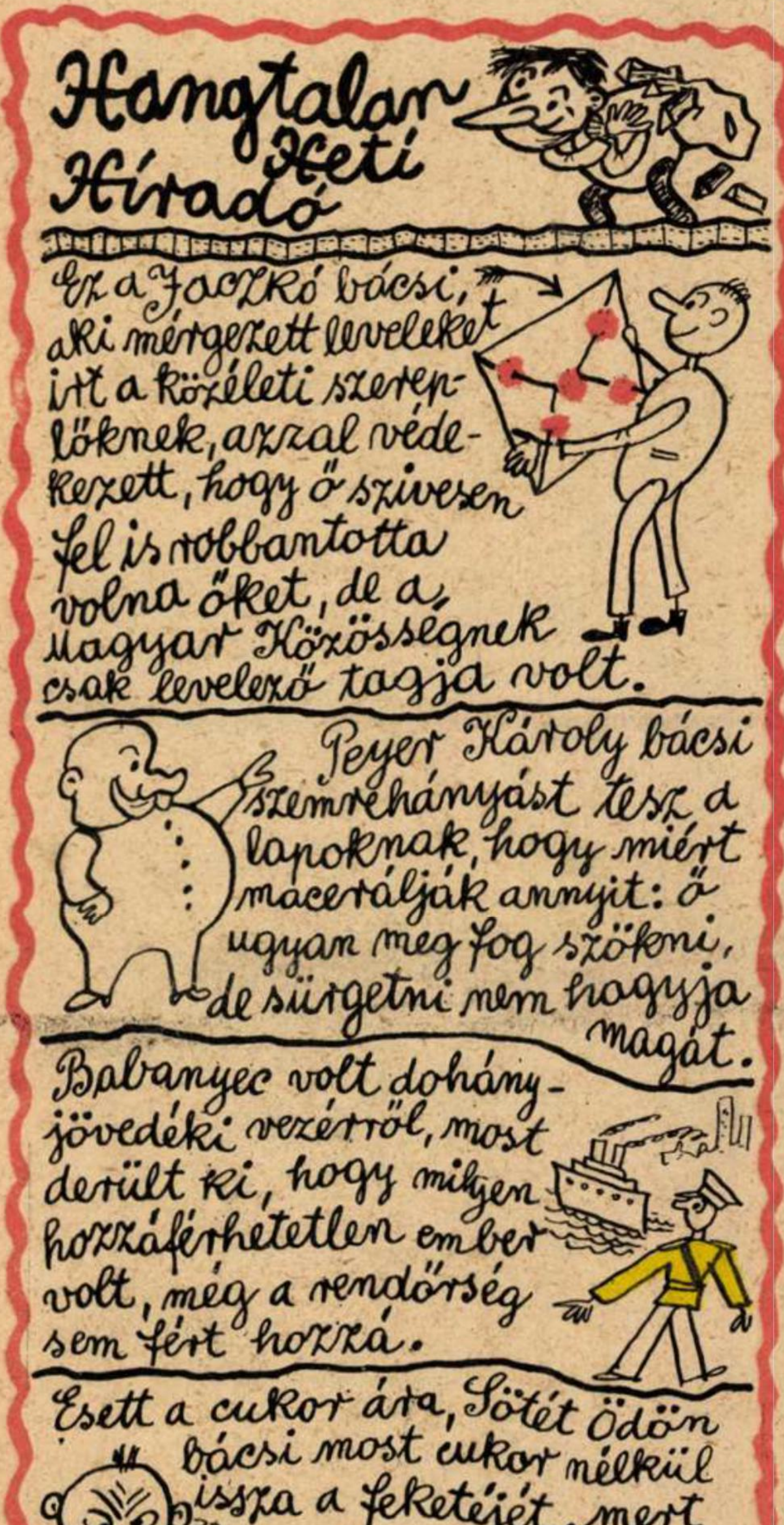

Hangtalan Heti Híradó

Ez a Jaczkó bácsi, aki mérgezett leveleket írt a közéleti szereplőknek, azzal védekezett, hogy ő szivesen fel is robbantotta volna őket, de a Magyar Közösségnek csak levelező tagja volt.

Peyer Károly bácsi szemrehányást tesz a lapoknak, hogy miért macerálják annyit: ő ugyan meg fog szökni, de sürgetni nem hagyja magát.

Babanyec volt dohányjövedéki vezérről, most derült ki, hogy milyen hozzáférhetetlen ember volt, még a rendőrség sem fért hozzá.

Esett a cukor ára, Sötét Ödön bácsi most cukor nélkül issza a feketéjét, mert cukorral már nem érdemes feketézni.

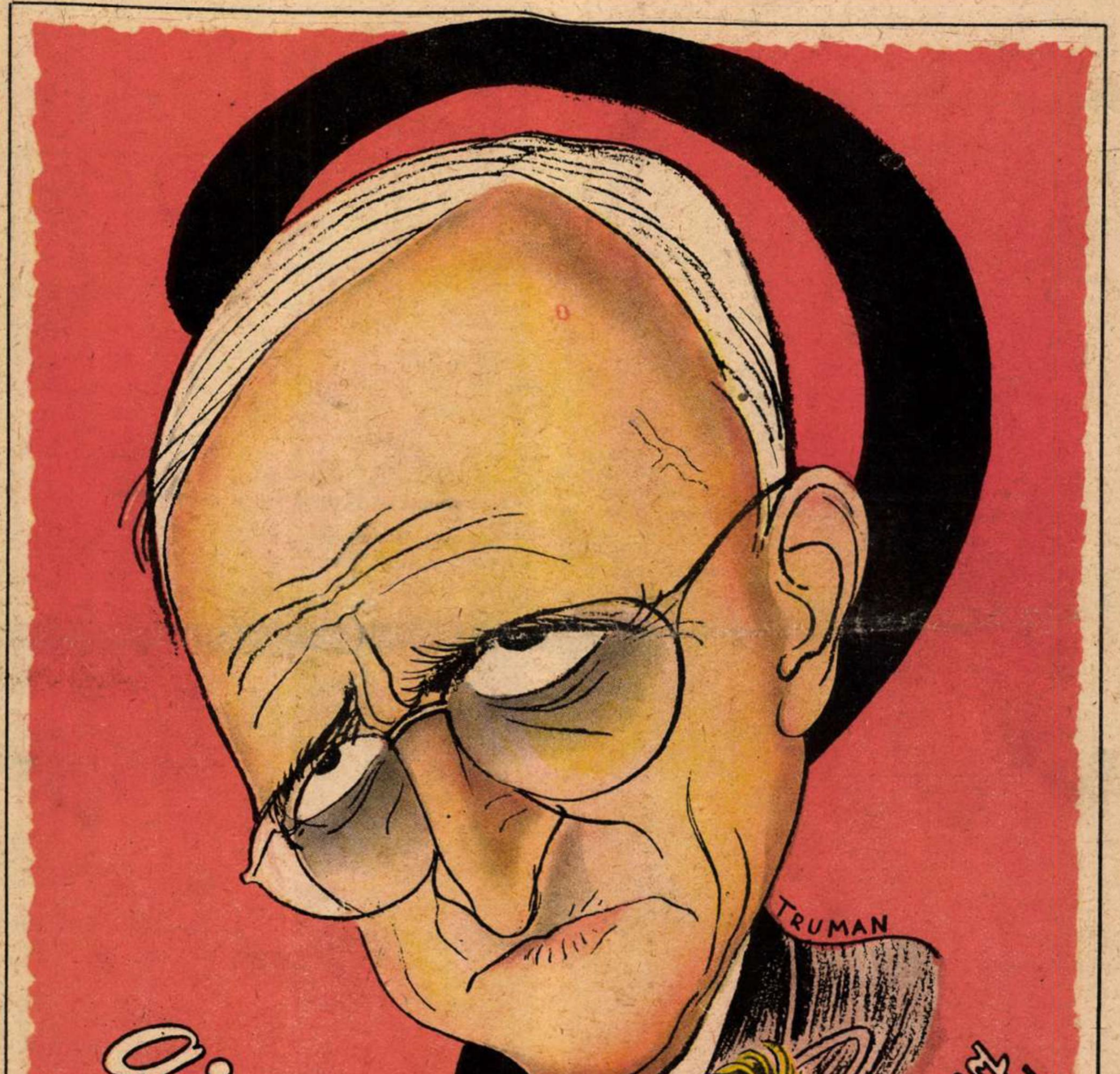
TRUMAN
SZUR
Ugye, ön is tudja már mi az az
ATOMBOMBA?

Ősmagyar vicc

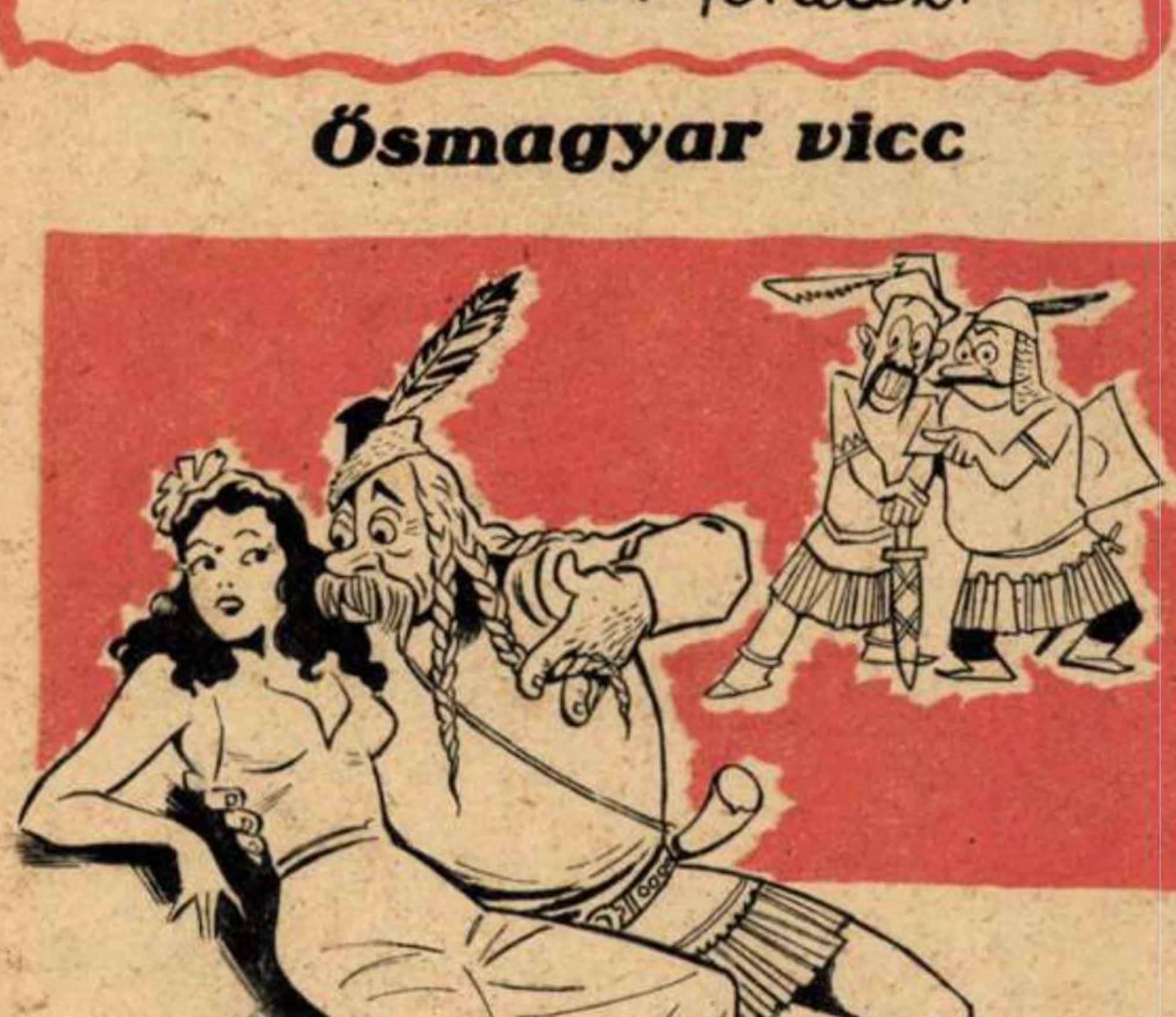

— Vajjon mivel főzi ez a Huba a nőit, hogy ilyen sikerei vannak?

— Én azt hiszem, nem is főzi, csak úgy nyereg alatt puhítja őket.

Egyéni szempont

Két rikkancs beszélget:

— Mit gondolsz, miért akarják elfoglalni az amerikaiak az északi sarkot?

— Mert az biztosan jobb még az Emke-saroknál is...

Acsay képviselő úr betegszabadságot kért Ausztriából

Egy járatlan osztrák megkérdi Acsaytól:

— Milyen szabadságért küzdenek maguk tulajdonképpen, képviselő úr?

Acsay szórakozottan feleli:

— A fizetéses szabadságért...

Nyomor

— Borzasztó! Gábor Zsuzsától hétszázötvenezer dollárnyi ékszert raboltak el.

— Rettenetes! Miből fog élni az a szerencsétlen nő?

70 fillér

A külügyminiszterek értekezlete elé

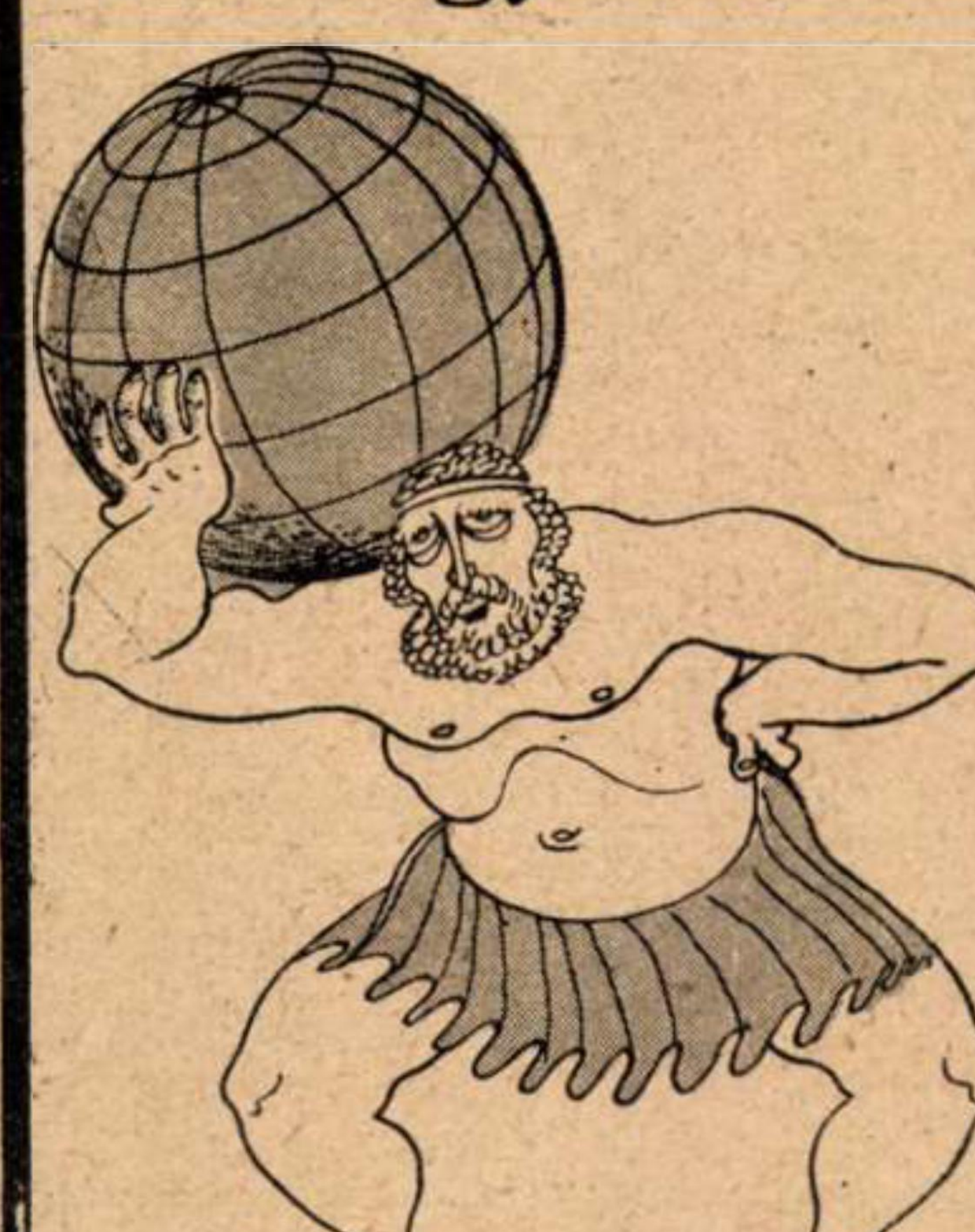

Így lesz?

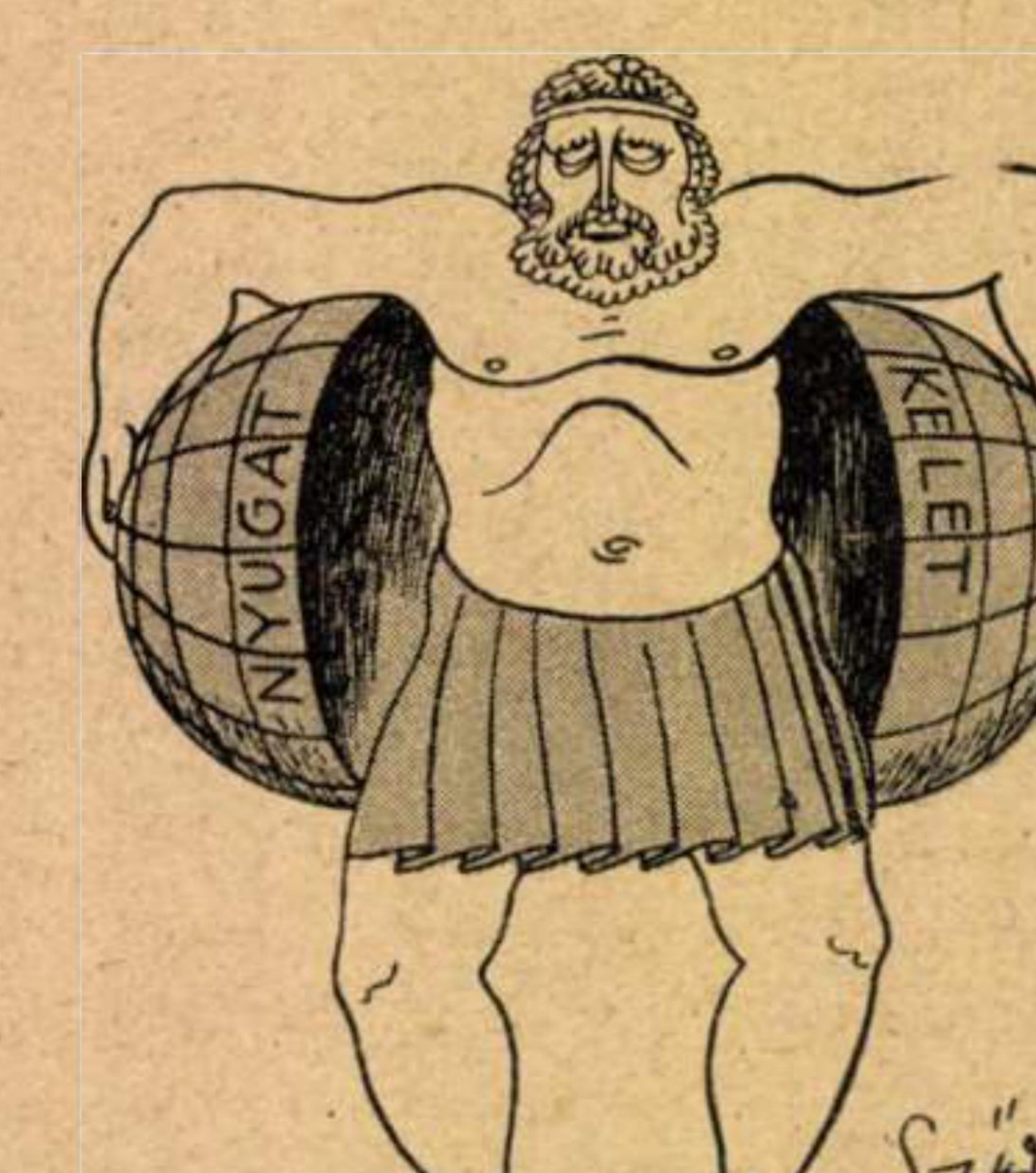

Vagy így?

Hogyan él Krausz a feleségével?

Skerlecz a 6-os villamosról meglátott, leugrott és odasietett hozzám. Előrebocsátom, hogy Skerlecz nekem nem barátom. Századtársam volt Ukrajnában, ahol seprüvel a kezünkben próbáltuk megfordítani a hadiszerencsét. Azóta jóformán alig láttam, de tudom róla, hogy sózott heringgel ügynököl. Nos, odajön hozzám ez a Skerlecz és azt kérdi:

— Mondd kérlek, meg tudnád mondani nekem, hogy a Krausz, hogy él a feleségével?

— A Krausz Marci, aki velünk volt?

— Az, az. Te közelebbről ismered. Mondd, hogy él a Krausz a feleségével?

— Hát, kérlek, úgy tudom, jól. Legalábbis a multkor láttam őket a Tulipán-moziban, családi páholyban. De mért fontos ez?

Erre elmondta, hogy a főnöke, bizonyos Csetneki egy társaságban összekerült egy bizonyos Molinárinéval, aki mesélte, hogy a Krauszné most másodszor van férjnél, mert az első férje kártyás volt, de a második férjéről is kiderült, hogy kártyás. És erre a bizonyos Csetneki kiváncsi lett, hogyan él a Krauszné a férjével és megkérdezte őt, mármint Skerleczet, hogy nem ismeri-e véletlenül a Krausz Marcit, mire ő azt felelte, hogy ő csak távolról ismeri, de van egy barátja, a Gébics (ez a nevem), az biztosan tudja. Hát ezért kérdezte.

Azzal máris tovasietett. Én ellenben két nappal később találkoztam a borbélynál Krausszal, aki azt kérdezte tőlem:

— Ismersz te valami Csetnekit?

— Hallottam már a nevét, de nem ismerem közelebbről.

— Nem tudod, hogyan él a feleségével?

— Mért kérded?

Erre elmondta, hogy egy távoli ismerőse, bizonyos Molináriné mesélte neki, hogy egy társaságban együtt volt egy bizonyos Csetnekivel, akinek sózotthal-lerakata van és az nagyon érdeklődött, hogyan élt az ő (mármint Krausz) felesége az első férjével. Ez neki nagyon gyanus.

További két nap mulva a villamoson találkoztam Krausznéval, aki azt kérdezte:

— Mondja, ismer maga egy bizonyos Skerleczet?

— Iges. Sózotthal-ügynök, együtt söpörtünk Kievben.

— Mondja, miért meséli az a Skerlecz a Molinárinénak, hogy én magával a Tulipán-moziba járok?

Erre úgy felháborodtam, hogy azonnal elsiettem Csetnekihez. Amikor a nevemet meghallotta, így szólt:

— Szóval ön a Gébics, a Skerlecz barátja. Mondja, miért meséli a Skerlecz a Molinárinénak azt, hogy maga szerint engem érdekel, hogy él a Krausz a feleségével?

Minthogy ilyenformán nyilvánvaló lett előttem, hogy Molináriné keveri az egészet, azonnal elsiettem Molinárinéhoz.

— Asszonyom — vontam kérdőre —, miért mondja a Csetneki úrnak ön azt, hogy a Skerlecz szerint én azt mondtam, hogy a Csetnekit érdekli, hogyan él a Krausz a feleségével?

— Kikérem magamnak — tiltakozott Molináriné —, éppen ma kérdezte tőlem a Krauszné, hogy miért meséli a Csetneki mindenütt azt, hogy maga a Skerlecz szerint azt mondta, hogy engem érdekel, hogyan él ő (mármint a Krauszné) a férjével?

Hát erre aztán olyan dühös lettem, hogy elmentem Skerleczhez, mert ennek a csúf pletykának a végére akartam járni.

— Mondd kérlek — kérdeztem tőle —, milyen jogon állítod te azt, hogy szerintem a Molináriné azt kérdezte a Csetnikitől, hogy mért vont engem felelősségre a Krauszné a villamoson?

Skerlecz erre összecsapta a kezét és így kiáltott fel:

— Atyaisten! Hiszen éppen a Krauszné panaszkodott a Molinárinénak, hogy te a Csetnekinek azt mondtad, hogy szerintem a Csetnekit érdekli, hogyan él a Krausz a feleségével!

Erre undorral otthagytam. Aki így hazudik, az nem ember. Másnap azonban levelet kaptam. Így szólt:

Uram!

Vegye tudomásul hogy az az igyekezete, hogy a Krauszék és Csetnekiék barátságát megzavarja, nem fog sikerülni! Ön egy pletykás vénasszony és kiérdemelte megvetésünket. Aláírás: Csetnekiék, Krauszék, Molináriné, Skerlecz.

Még megjegyzem, hogy Krausz drogista, Csetneki sózotthal-kereskedő, Skerlecz ügynök, Molináriné jobb házakhoz jár takarítani, én magam pedig preciziós műszerész vagyok.

De azt hiszem, hogy mindezt valamennyien csak mellékesen csináljuk.

Tabi László

A csodaautó

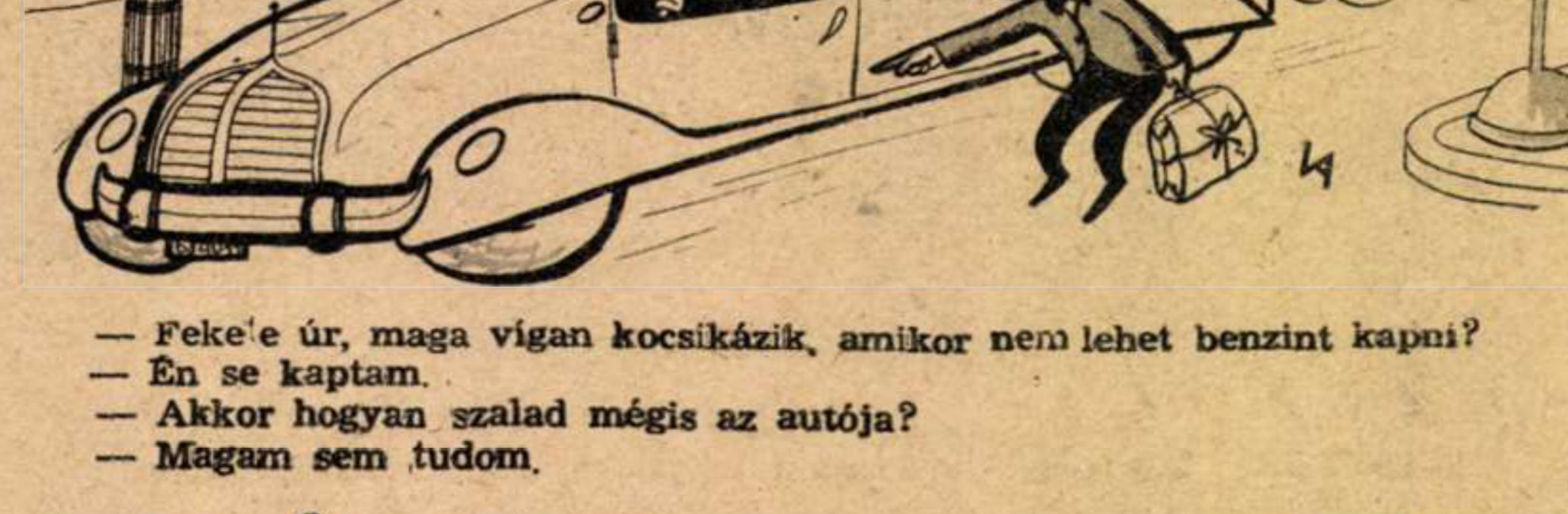

— Fekete úr, maga vígan kocsikázik, amikor nem lehet benzint kapni?
— Én se kaptam.
— Akkor hogyan szalad mégis az autója?
— Magam sem tudom.

Hogyan sikerült a patkányirtás

I. jelentés: Az írtás nagyszerűen sikerült. Budapestet patkánytalanították. Patkányban behozatalra szorulunk.

II. jelentés: Négymillió patkány pusztult el. Ez a szám még nem végleges, mert egy egész sereg patkány olyan vad volt, hogy nem lehetett megszámolni.

III. jelentés: Jó eredménnyel végződött a patkányírtás. A patkányok száma érezhetően csökkent.

IV. jelentés: Az írtás olyan sikeres volt, hogy azóta stagnál a patkányok szaporodása.

V. jelentés: Az írtás után a vizsgálat megállapította, hogy a patkányok nagyon rosszul néznek ki.

VI. jelentés: Óriási sikere volt a patkányírtásnak. A nagy sikerre való tekintettel meg kell ismételni.

Amerikai riporter Pozsonyban

Pozsonyi nácik a multhéten virágkoszorúkkal megrakodva vonultak ki a pozsonyi temetőbe. Egy amerikai laptudósító megkérdezte a temetőőrtől:

— Mi van itt?

— Itt nyugszik Tiso.

— És miért hoznak ezek az alakok ennyi virágot ide?

— Mert ők nem nyugszanak.

Olcsó pump

— Kacsirek úr, adjon kölcsön 20 forintot, most veszem észre, hogy otthonfelejtettem a pénztárcámat.

— Itt van 70 fillér, üljön villamosra és menjen haza érte.

Van benne valami

— Melyik a fontosabb égitest, a Nap vagy a Hold?

— A Hold.

— Miért a Hold?

— Mert az éjjel világít, amikor sötét van.

A kőkorszakban

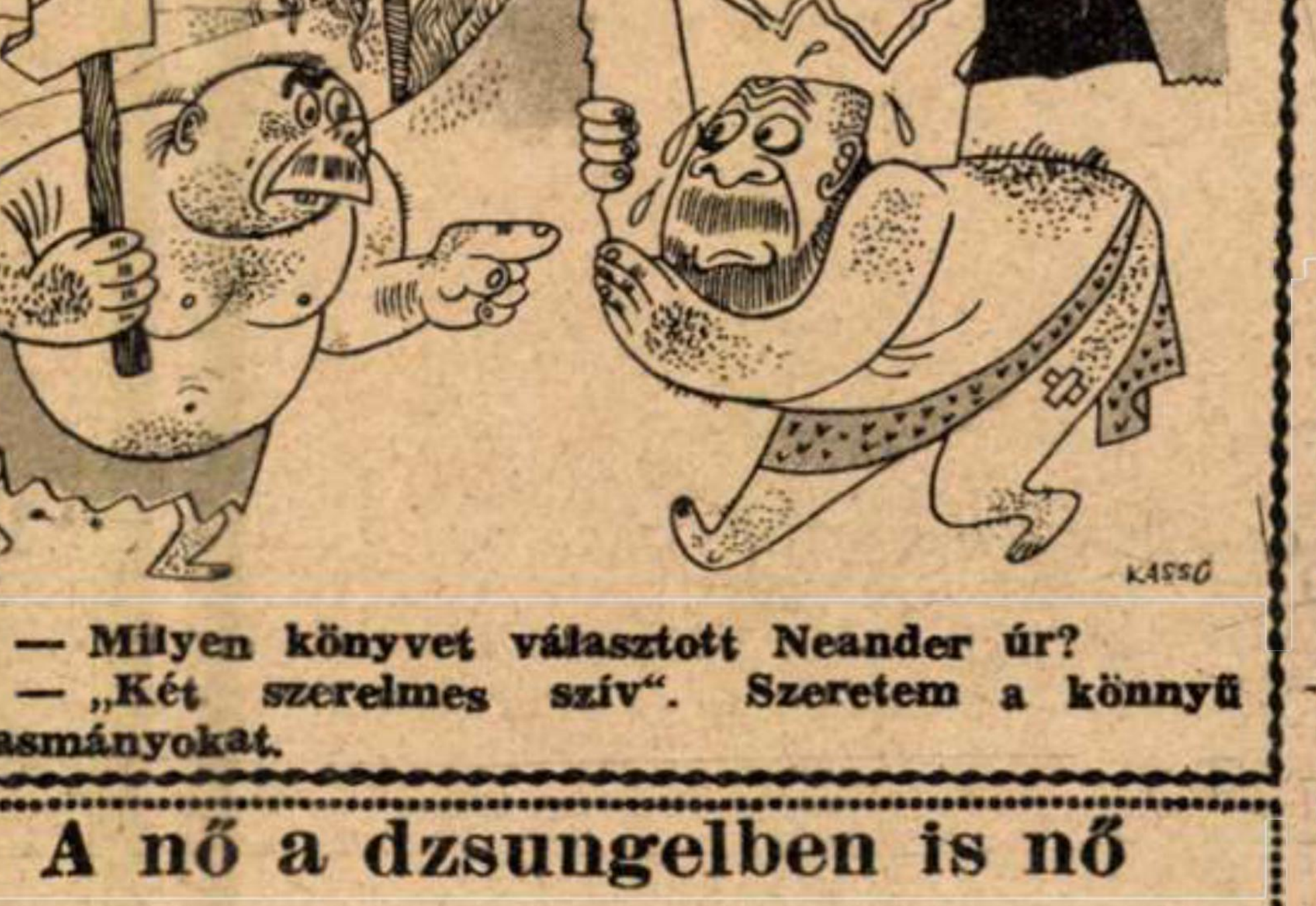

— Milyen könyvet választott Neander úr?
— „Két szerelmes szív". Szeretem a könnyű olvasmányokat.

A nő a dzsungelben is nő

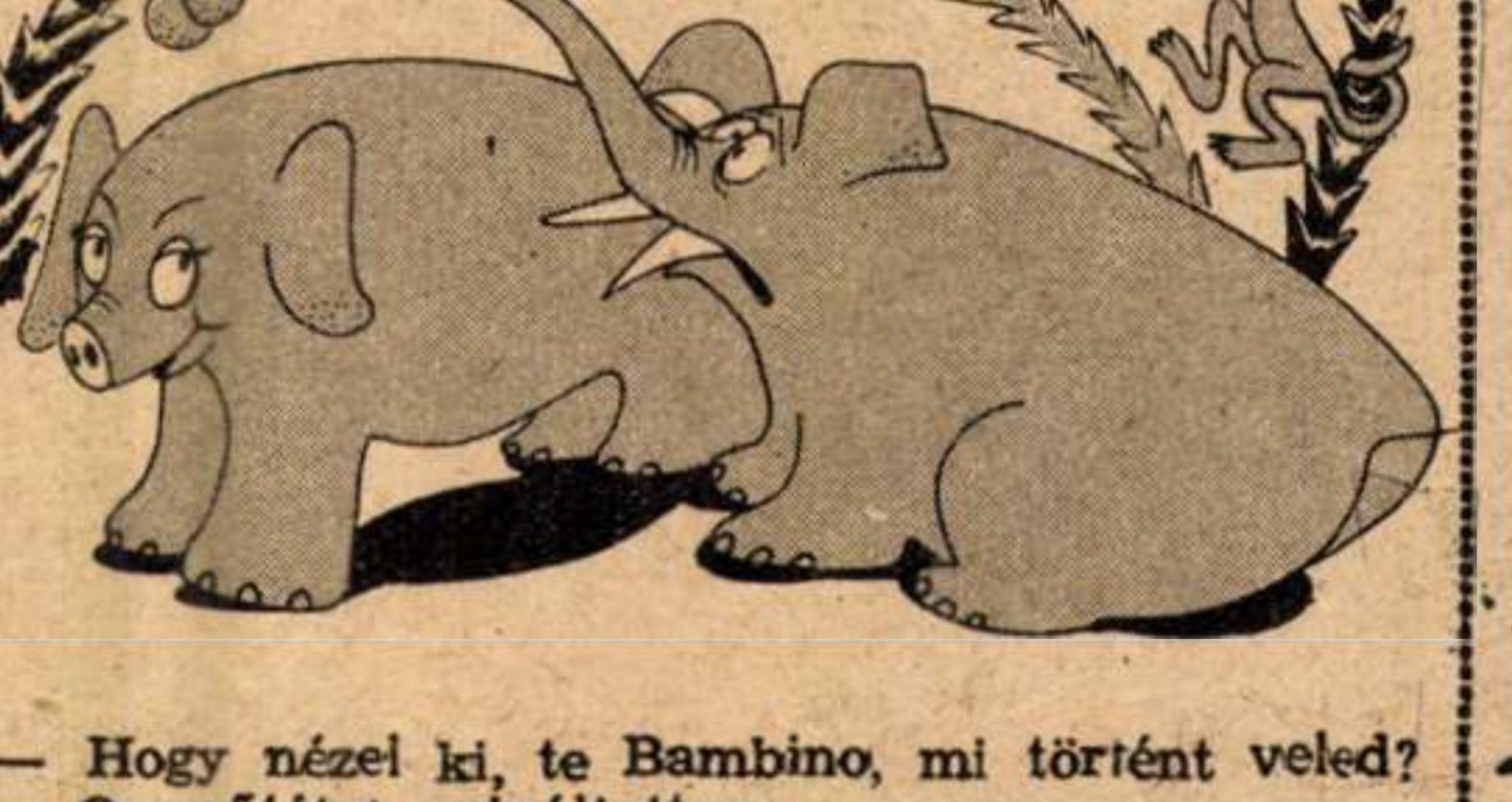

— Hogy nézel ki, te Bambino, mi történt veled?
— Orrműtétet csináltattam.

Nincs semmi baj

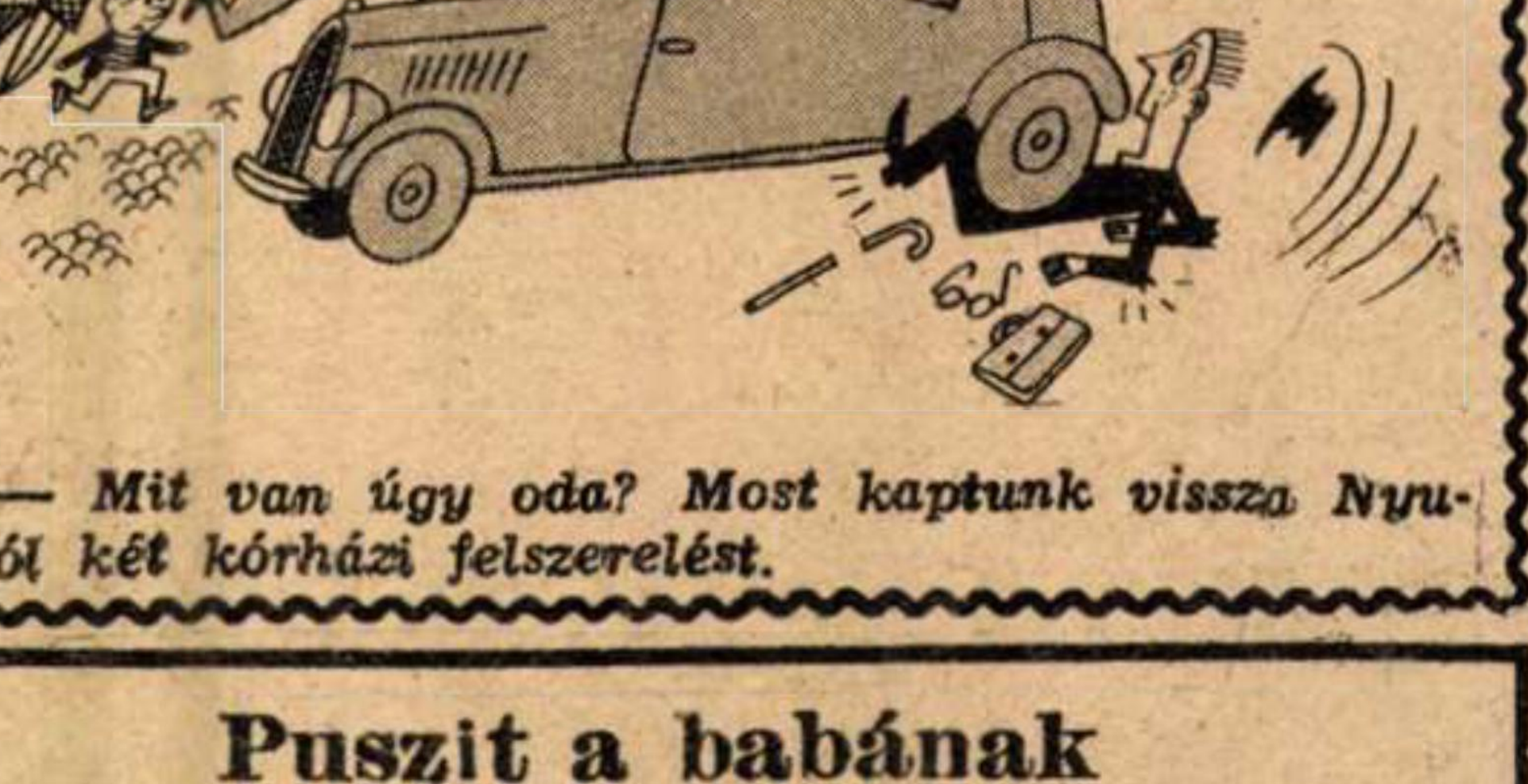

— Mit van úgy oda? Most kaptunk vissza Nyugatról két kórházi felszerelést.

Puszit a babának

Egyik színészünket szakmai berkekben mint az ország legsmucigabb, magyarul legskótabb alakját ismerik. Barátunk nemrég vendégségben volt valahol s amikor a szobalány távozáskor föladta rá a kabátot, természetes, hogy nem adott neki borravalót. Amikor látta, hogy a nem éppen fiatal szobacica emiatt várakozó neheztelésssel néz rá, borravaló helyett egyszerűen megcsókolta. De nyomban hozzátette:

— És adjon vissza ötven fillért.

Megnyugtatás

Kredenc Jenőtől megkérdezi a házasságközvetítő:

— Na, hogy tetszik a nő, akit ajánlottam?

— Egy drasztikus hasonlattal élve, ronda.

— Akkor jó.

— Jó?

— Hát persze. Elvégre magának nem egy drasztikus hasonlattal kell élni, hanem vele.

Pesti dal

Felfelé megy
A lift-díj is,
Jól teszi.
Tőle senki
E jogát el
Nem veszi.
Követi a
Tojás ára
Csendesen,
Liften megy már,
Egyre feljebb
Rendesen

Csalódás...

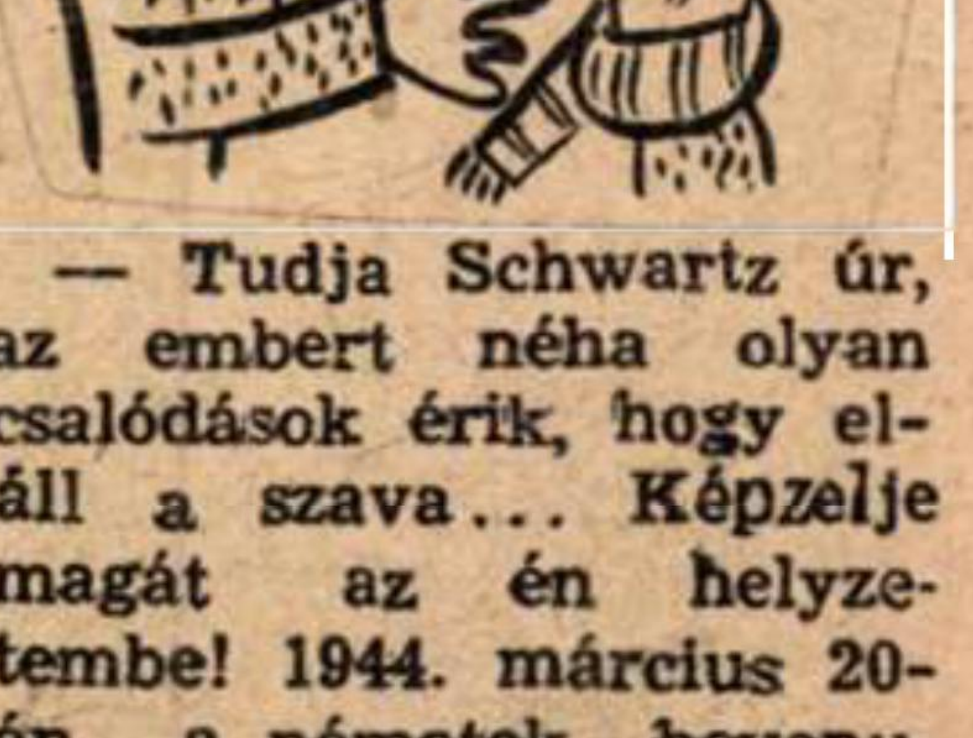

— Tudja Schwartz úr, az embert néha olyan csalódások érik, hogy eláll a szava... Képzelje magát az én helyzetembe! 1944. március 20-án, a németek bevonulása után egy nappal, egyszerre csak beállít hozzám egy vadidegen ember, bemutatkozik, hogy dr. Bonyhádinak hívják, tartalékos huszárszázados, a szomszédban lakik és felajánlja a segítségét...! Hogy ez az ember aztán mit tett értünk és általában a zsidókért, azt nem lehet elmondani! Sohasem hittem volna, hogy ilyen is létezik! A lakásán rejtegette egész családomat, a Gestapo többször elvitte, de nem tágított, a vagyonomat hiánytalanul megőrizte és visszaadta a hitemet az emberekben...! Az ostrom után aztán jóhiszeműen elhalmoztuk hálánk és szeretetünk minden jelével. Azt hittük, hogy nála rendesebb ember nem létezik...! És tudja mi derült ki róla...?!

— Na mi?

— Ő is bújkáló zsidó volt...

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Megjelenik
minden csütörtökön
Felelős szerkesztő:
DARVAS SZILÁRD
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ELEK LÁSZLÓ
Kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem adunk vissza.
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.
Nyomatott
a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.

TAKARÉKOS PATKÁNY

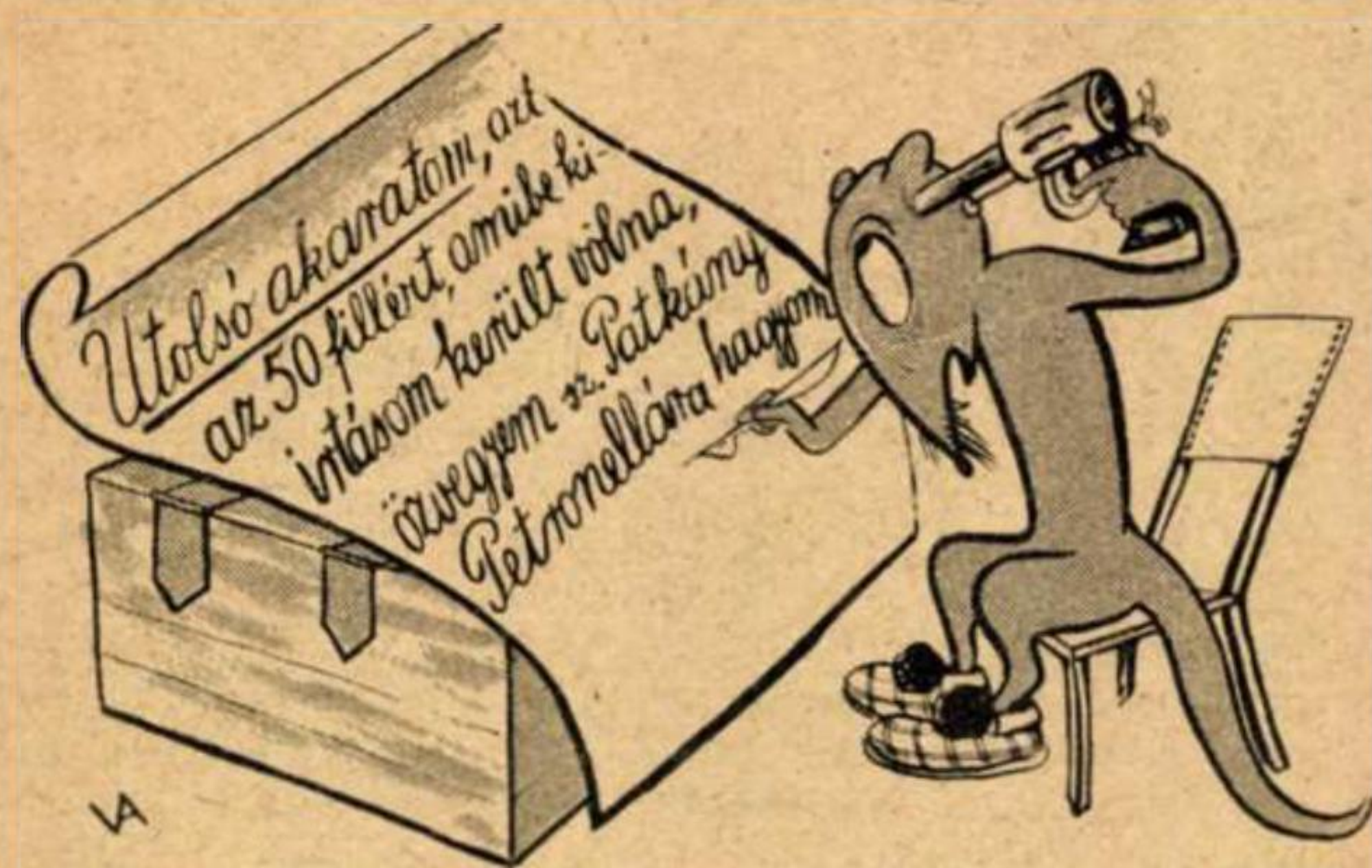
Utolsó akaratom, azt az 50 fillért, amibe kiirtásom került volna, özvegyem sz. Patkány Petronellára hagyom
VA

A szokás hatalma

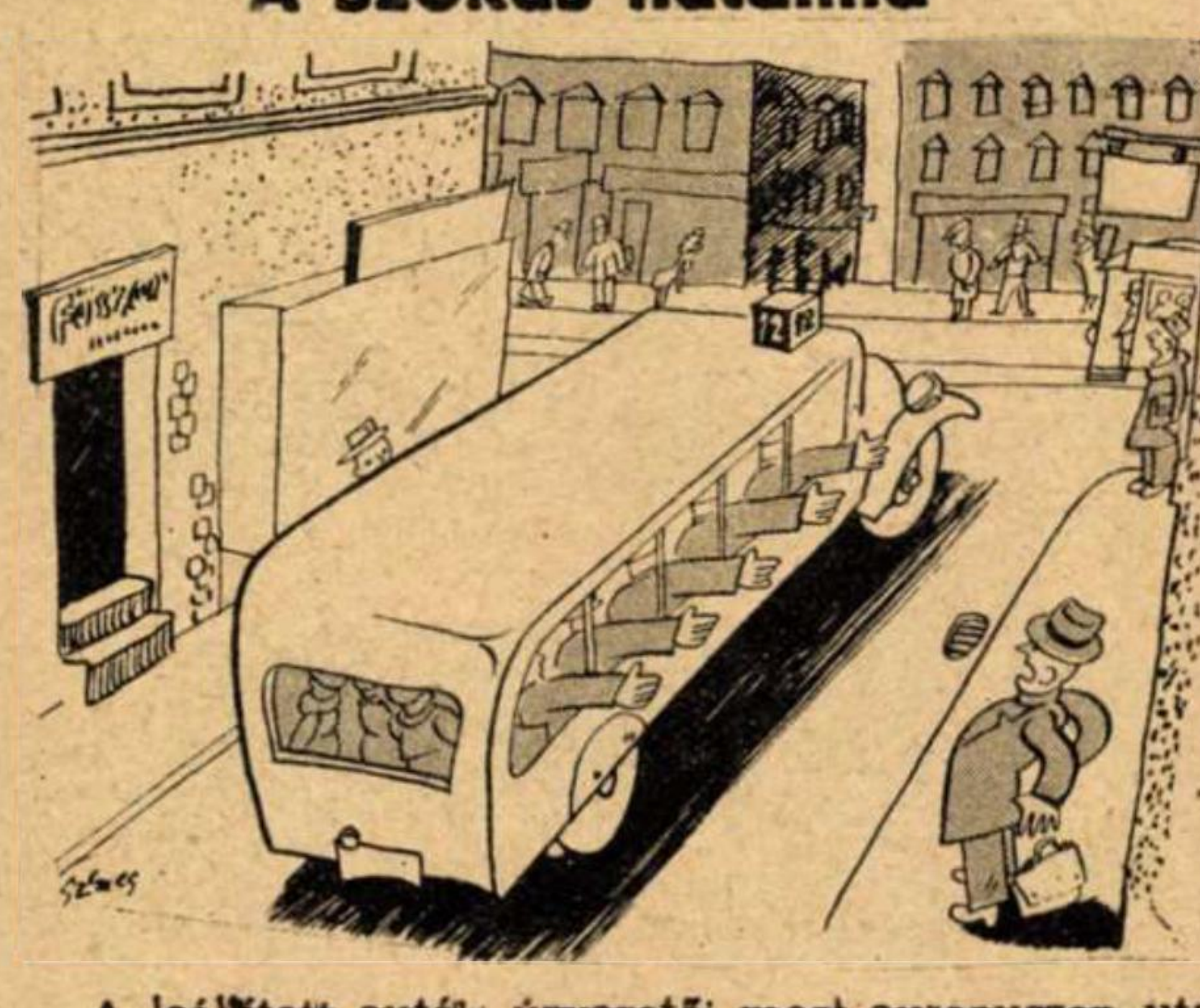

A leállított autók úrvezetői most autobuszon utaznak.

Rövid szoknya, hosszú szoknya

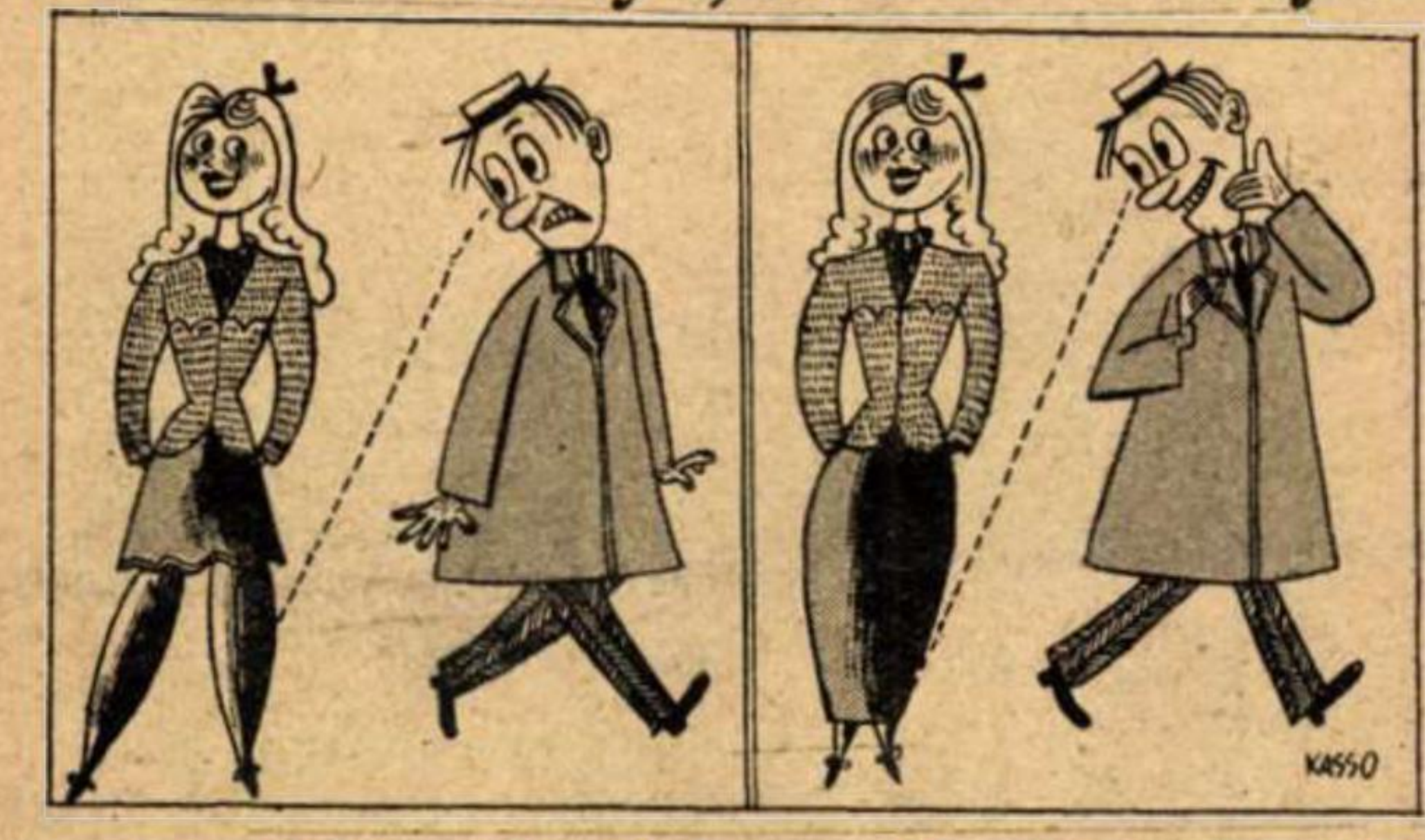

— Jaj de ronda lába van!

— Ejnye, de csínos bokája van!

A rikkancsok csak az ujságok címét kiabálhatják, tehát . . .

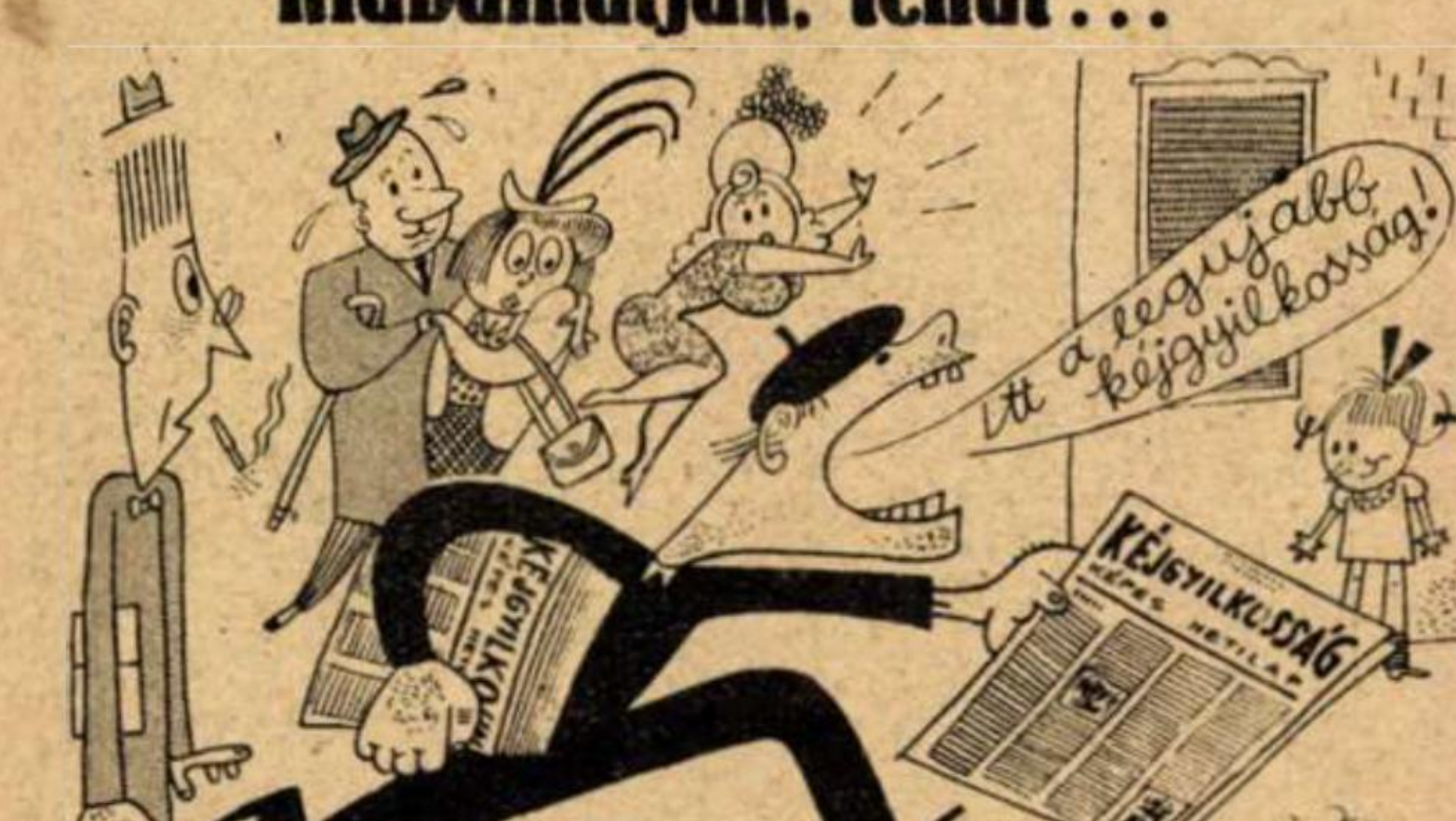

. . . új címekkel jelennek meg a lapok a rendelet után.

Nem praktikus?

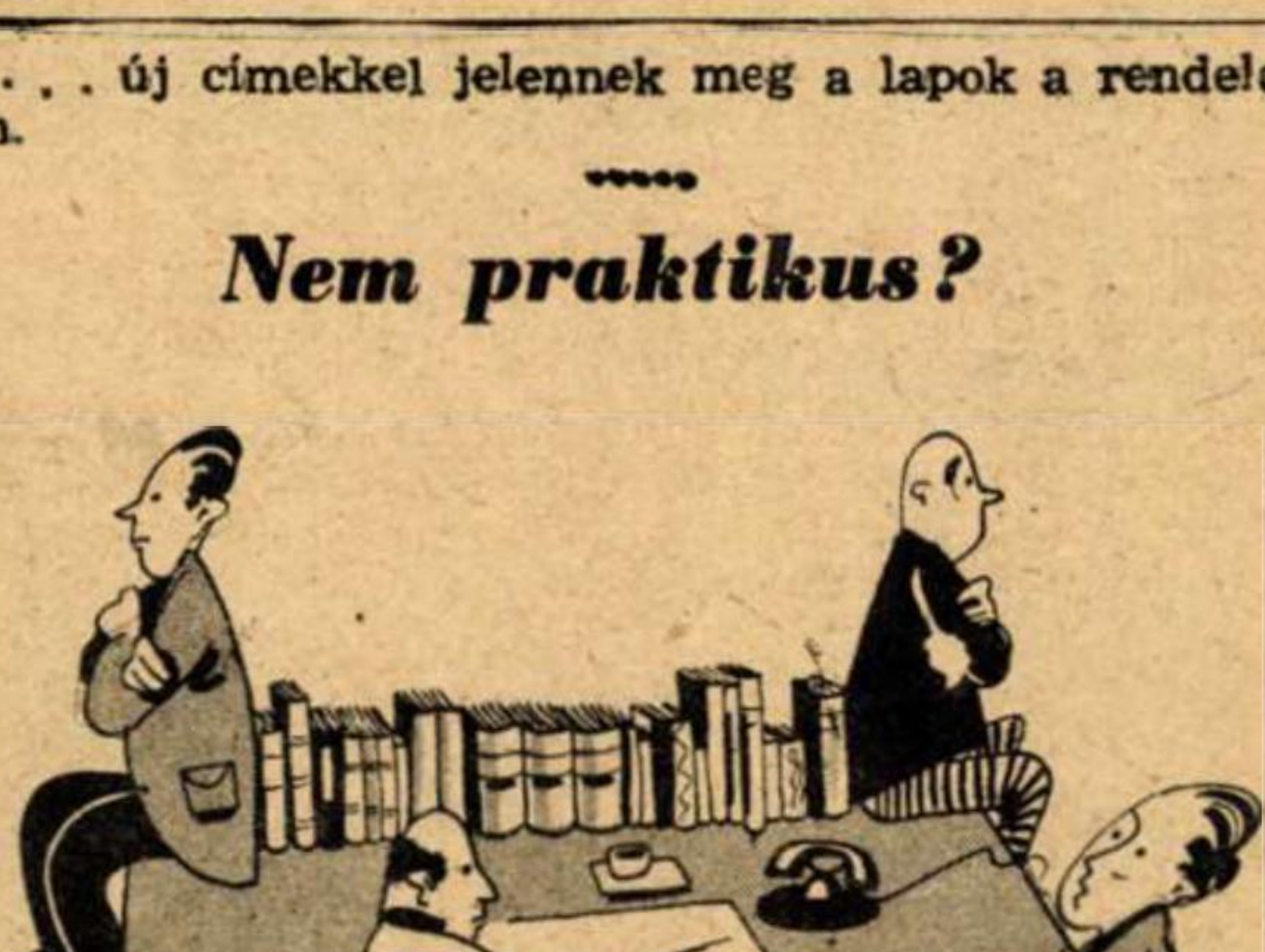

— Elküldeni nem akarom őket, hát ezt a munkakört adtam nekik . . .

Darvas Szilárd:

Rokonom, az őrült

Rokonom, az őrült, nálunk lakik, mivel feleségemmel együtt legközelebbi hozzátartozói vagyunk. Rokonom köz- és önveszélyes, ennek ellenére a hatóságok azt állítják, hogy betegsége nem igényel zártintézeti kezelést, ami érthető, mert rokonom se nem magasrangú panamista, se nem Nyugatról visszaszivárgott nyilas.

Rokonom testi és lelki infantilizmusban szenved: méretei átlag egy kétéves gyermekének felelnek meg és szellemi képességei is körülbelül ezen a szinten vannak. Egy pillanatra sem hagyhatjuk magára, összevissza szaladgál a lakásban és az egész Köztisztasági Hivatal kevés volna ahhoz, hogy különböző funkcióinak nyomát eltüntessék. Rokonom nem szobatiszta és ennek következtében nem tiszta az a szoba sem, amelybe a lábát akárcsak egy pillanatra is beteszi. A Magyar Közösségben az ilyesmit penetrációnak hívták.

Viselkedése különben is a legnagyobb mértékben gyerekes, enni nem tud egyedül és etetni csak úgy lehetséges, ha az ő kezébe is nyomnak egy kanalat, amellyel aztán összevissza fröcsköl mindenkit. Struccgyomra van: eszik inggombot, rajzszöget, kisebb fadarabokat, mindent, ami a kezeügyébe kerül. Egyszer éhgyomorra bevágott két régi újságot és egy csavaros ceruzát, amely tárgyak a legéberebb ellenőrzés ellenére mindezideig nem kerültek elő.

Dolgozni jóformán képtelen vagyok miatta, mert állandóan azt kívánja tőlünk, hogy foglalkozzunk vele, hintáztatni kell és bújócskát játszani, akárcsak egy gyerekkel. Beszélni nem tud, csak makogni és néha akkorát rikkant, hogy az egész ház összeszalad, mert azt hiszik, hogy verjük őt, ami tulajdonképen rá is férne, mert önző, felületes és hisztérikus.

Gyakran elgondolkozom azon: miféle felesleges fényűzés időnk és energiánk legnagyobb részét egy ilyen reménytelen ügyre pazarolnunk, hiszen mondanom se kell és a fentiekből magától következik, hogy életünk állandóan körülötte forog. Ilyenkor azonban a feleségem, aki az enyémnél jóval nagyobb türelmet tanusít iránta, így korhol:

— Ugyan, szégyeld magad, nem sül le az arcodról a bőr? Hát mit akarsz tulajdonképen egy kétéves gyerektől, te buta felnőtt, aki azt szeretnéd, hogy a huszonkéthónapos kisfiad önző egyéniségednek megfelelően önellátásra rendezkedjék be? Vedd tudomásul, hogy kétéves korában mindenki ilyen. Majd ha felnőtt, ő is máskép fog viselkedni.

Ilyenkor hallgatok és nem magyarázom meg, hogy éppen ez az, amitől félek, mivelhogy kétéves korában mindegyikünkről így vélekedtek és íme, mi lett belőlünk.

Hidvéghy Ferenc:

IZZÓ TALAJ A GRÓFOK ALATT

Grófjainknak helyzete
Ma már szinte rémes,
Vezérigazgató lett
A Jankovich Dénes.

Az Egyesült Izzóban
Vezér ez a gróf úr
S munkásérdekeket ott
Mindenfelé jól fúr.

Mit hozott be reformnak?
Pár új villanydrótot?
A sógorát hozta be,
A Semsey grófot.

Olyan márka ez a gróf,
Mint borban az óbor:
Horthy-diplomata volt
A Semsey sógor.

Az Egyesült Izzó is
Példát mutat, nemde,
Hisz a direkcióba
Már két grófot csent be.

Az Egyesült Izzónál
Ragyognak a srófok,
Éljenek a tőkések
S az átmentett grófok.

Maniu panasza

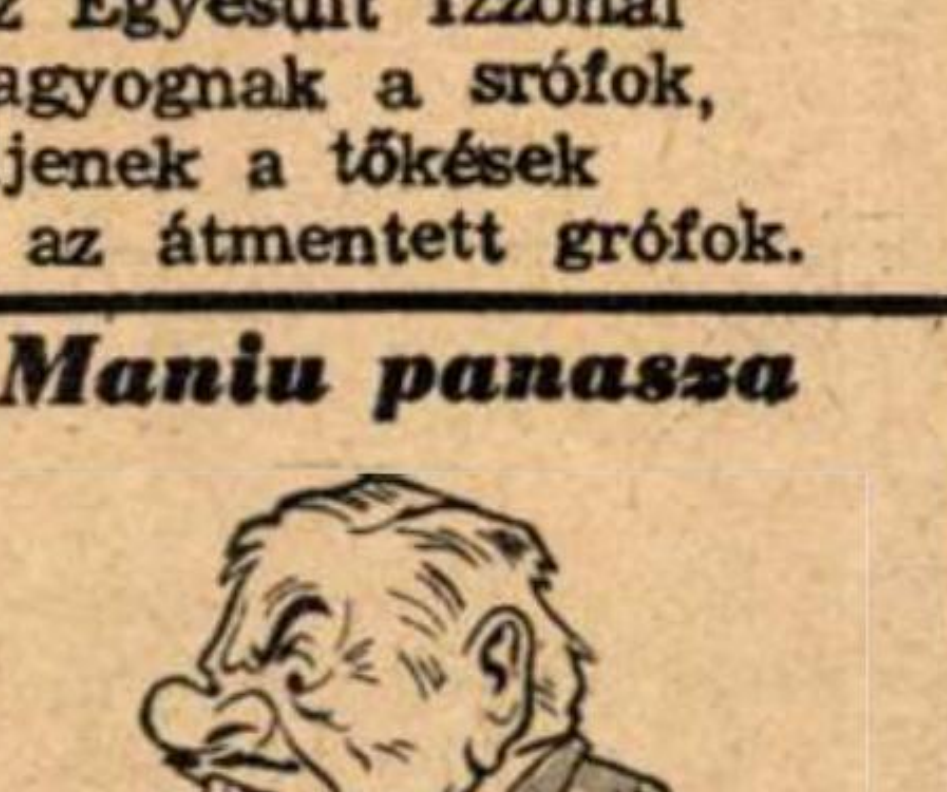

— Jól átejtett engem ez a Groza! Ha felakasztatott volna, most nagyszerű hangulatot lehetett volna csinálni mellettem Amerikában.

Zsákbamacska

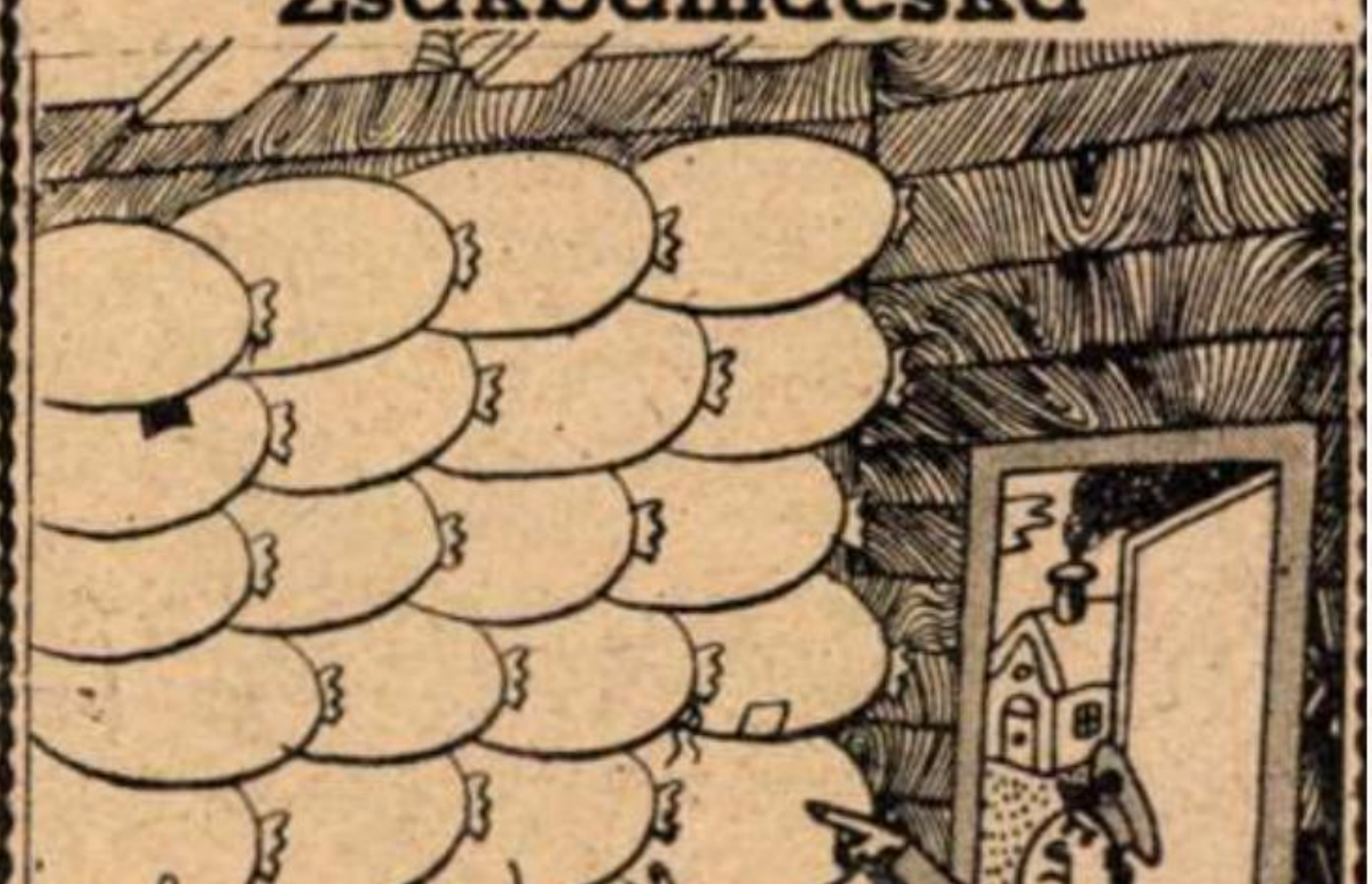

— Egy szem búzám sincs, biztos úr.
— És mi van a zsákban?
— Macska.
— És miért nem nyávog?
— Ki hallott már búzát nyávogni?

A sláger

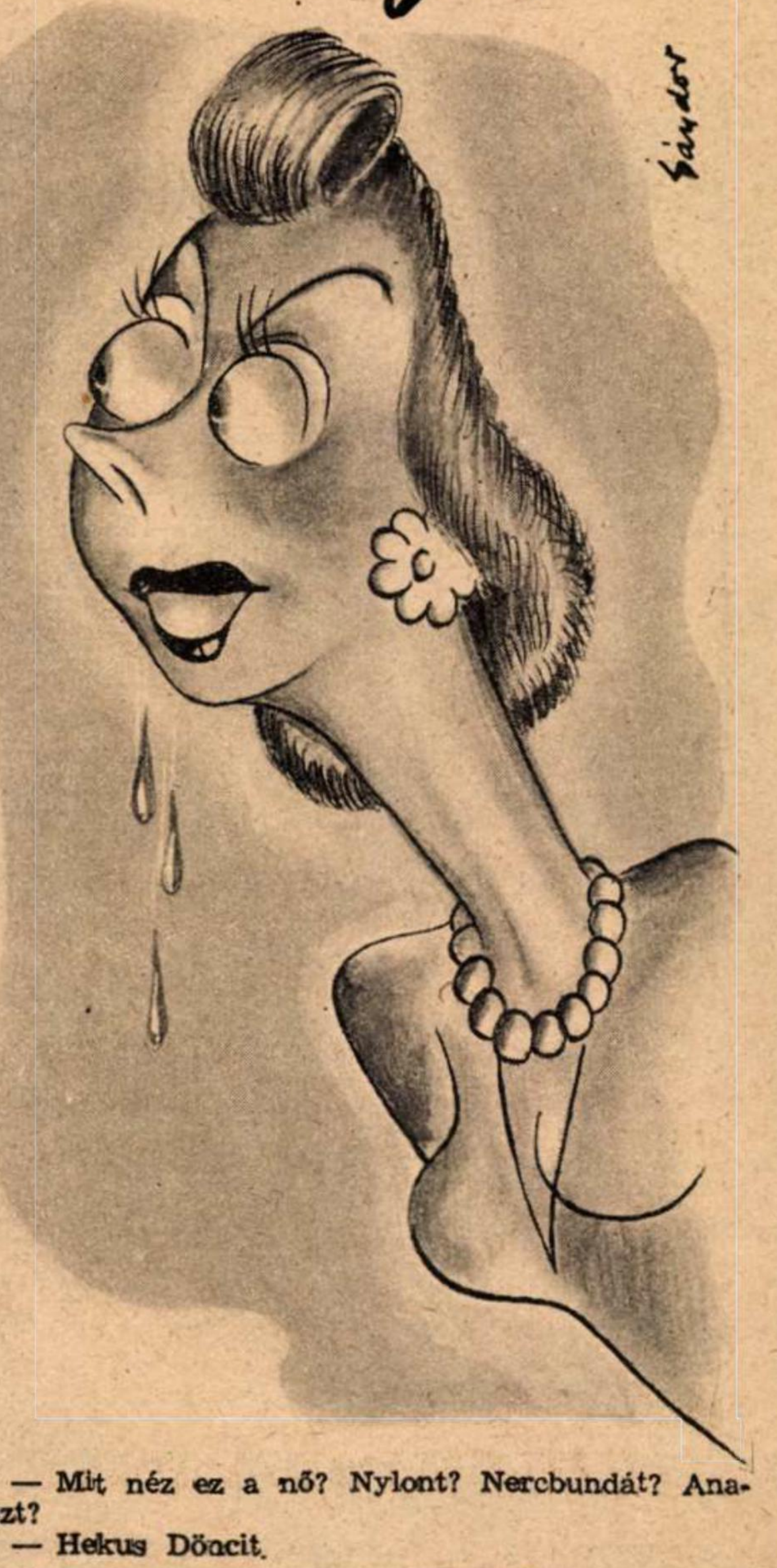

— Mit néz ez a nő? Nylont? Nercbundát? Ananászt?
— Hekus Döncit.

Buta liba

— Olvasta? Mussolini unokahúgát letartóztatták, mert dollárt hamisított!

— Nem értem, minek kell egy fasisztának hamisítani a dollárt?

Huncut cica

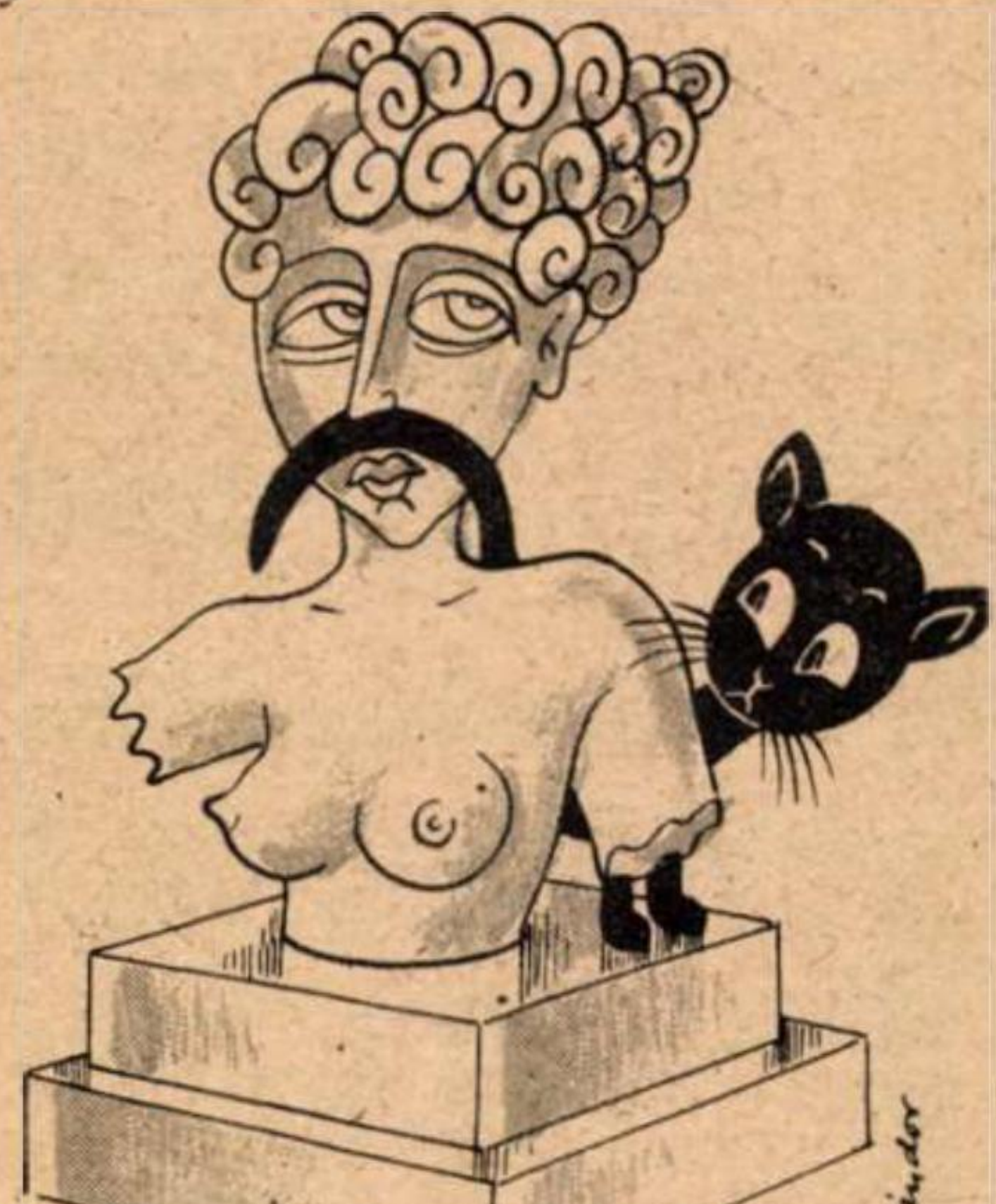

Rohammunkával készitik a tankönyveket

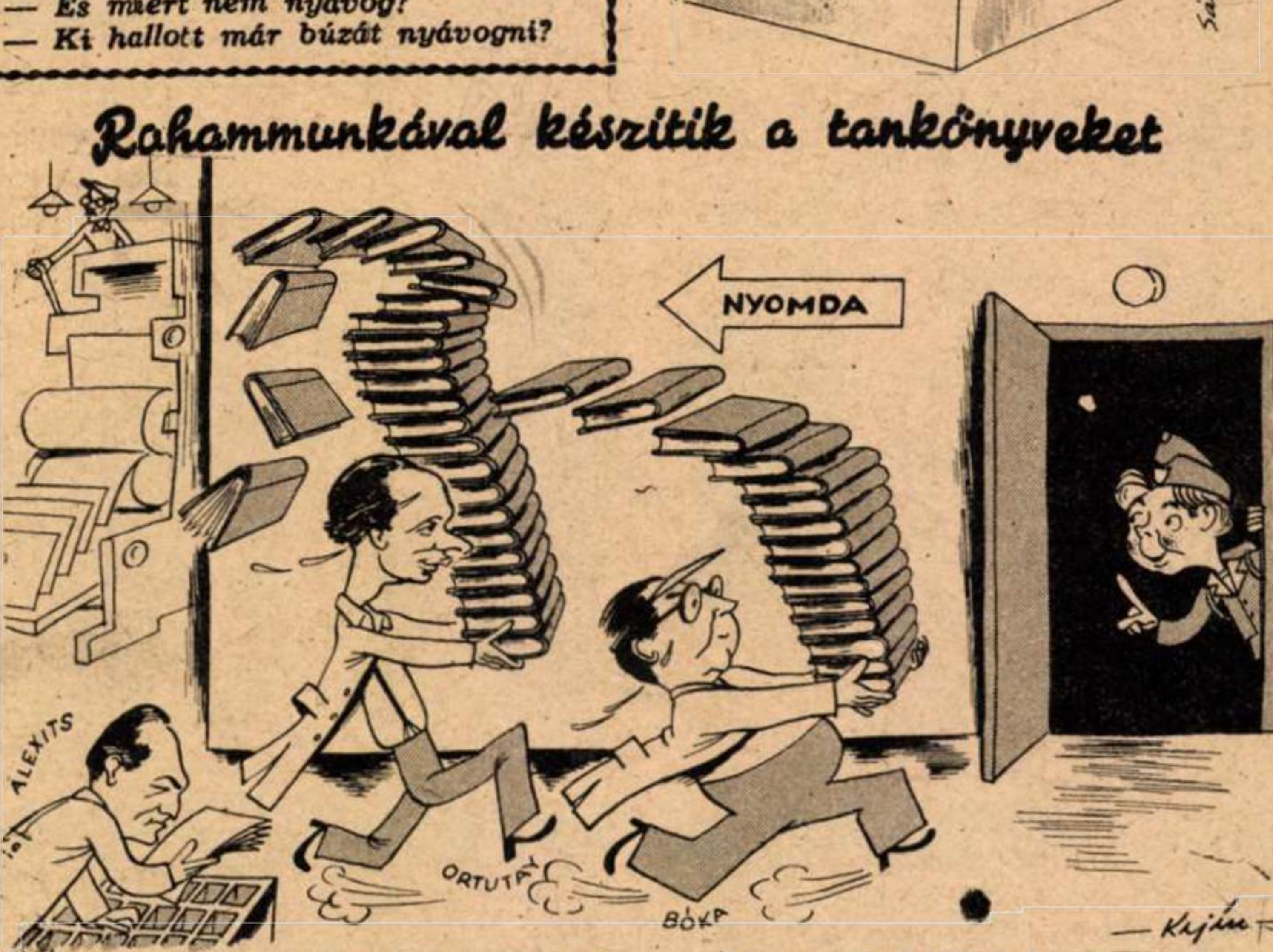

Kisdiák: Miniszter úr kérem, azért nem kell elsietni a dolgot!

Óvatos narancsexportőrök

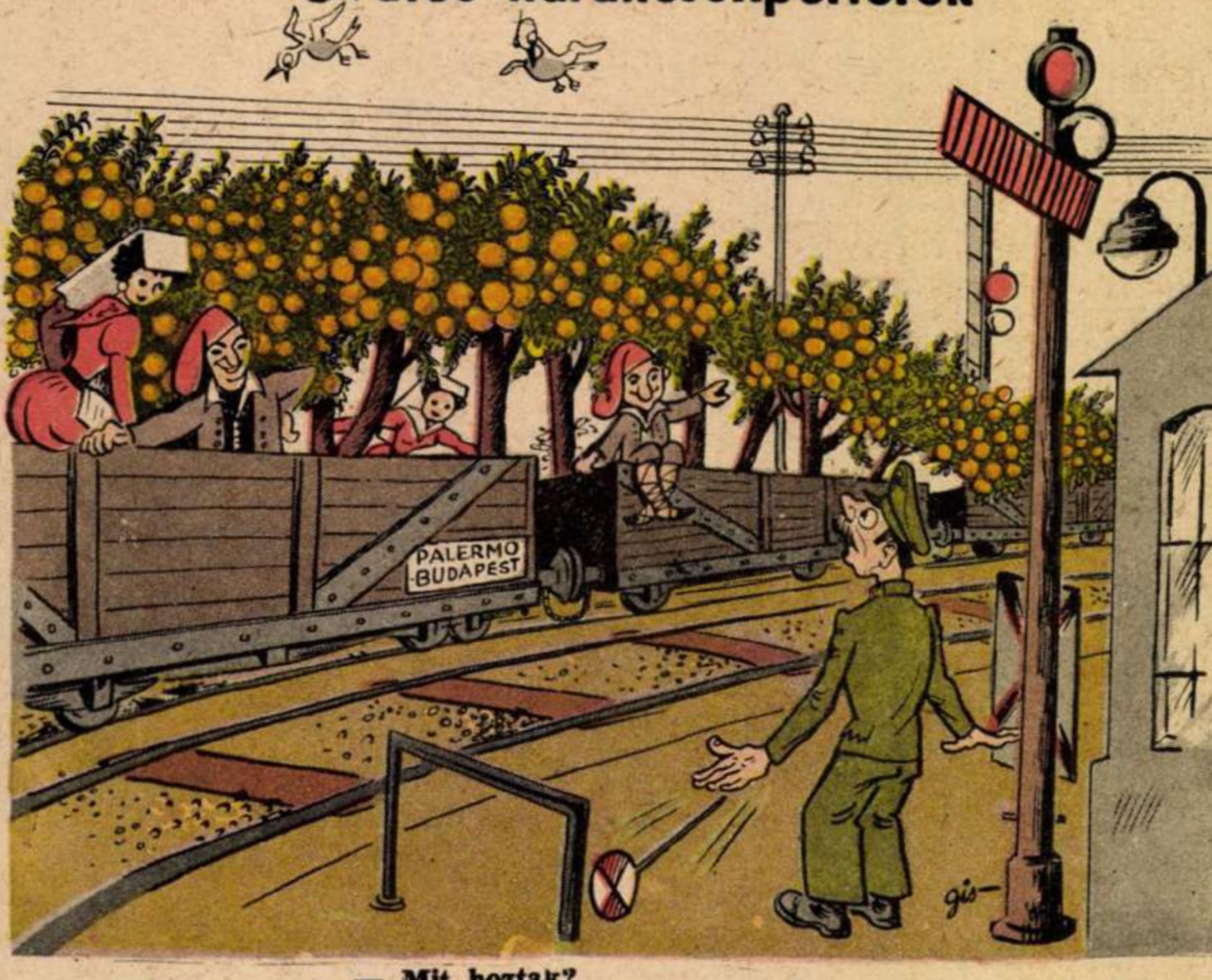

— Mit hoztak?
— Narancsot importáltunk.
— És miért hozzák fával együtt?
— Hátha nem veszik meg.

Bürokrácia

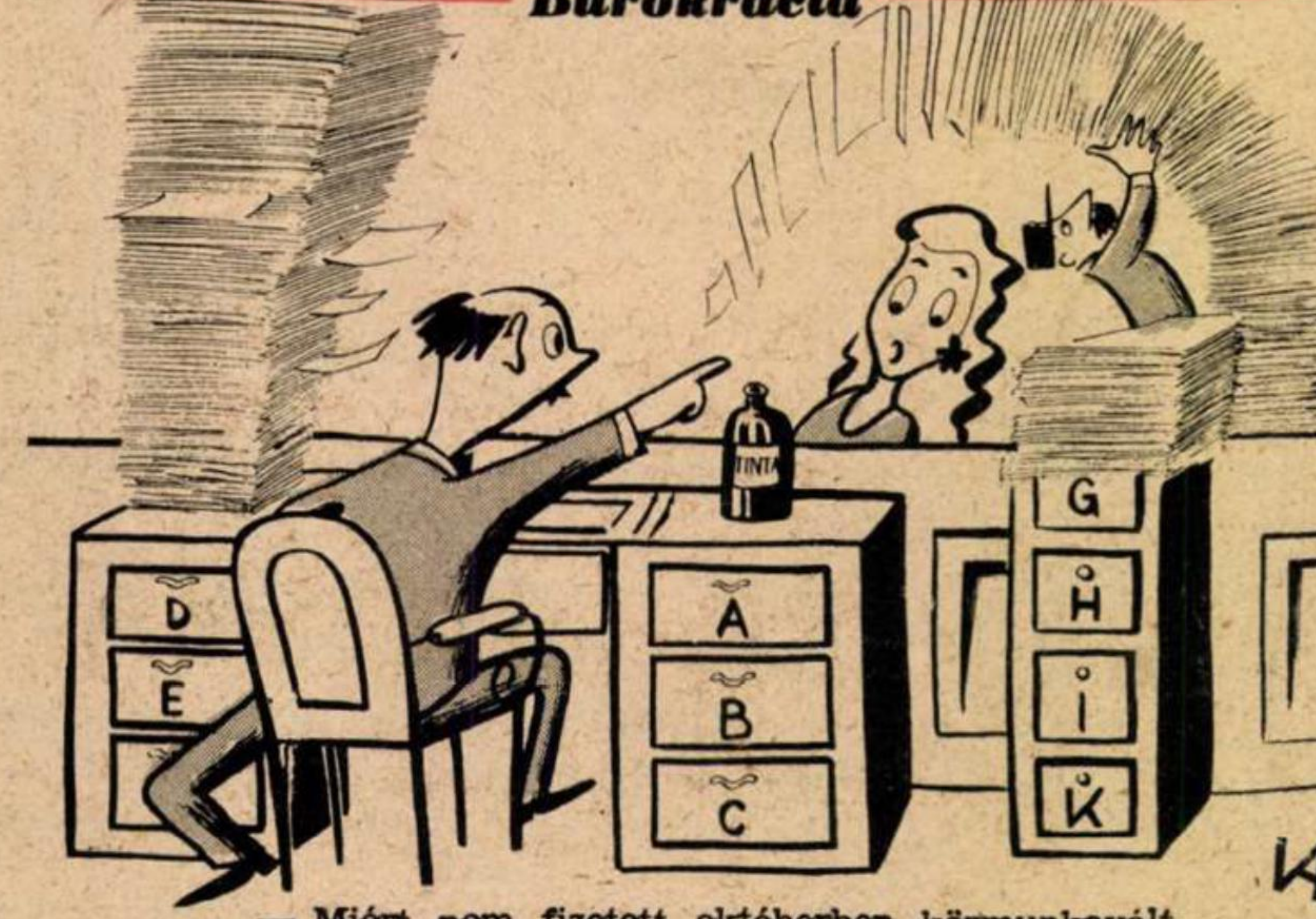

— Miért nem fizetett októberben közmunkaváltságot?

— Elfelejtettem, kérem . .

— Akkor hozzon egy írást a házmegbizottól, hogy miért felejtette el!

Szabályszerű hülye

Gugyerák feketézés közben azt mondja a barátjának, Bubuskának:

— Mit szólsz hozzá, üzenetet kaptunk a Holdból.

— Érdekes — feleli szórakozottan Bubuska — nektek mindenütt vannak rokonaitok . . .

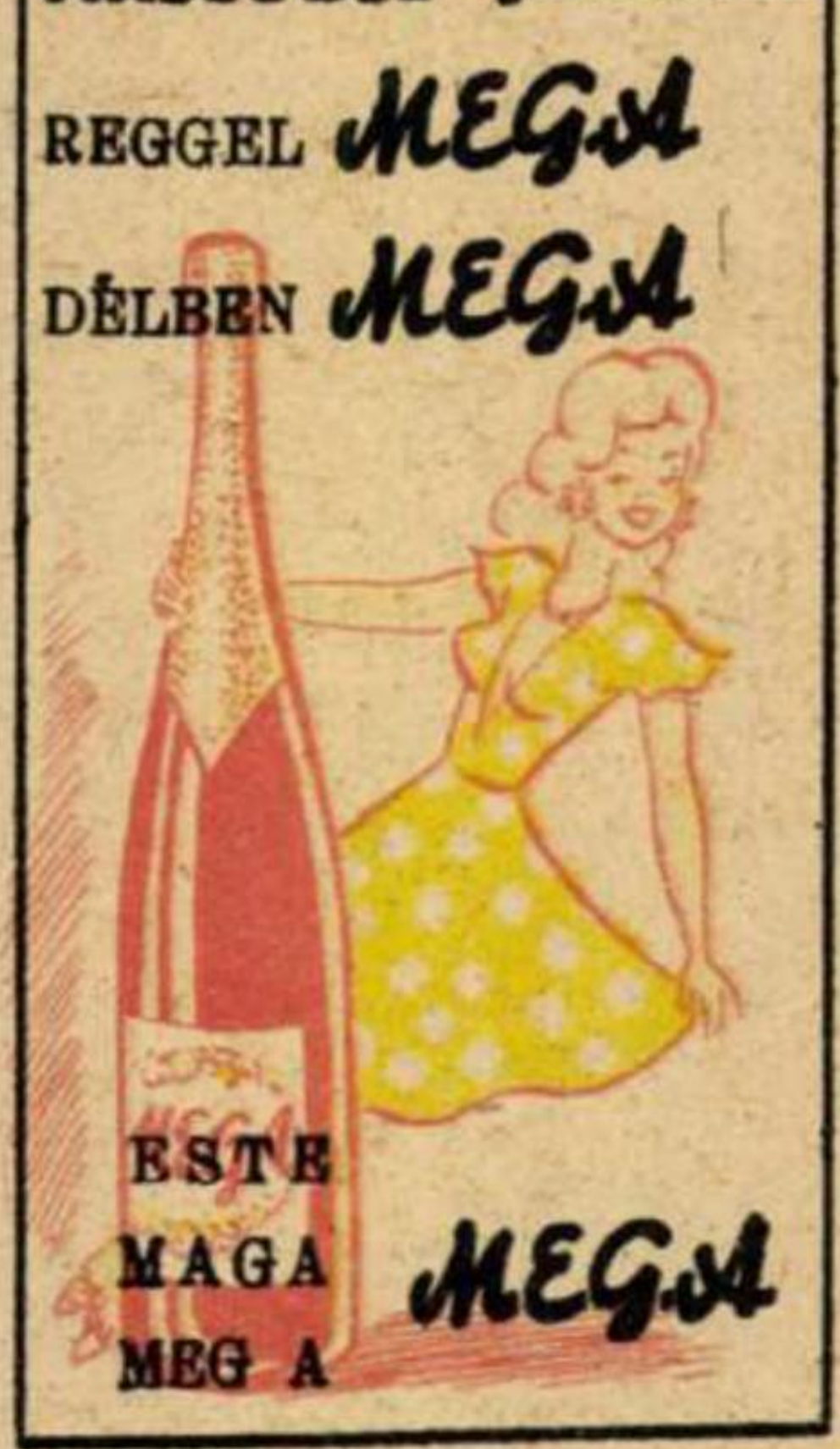

MASzOBSz jelszava

REGGEL MEGA

DÉLBEN MEGA

ESTE MAGA MEG A MEGA

Változnak az idők . . .

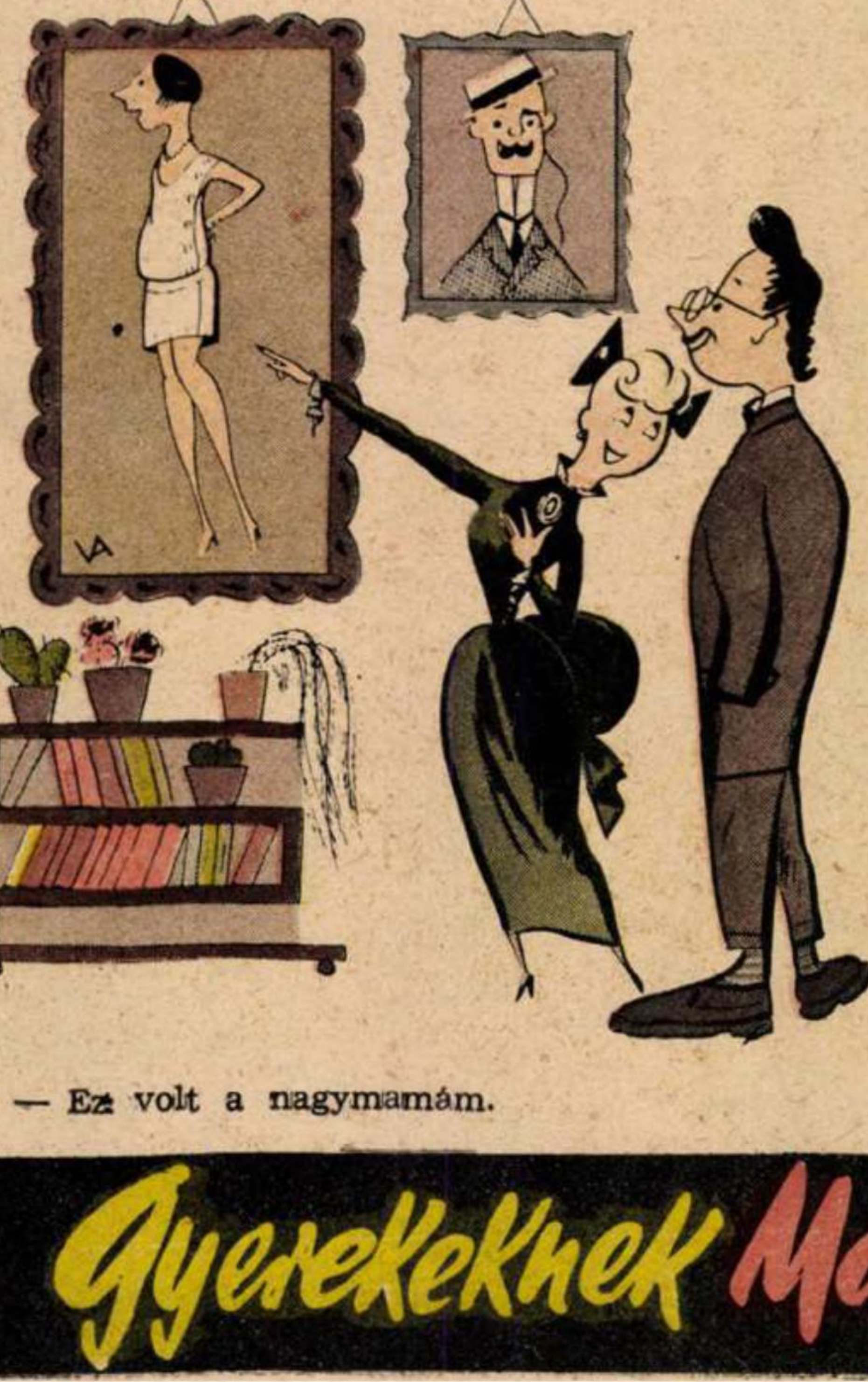

— Ez volt a nagymamám.

Kéjgyilkos kerestetik!

Színhely: délutáni lap szerkesztősége. Hangulat: rossz. Mindenki összeráncolt szemöldökkel sétál föl s alá. A légkör feszült.

Kiadó: Jó, jó, a Sántha Dezsőből kifizettük a nyomdaszámlatartozásunkat, a Hekus Dönciből fölvettünk két új embert. De most mi lesz? Egyáltalán van valami?

Szerkesztő: Sajnos... hiszen, ha csak egy kis apró gyilkosság lenne, mi ahhoz hozzácsapnánk egy kis kéjt, természetesen bestialitással, de semmi... Talán lehetne a chilei sztrájk gazdasági hátteréről...

Kiadó (dühösen): Minek nézi maga a közönséget? Kiferdült ízlésű tömegnek, amely ilyen piszkos szenzációkon csámcsog? Szolid, nemes, magasabbrendű kéjgyilkosságra van szükség. Fiatal lány legyen az áldozat, a tettes akárki, csak elegáns legyen, betörő és nyilas.

Rendőri rovatvezető: Nincs... hát mit csináljunk... mint ha elvágták volna.

Kiadó: Ki kell vándorolni. A viszonyok rosszabbodása egyenesen kétségbeejtő.

Színházi rovatvezető: Ez a demokrácia?

Szerkesztő: Jobb, ha hallgatsz! A te nyamvadt rovatodban legföljebb kéj van, de nem gyilkosság. Mit tegyek az első oldalra? Borzalmas vízállás Gönyünél? Megtalálták Hitler életben maradt helyettesének holttestét? Talán esetleg a Marshall-tervről...

Kiadó: Hagyjuk ezeket a könnyű fajsúlyú alantas témákat. Egy nehézsúlyú kéjgyilkos kell. Birkózó fülekkel. Nemsokára lapzárta és mi itt állunk vérnyomok nélkül.

Szerkesztő: Mit csináljak? Akasszam föl magamat?

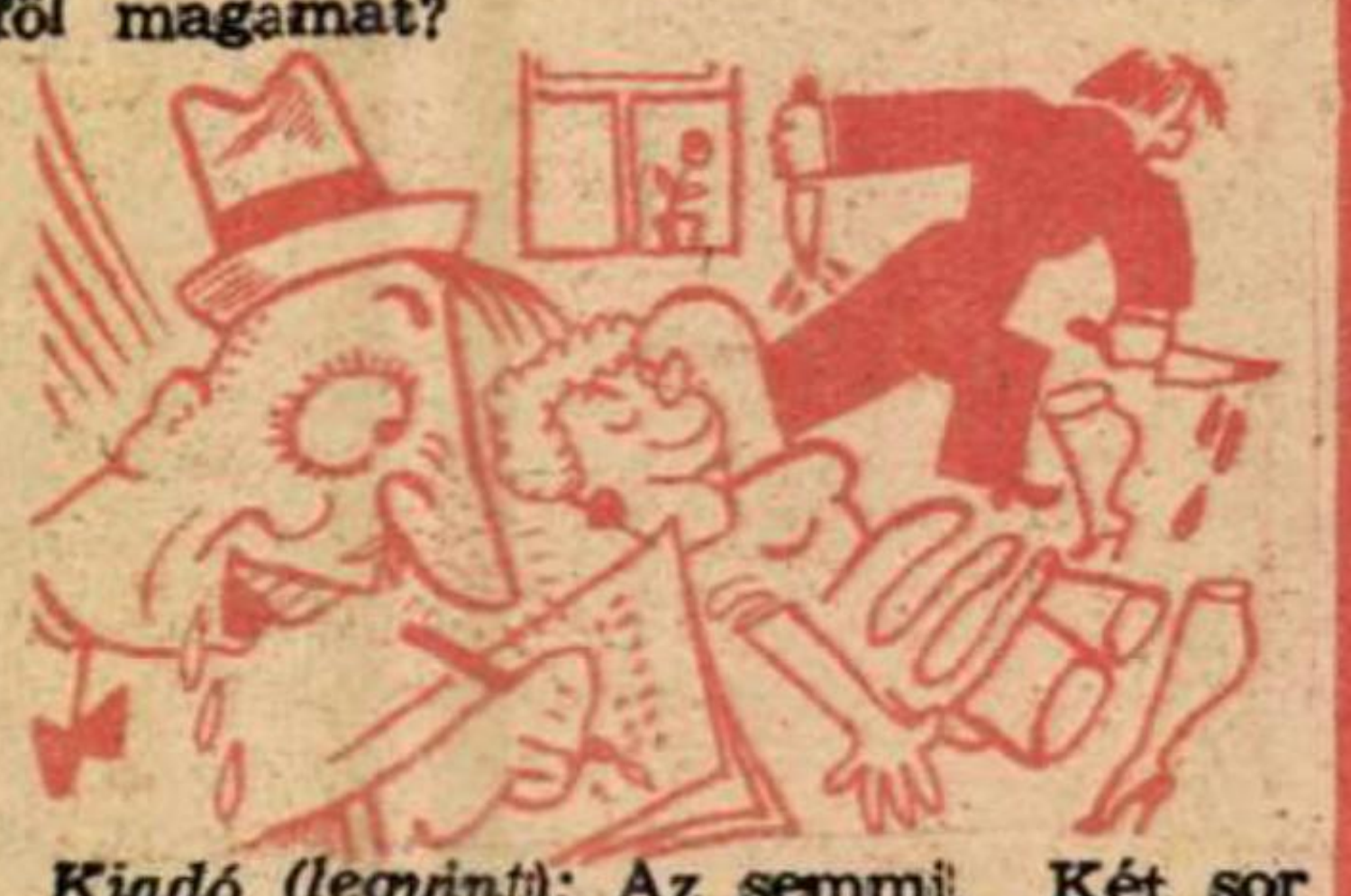

Kiadó (legyint): Az semmi. Két sor az életuntak-rovatba. Bár... *(hirtelen a fejéhez kap)* Hopp! Hát ha volna magukban egy kis ügyszeretet, egy kis odaadás a lap iránt, akkor... igenis akkor maguk gondoskodnának szenzációról. Igen! Maguk követnének el valamit, a jó zsíros elsőoldalravalót. Miért ne? Ha még ennyit sem hajlandó megtenni azért a vállalatért, amelytől a kenyeret kapja, akkor nem tudom, mit.

Szerkesztő: Kövessünk el gyilkosságot?

Kiadó: Isten ments! Az nem elég! Én kéjgyilkosságra gondoltam *(körülnéz)*.

Ujságírójelölt (fiatalember, feszeng): Miért tetszik rámnézni?

Kiadó: Könnyen fényképezhető arc... Képzelje a címeket: bestiális kéjgyilkosságot követett el egy elvetemült álhírlapíró ... milyen gyönyörű... *(óráját nézi)* Ha siet, még a mai számba bekerülhet. Vigyázzon, el ne késsen! Az ember ne kéjgyilkoljon a reggeli lapoknak...

Ujságírójelölt: Na de fölakasztanak...

Kiadó: Ez fix, de egy biztos! Soha olyan sikere még nem volt a nőknél, mint amilyen a tárgyaláson lesz!

Csalán

Limbek Gyula
3 ÉRDEKES KARIKATÚRÁJA

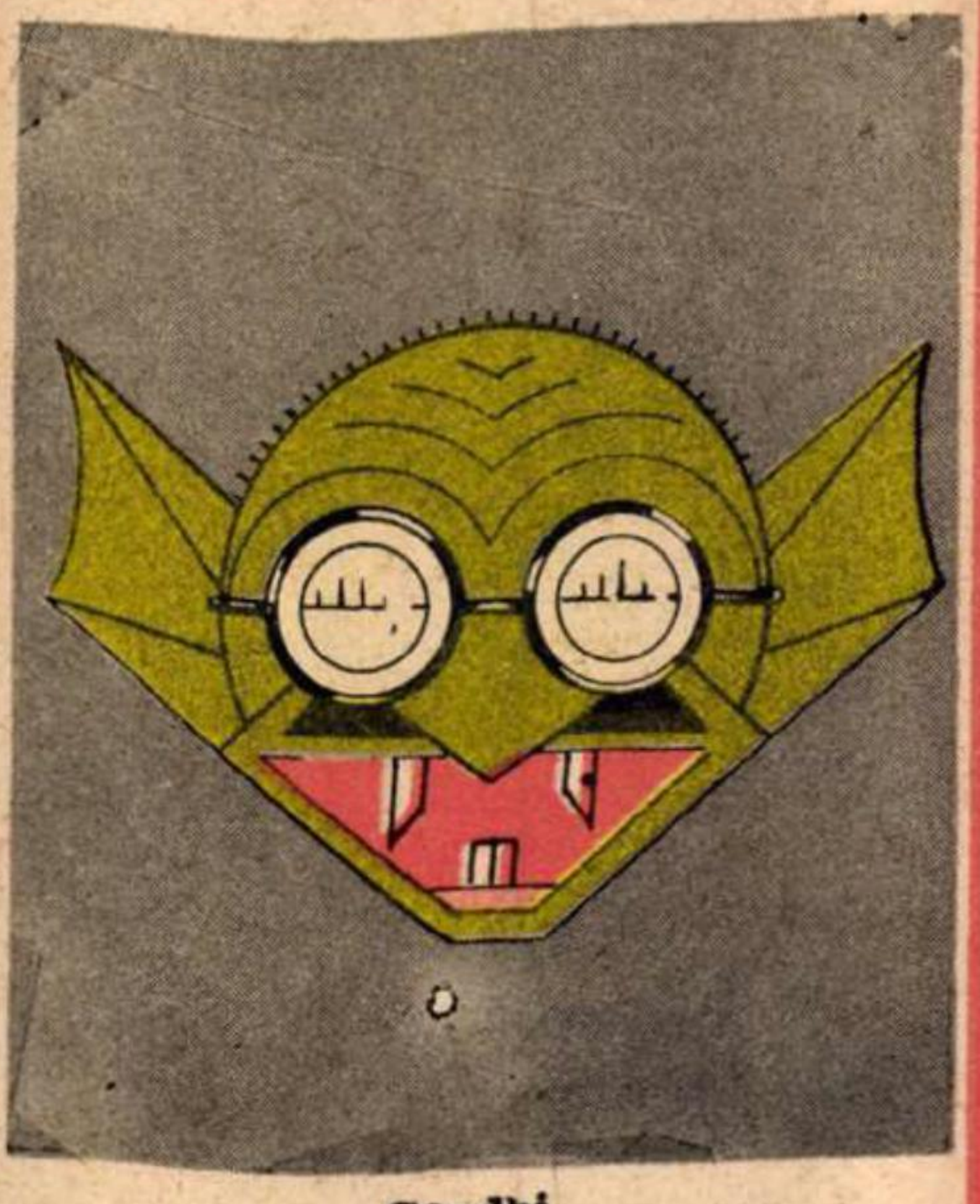

Gandhi

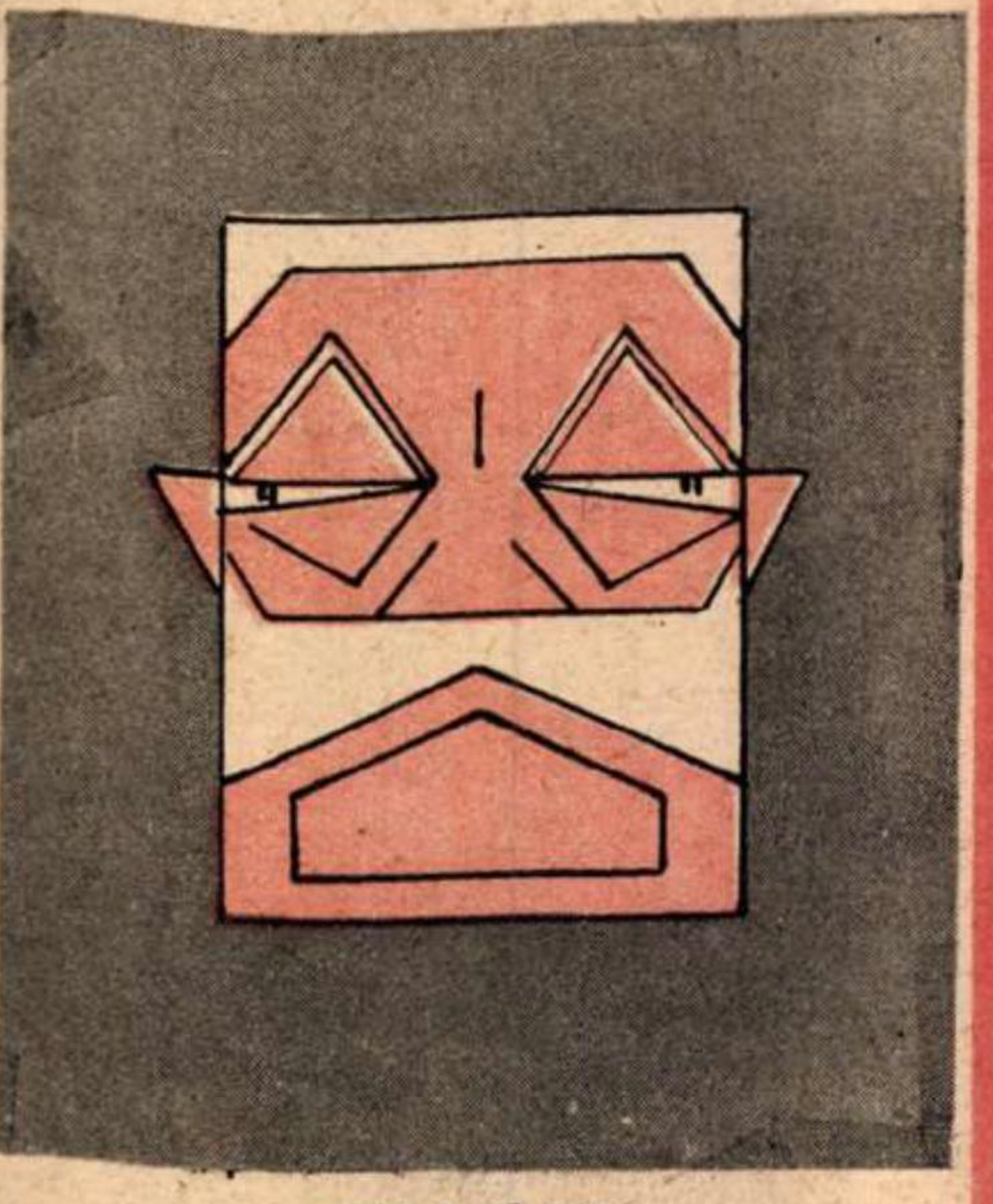

Hindenburg

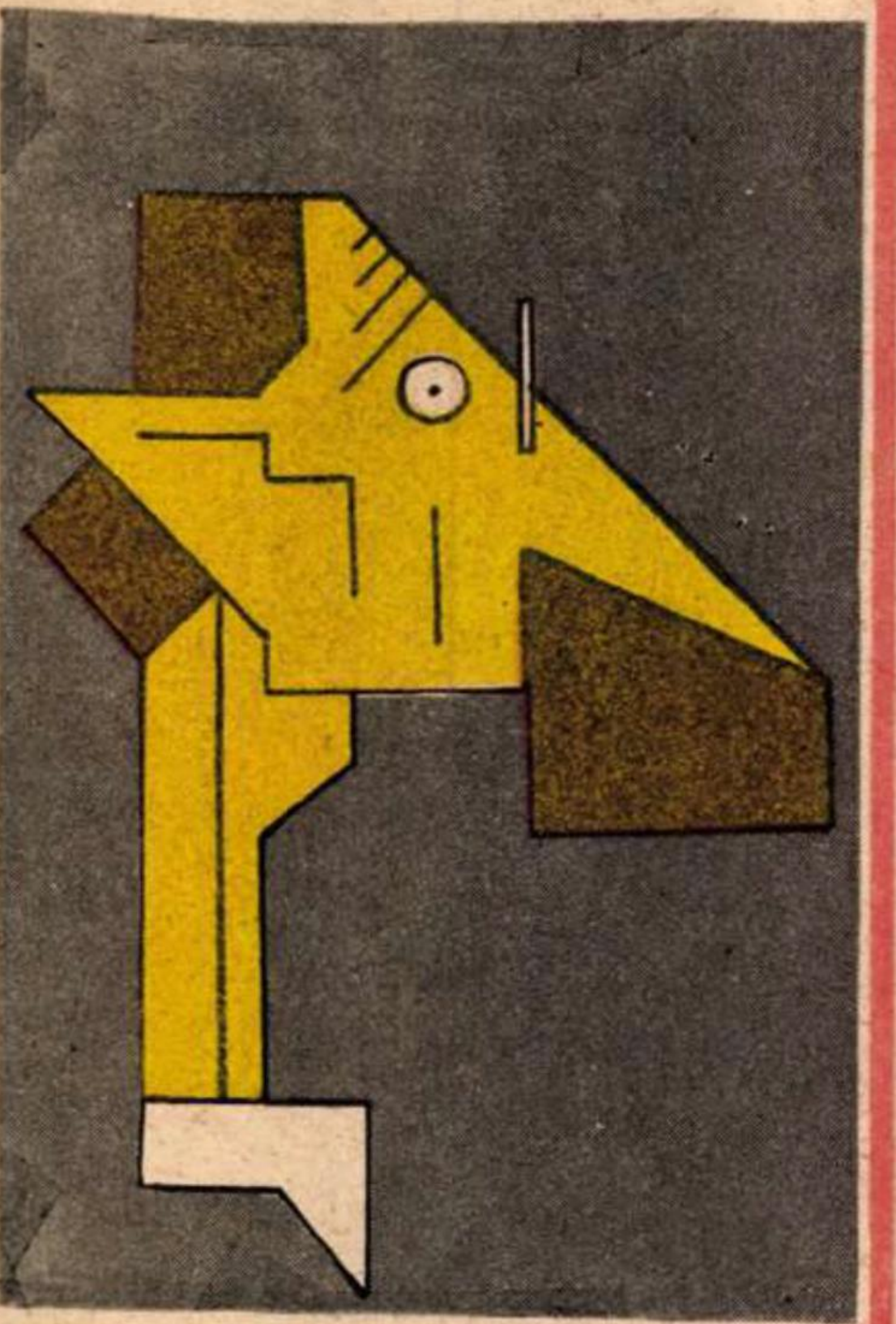

Leon Blum

Itt a Lánchíd-cigaretta

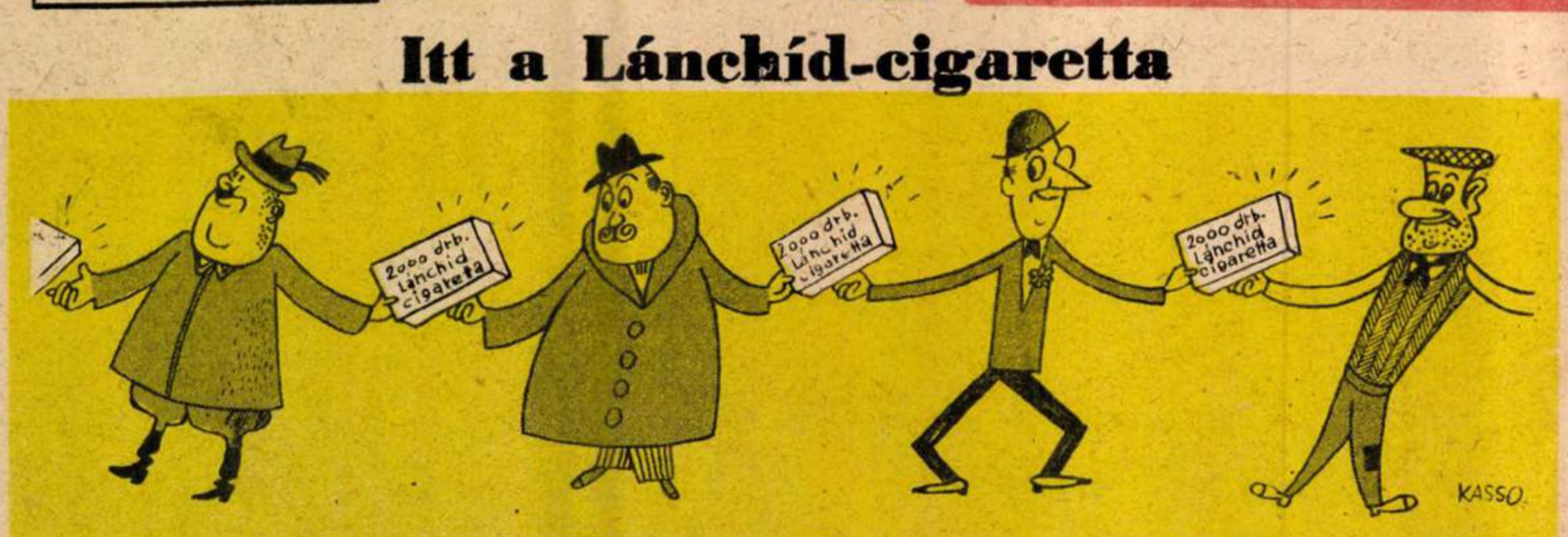
2000 drb. lánchid cigaretta
2000 drb. lánchid cigaretta
2000 drb. lánchid cigaretta
KASSO.

Legalábbis a lánc már megvan.

Gyerekeknek Mackó úr, fasisztáknak Jaczkó úr!

2 festővicc

Ki-ki a maga mesterségét...

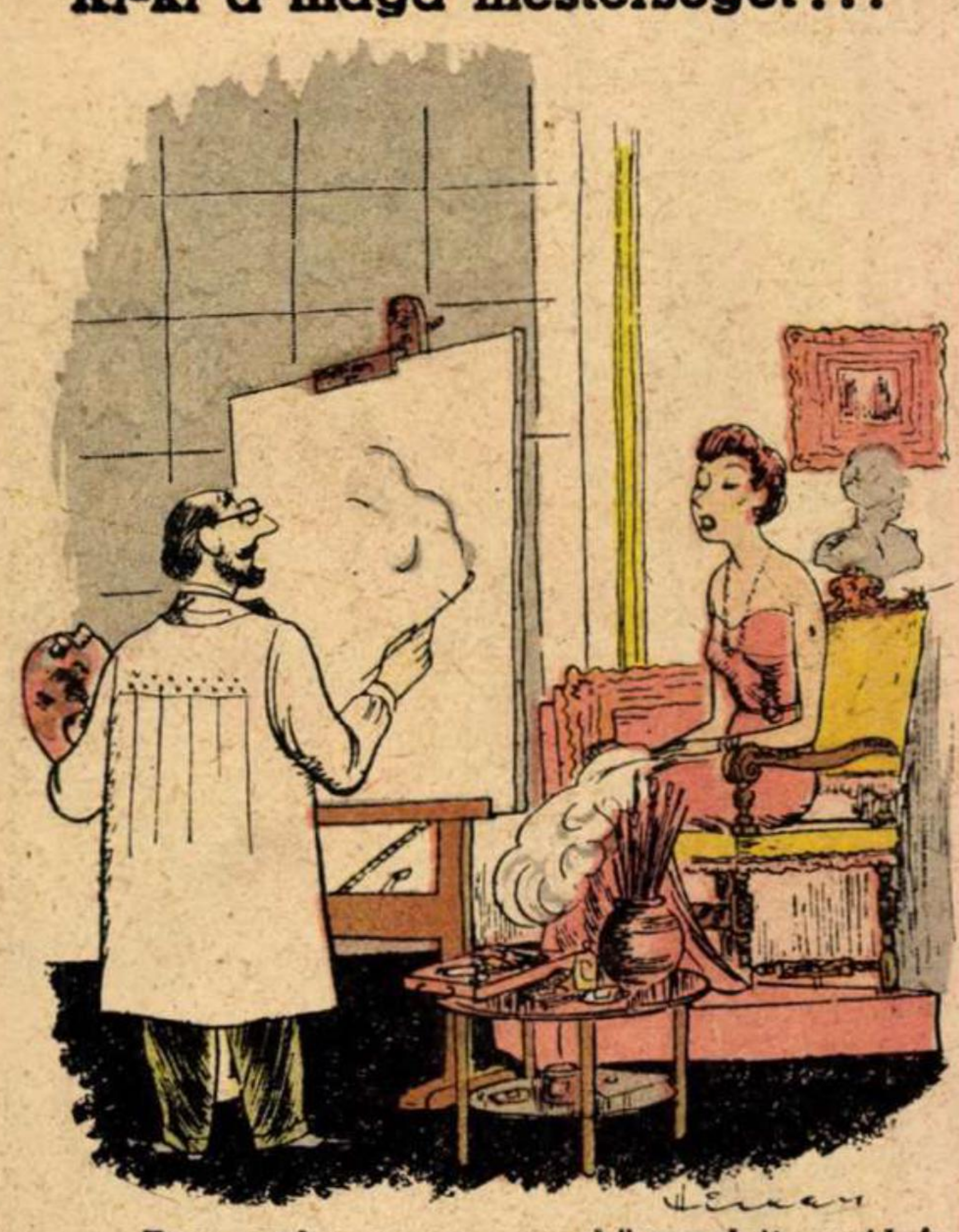

— Fesse csak meg az arcom körvonalait, majd én kikészítem és a szemöldökömet is megcsinálom.

(Punch)

Ha a modell túl magas

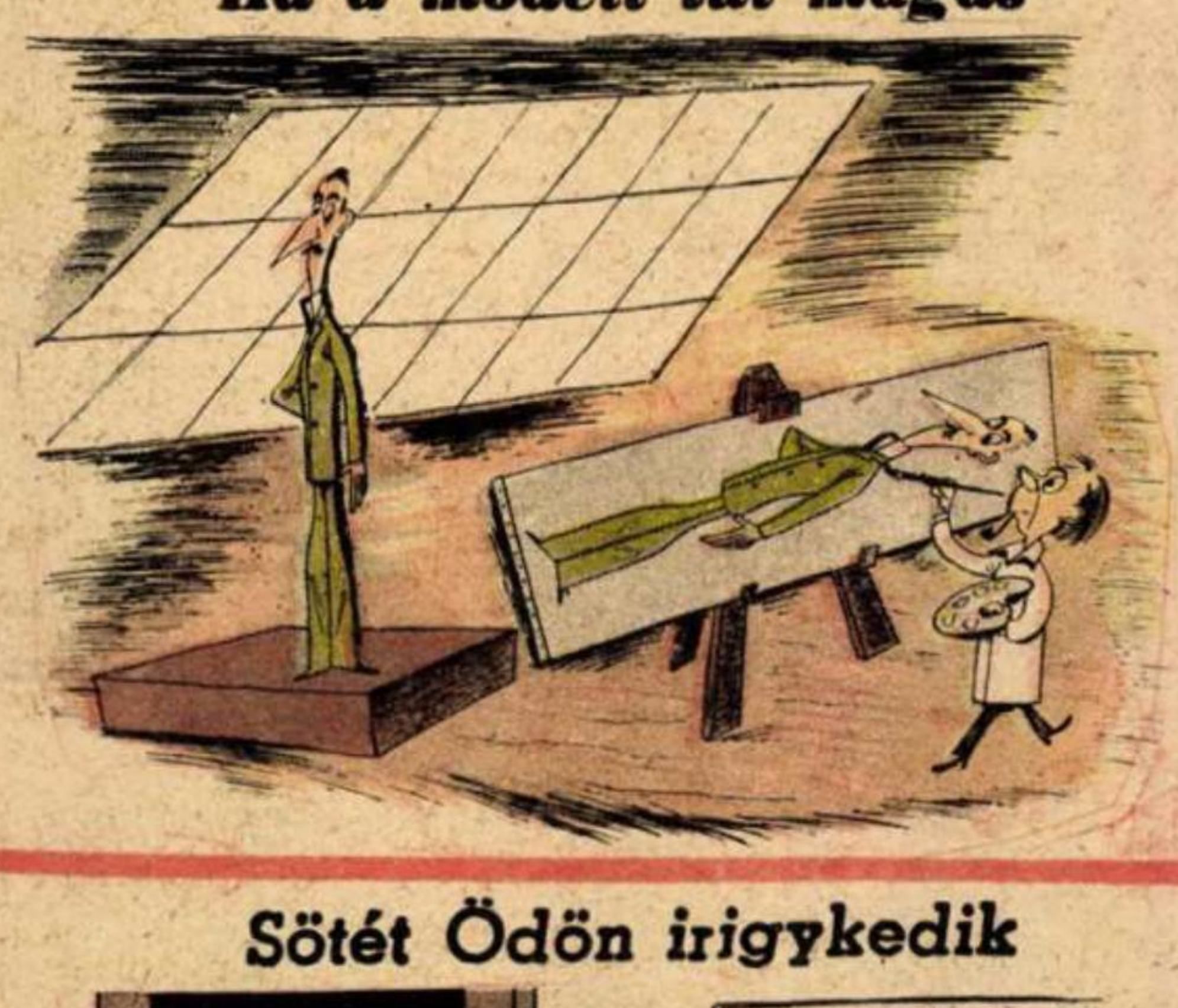

Sötét Ödön irigykedik

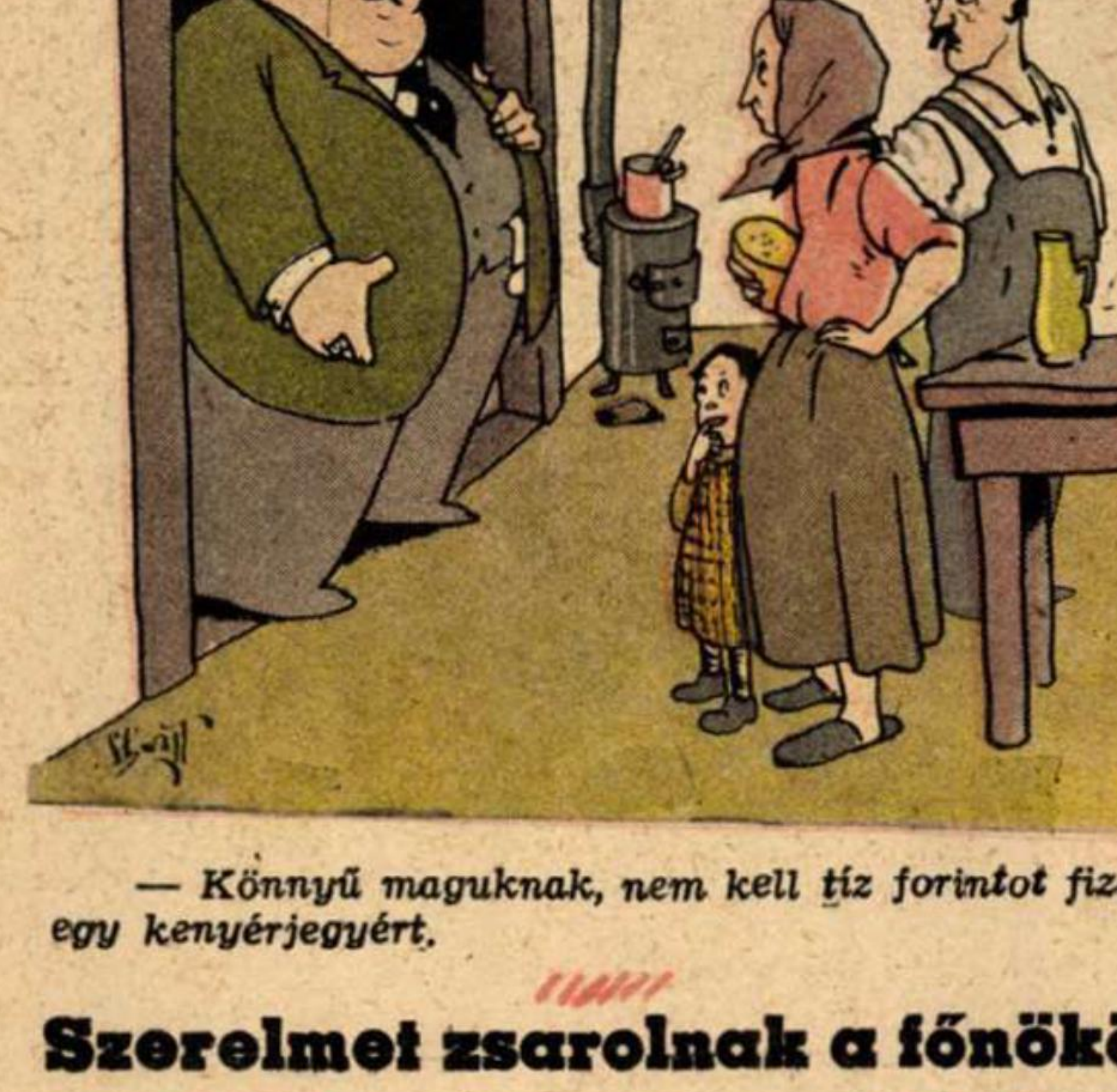

— Könnyű maguknak, nem kell tíz forintot fizetni egy kenyérjegyért.

Szerelmet zsarolnak a főnökök

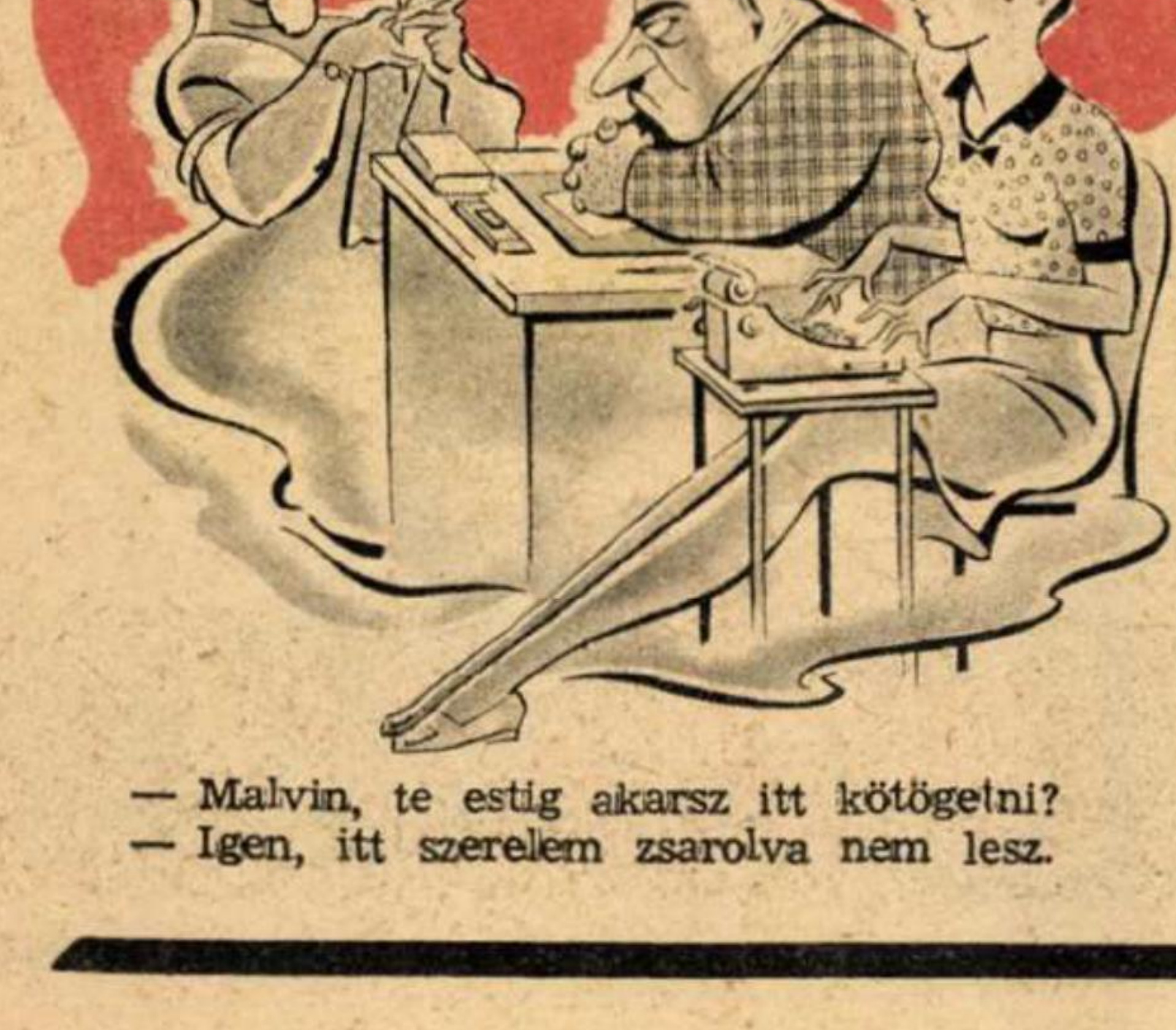

— Malvin, te estig akarsz itt kötögetni?
— Igen, itt szerelem zsarolva nem lesz.

Taszajtó Nagy Gergely

esete a sóval meg a gyufával

— Az úgy vót te, hogy az elmúlt hetivásárkor, amikor az a baj vót a sóval és a gyufával, bementem a bótoshoz, mert a Piros azt mondta, haza ne gyüjjek só nélkül, mer kivág szó nélkül.

— No — mondtam ahogy bementem — erőt, egészséget, bótos úr.

— Megette a fene — mondta a bótos — biztos kőcsönkérni jött kend, mert ha venni jön, úgy köszön, hogy jónapot, vén csaló!

— Nem a — mondtam szeliden. — Ezegyszer téved, hallja. Venni jöttem én, hallja.

— Parancsoljon, Taszajtó úr — barátságoskodott a bótos.

— Só kéne — mondtam ki bátran, mert abszolút ember vagyok.

— Az nincs — mondta a bótos begyesen.

— Ez fix? — kérdeztem én hegyesen.

— Én csak tudom, hogy mi van a bótomba — erősködött a bótos.

— Gyere csak be, Fáni — szóltam ki a bót elé.

— Mi az, Taszajto úr, Önnek új nője van? — álmélkodott a bótos, hogy kiguvadt a szeme a csudálkozástúl.

— Van hát — sercintettem. — Van annak, aki meg nem issza.

A bótos éppen felelni akart, amikor bejött a Fáni, a Pirosnak az az okos kecskéje, mire a bótos ezt hebegte:

— Négylábú nem jöhet be a bótba.

— Mingyárt kétlábon áll ez — mondom én.

— És csakugyan: akkor már kétlábon állt a Fáni, fölszúrta a szarvával az egyik zsákot és a kicsorgó sót jóízűen nyalogatta.

— Jaj a zsákom, jaj a sóm! — kiabálta a bótos és nekiszaladt a Fáninak, hogy elterelje a sótól. De a Fáni nem szereti, ha zavarják, úgy felöklelte a bótost, hogy a falnak esett és ott állt előtte, hogy újra megöklelje, ha megmozdul.

— Vigye ki ez a dögöt! — ordította a bótos.

— Nincs nekem ahhoz erőm — mondtam én — mert ez ki nem megy onnan, ahun sót érez.

— Hát vigye a sót is — riadozott a bótos.

— Ez már egyenes beszéd — mondtam én, elhúztam a kecskét, lemérettem tíz kiló sót, kifizettem és kimentem a bótbul. A kecske ott maradt a pult előtt. A pult mögül a bótos egyre kiáltozott utánam.

— Taszajtó úr, vigye már a kecskét.

— Én meg vissza:

— Nem lehet az, kérem, mert a Fáni a gyufát is nagyon szereti.

Hát így jutottam tíz pakli gyufához is a Fáni kecskén keresztül.

Eszkimóniából jelentik

Az eszkimócsalád ebédel. Eszkimópapa egyszerre csak szaglászni kezd, majd undorral félrelöki a tányért.

— Na mi az már megint? — Kérdi riadtan eszkimómama.

— Ennek a faggyúgyertyának teavajszaga van!

Az ujjáépités oroszlánjai

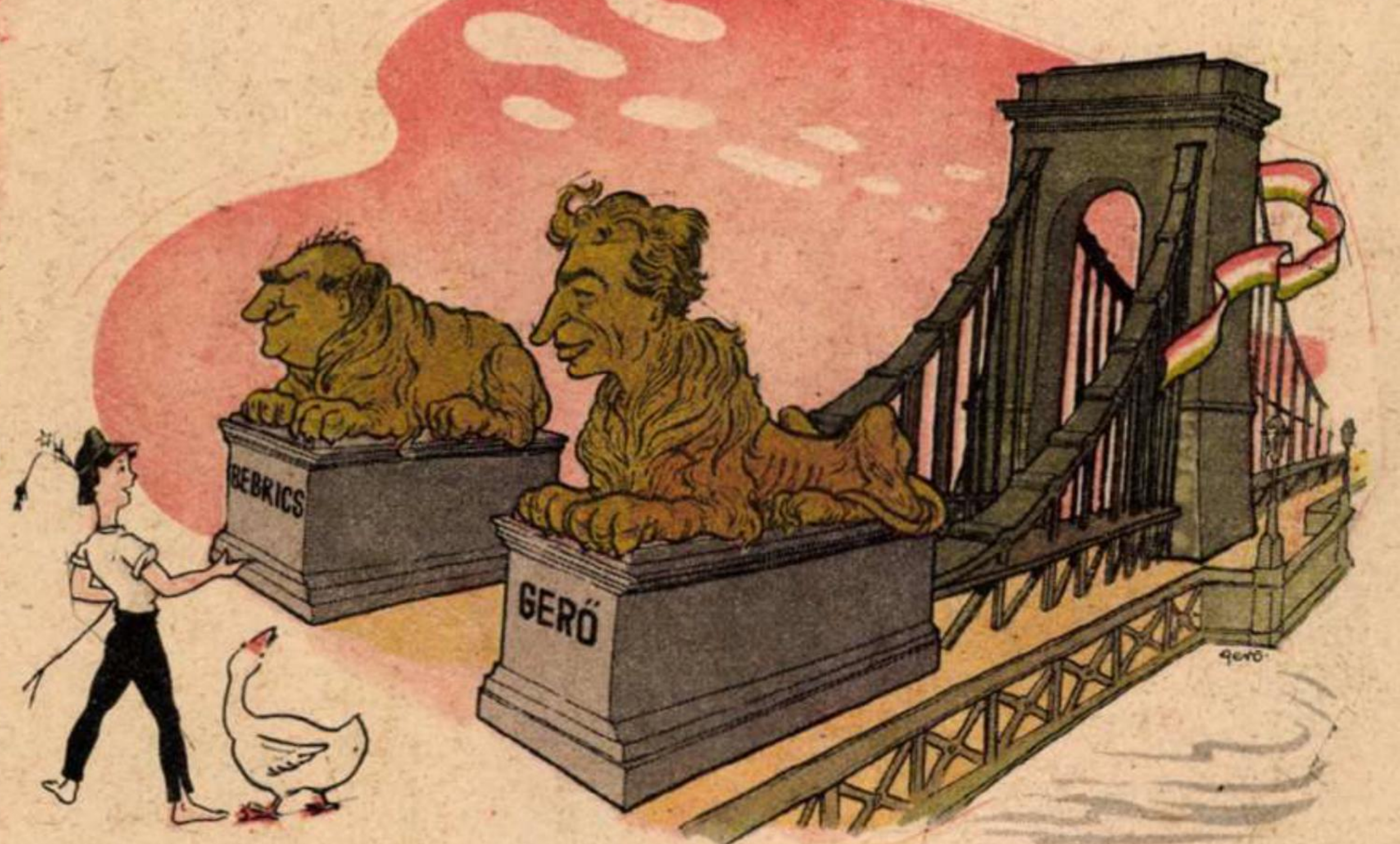

— Miért ülnek maguk itt a Lánchidon?
— Mert a Margithidat már befejeztük.

Zűrzavar az arénában

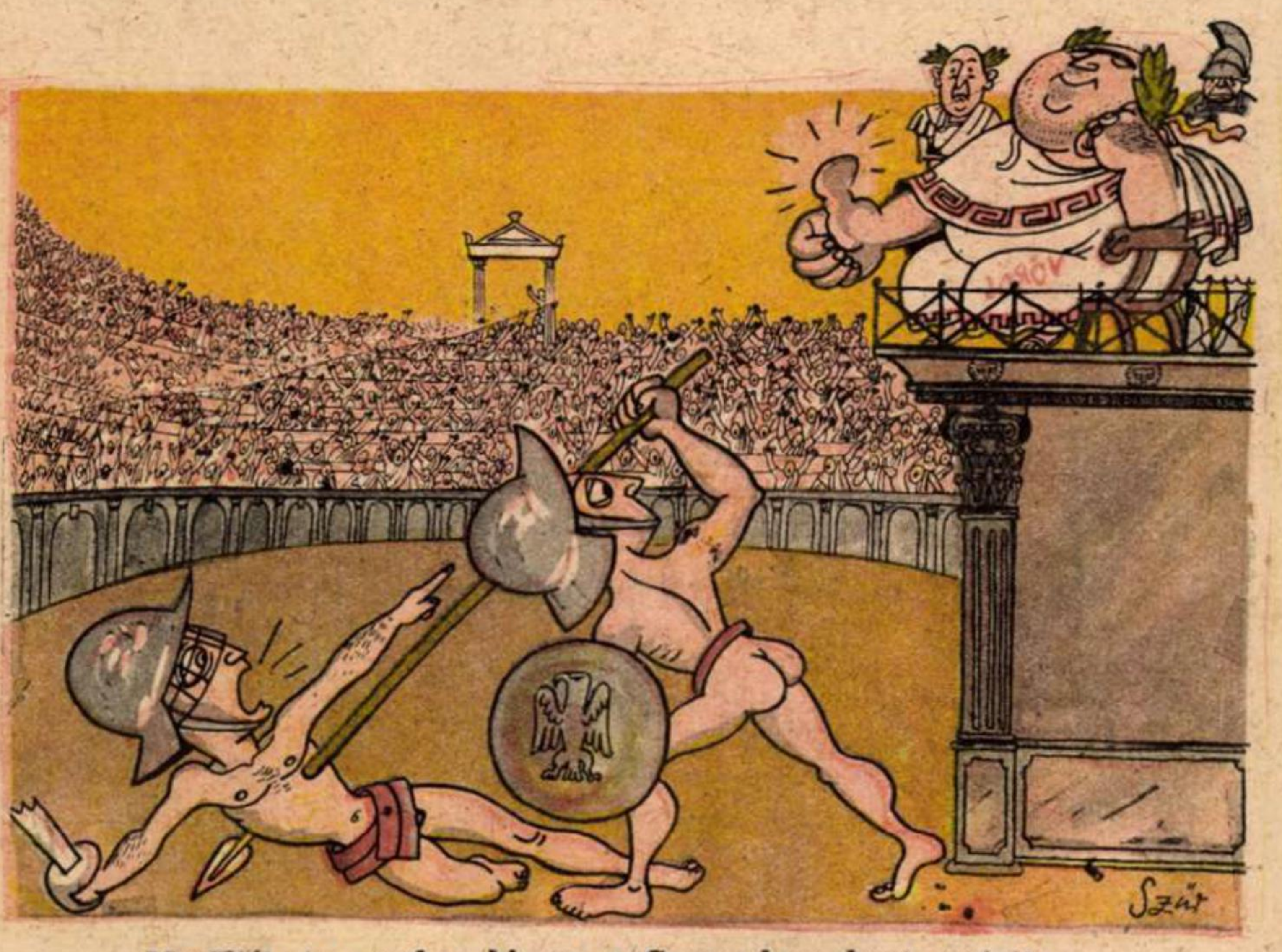

— Megöltél te marha, hiszen a Caesar kegyelmet mutat!
— Ne haragudj öregem, de a fene se ismeri ki magát ezekben az ókori jelekben.

Vándormadaraink húznak Nyugat felé...

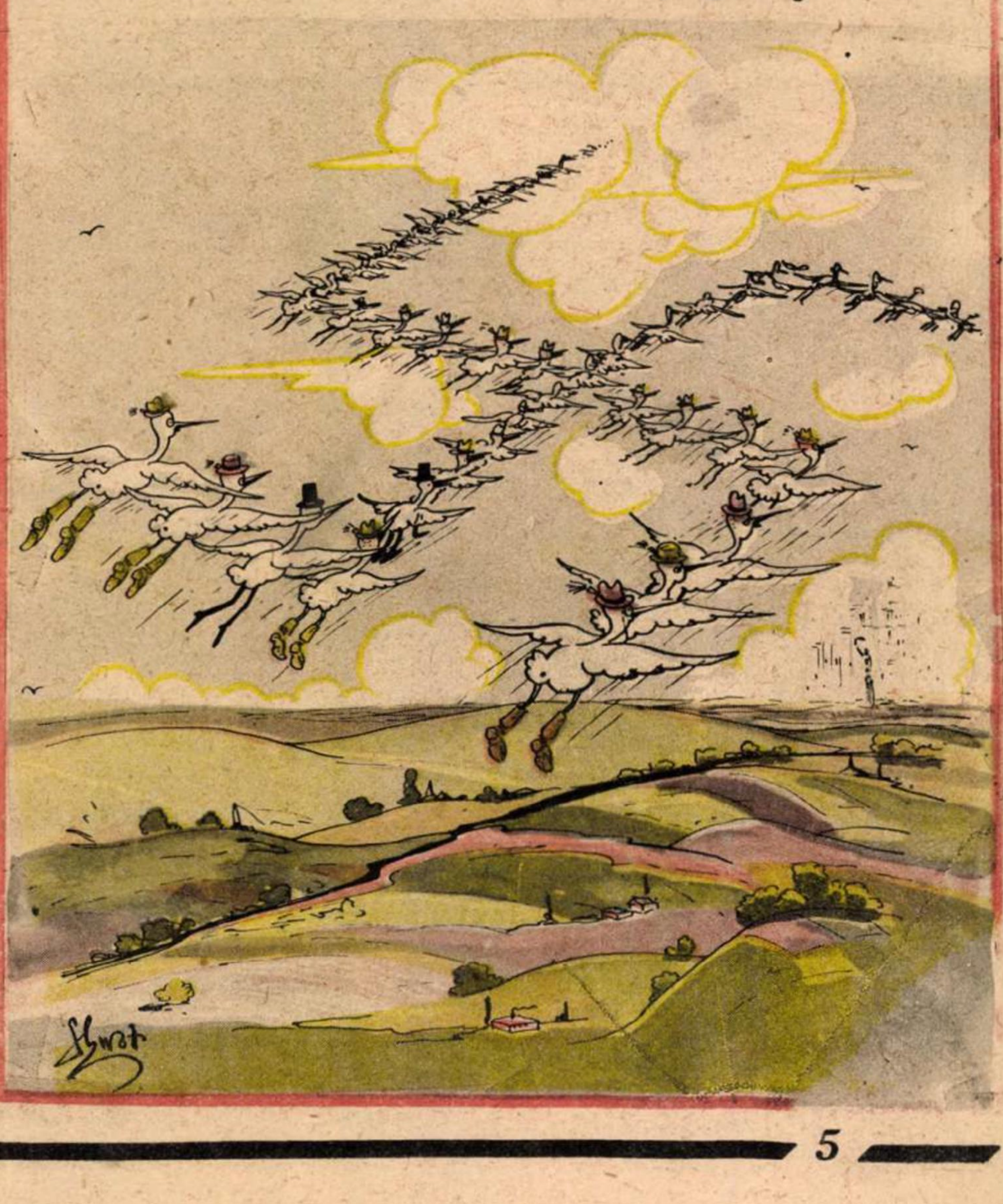

Gugyerák, a kísértet

Egy vén kastély kísértete
Volt Gugyerák Ede,
Ki látta őt kísérteni
Félsztől megdermede.
Ha éjfélt ütött odakint
És felnyögtek a fák
Mint rém indult rémíteni
A szörnyű Gugyerák.

—

Viharzó, vészes éjeken
A falon kopogott,
És tudva azt, hogy mit dukál,
Nyöszörgött, zokogott.
Vonított, szűkölt s produkált
Még számos más csudát,
És ebből valahogy megélt
A szörnyű Gugyerák.

—

Egy nap egy agg hölgy érkezett
S mikor feljött a hold,
Hozzá is bement Gugyerák,
Ki kissé gügye volt.
Elkezdte szellem-kunsztjait,
Játszotta műsorát,
Mert hatást akart kelteni,
A szörnyű Gugyerák.

—

Csak későn vette észre, hogy
A hölgy ép vetkezett,
A tényleges, nagy iszonyat
Ebből következett.
A hölgy letette fürtjeit,
Kivette fogsorát,
És sikoltozva kirohant
A szörnyű Gugyerák.

Gergely deák

Az egységes ebéd főpróbáján

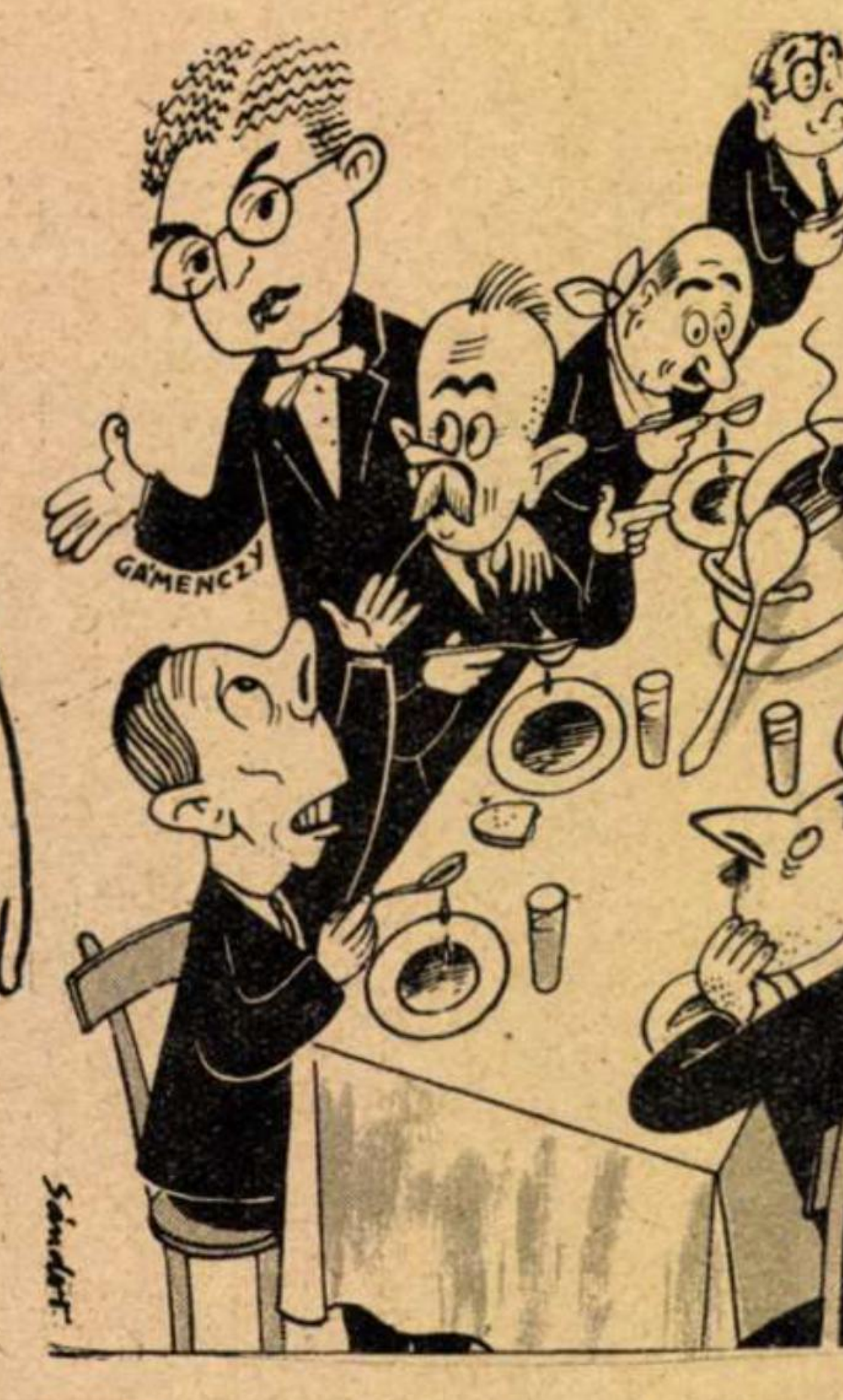

Gámenczy tanácsnok: Na, hogy ízlett a próbaebéd?
Pesti vendég: Úgy éreztem, mintha próbareggeli lett volna.

Kínos gorillabotrány Holywoodban

A holywoodi „Colossal" filmvállalat óriásműtermében a napokban néhány lelkes fiatal gorillából álló küldöttség tette tiszteletét. A gorillák vezetője, egy feltűnően intelligens arcélű, középkorú majom közölte a portással, hogy a dzsungelfilmek világhírű rendezőjével, Max Esmoritzcal szeretnének beszélni. A rendező először kiüzente, hogy nincs ideje gorillák számára, de a majmok addig nem nyugodtak, amíg Esmoritz nem fogadta őket.

— Nagyon furcsa dolog — mondotta a gorillaküldöttségnek bosszankodva a rendező — hogy éppen munkaidőben zavarnak! Mit akarnak kérem? Lehetőleg röviden intézzük el!

Ekkor előlépett a csoport vezetője, az intelligens arcélű gorilla.

Megfigyeltük, — mondotta — hogy dzsungelfilmekben szereplő gorillák állandóan nőket rabolnak az őserdei expedíciókból...! Távol álljon tőlünk a gondolat, hogy lebagatellizáljuk a fehér nők vonzóerejét, de biztosíthatjuk önt, hogy ránk — egészséges gorillákra — ők semmilyen vonzó hatással nincsenek és igazán kínos számunkra az a feltevés, hogy mi ővelük hogyismondjamcsak... Rendező úrnak sem kellenének gorillanők, nem igaz? Kérjük tehát, ha egy mód van rá, mellőzzük az ilyesmit...!

Max Esmoritz zavartan védekezett és rámutatott arra, hogy a közönségnek kellenek az ilyen izgalmas dolgok. Mindenesetre megígérte, hogy a legközelebbi dzsungelfilmben — hogy valami mégis legyen benne — a nő fogja a gorillát elrabolni.

A gorillák megjegyezték, hogy ez csak félmegoldás, de mindenesetre több, mint semmi, udvariasan köszöntek és visszamentek a dzsungelba.

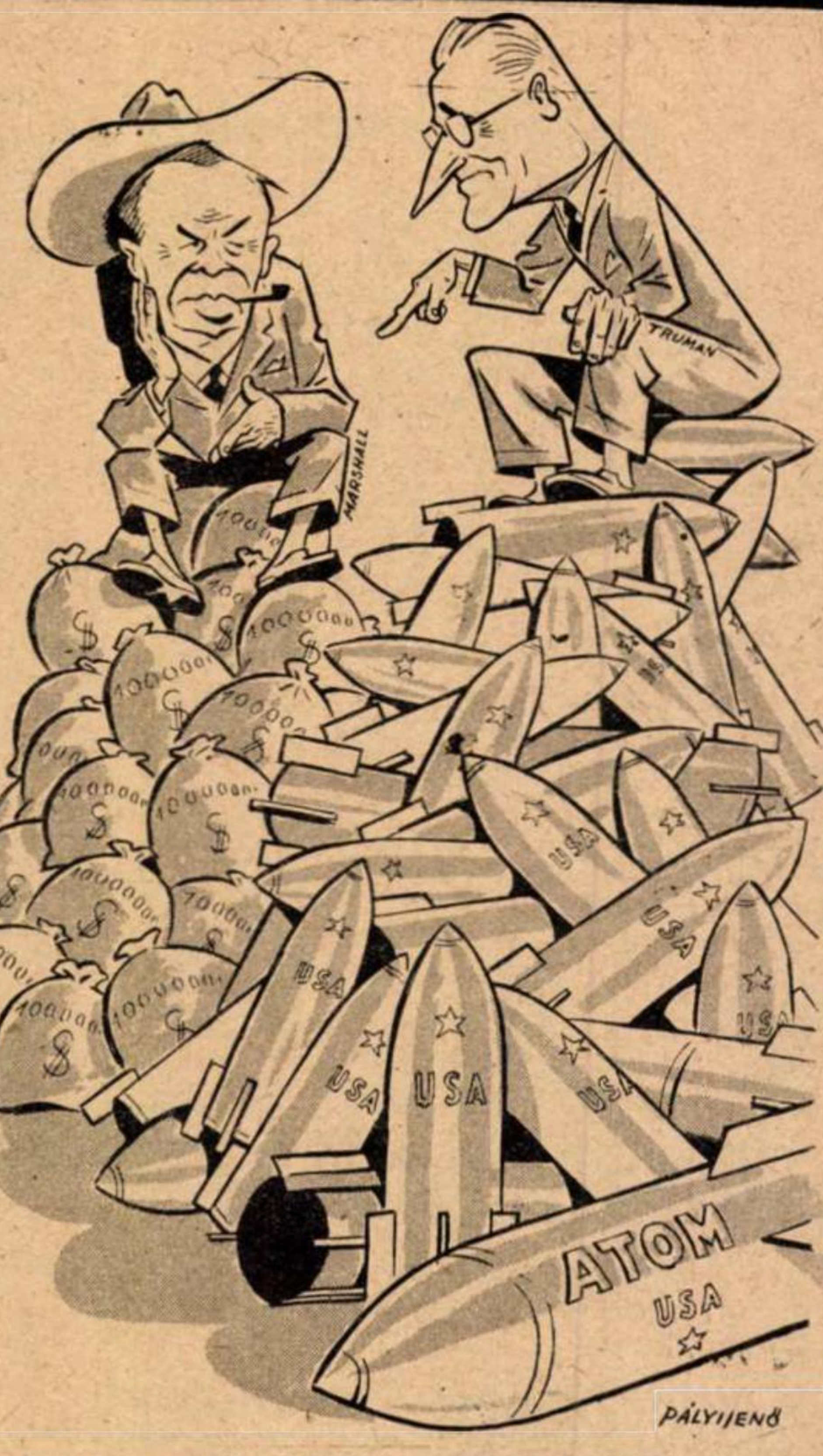

Truman: Nekünk van atombombánk.
Marshall: Az oroszoknak is van.
Truman: Nekünk van bacillusbombánk.
Marshall: Az oroszoknak is van.
Truman: Nekünk van rakétabombánk.
Marshall: Az oroszoknak is van.
Truman: Akkor semmi akadálya, hogy békét üzenjünk nekik.

A nagy jasszband

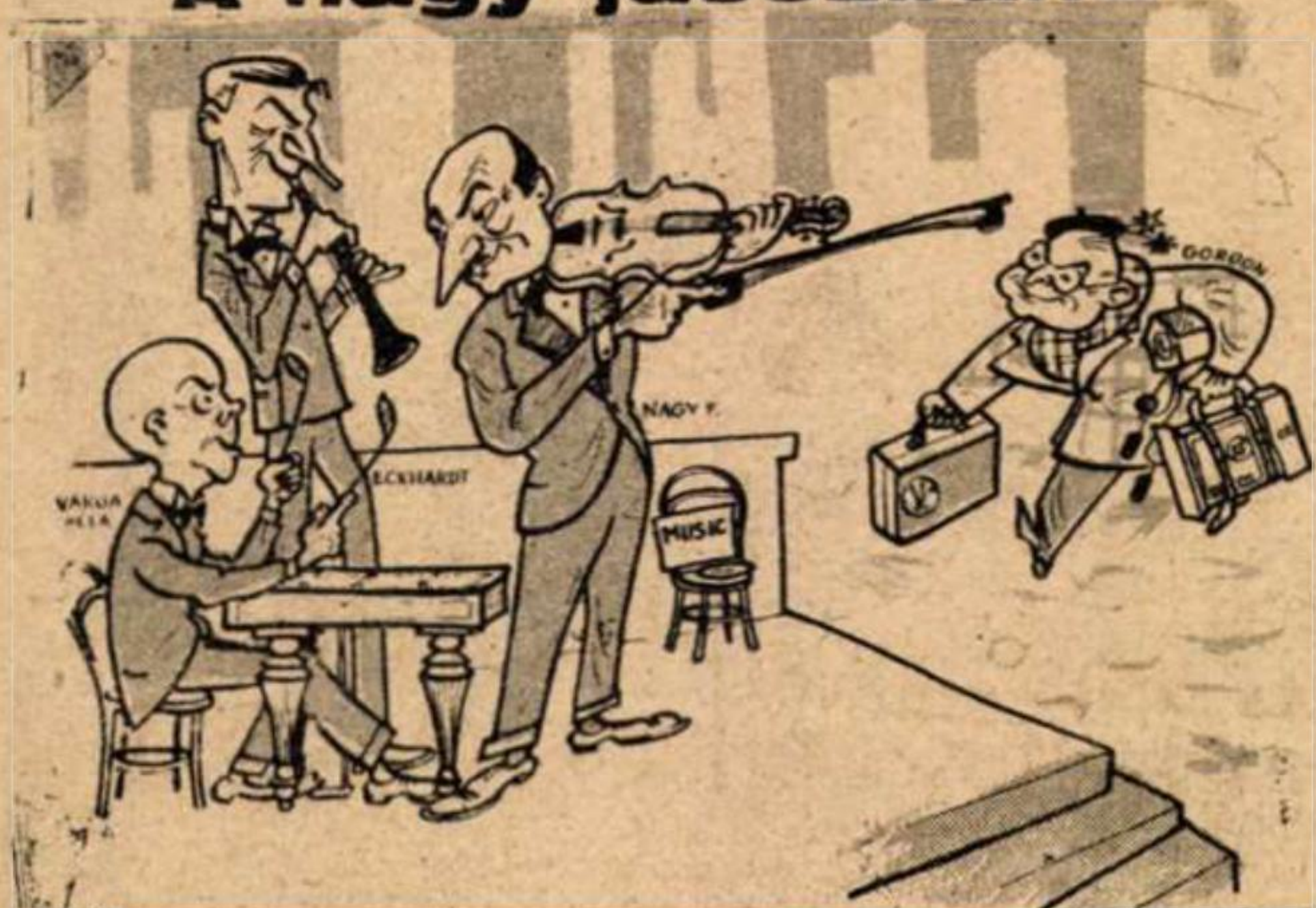

— Na, végre megjött a Gordonka is, együtt van a banda.

Zenekritika

A gazdag textiles nagyon büszke a fia zongoratudományára. Legutóbb felvitte a fiút a Studióba Polgár Tiborhoz, hogy hallgassa meg a játékát.

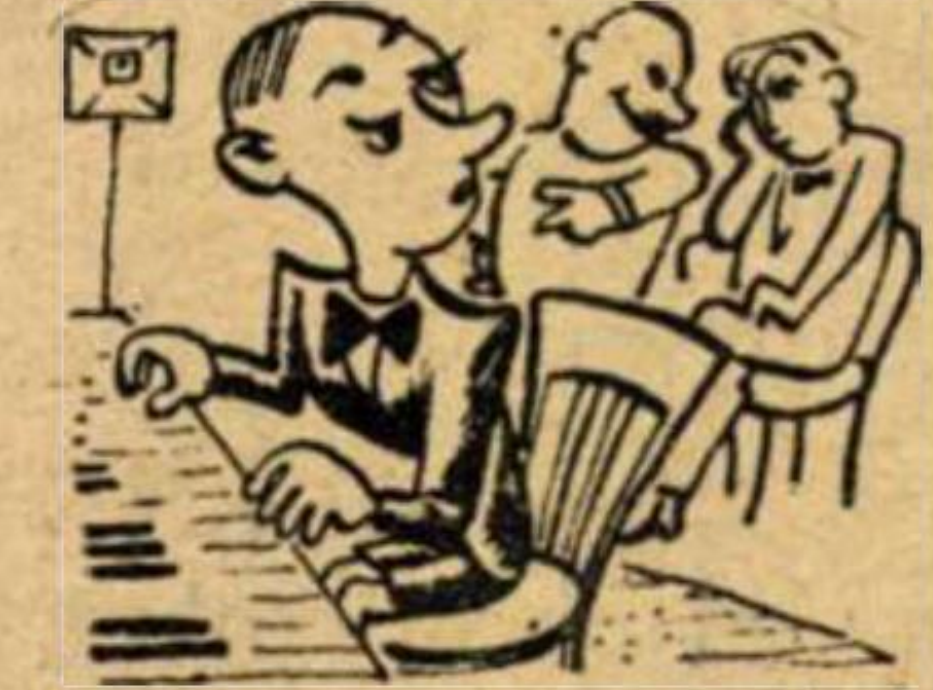

A fiú leült zongorázni, a büszke apa boldogan hallgatta. A produkció végén odafordult Polgár Tiborhoz:

— Na mit tetszik szólni hozzá?

— Casals Pablóra emlékeztet, — mondta Polgár.

— De hiszen az nem zongoraművész.

Polgár Tibor vállat vont:

— Megnyugtatom, az ön fia sem az.

Jó házasság

Hajlamász Ödönt meglátogatja a barátja. Épp abban a pillanatban lép be hozzá, amikor az gombot varr.

— Na szép, alig két hete nősültél és máris te varrod föl a gombot a kabátodra?

— Á — legyint Hajlamász —, ez a feleségem kabátja.

Eheti gépemberünk

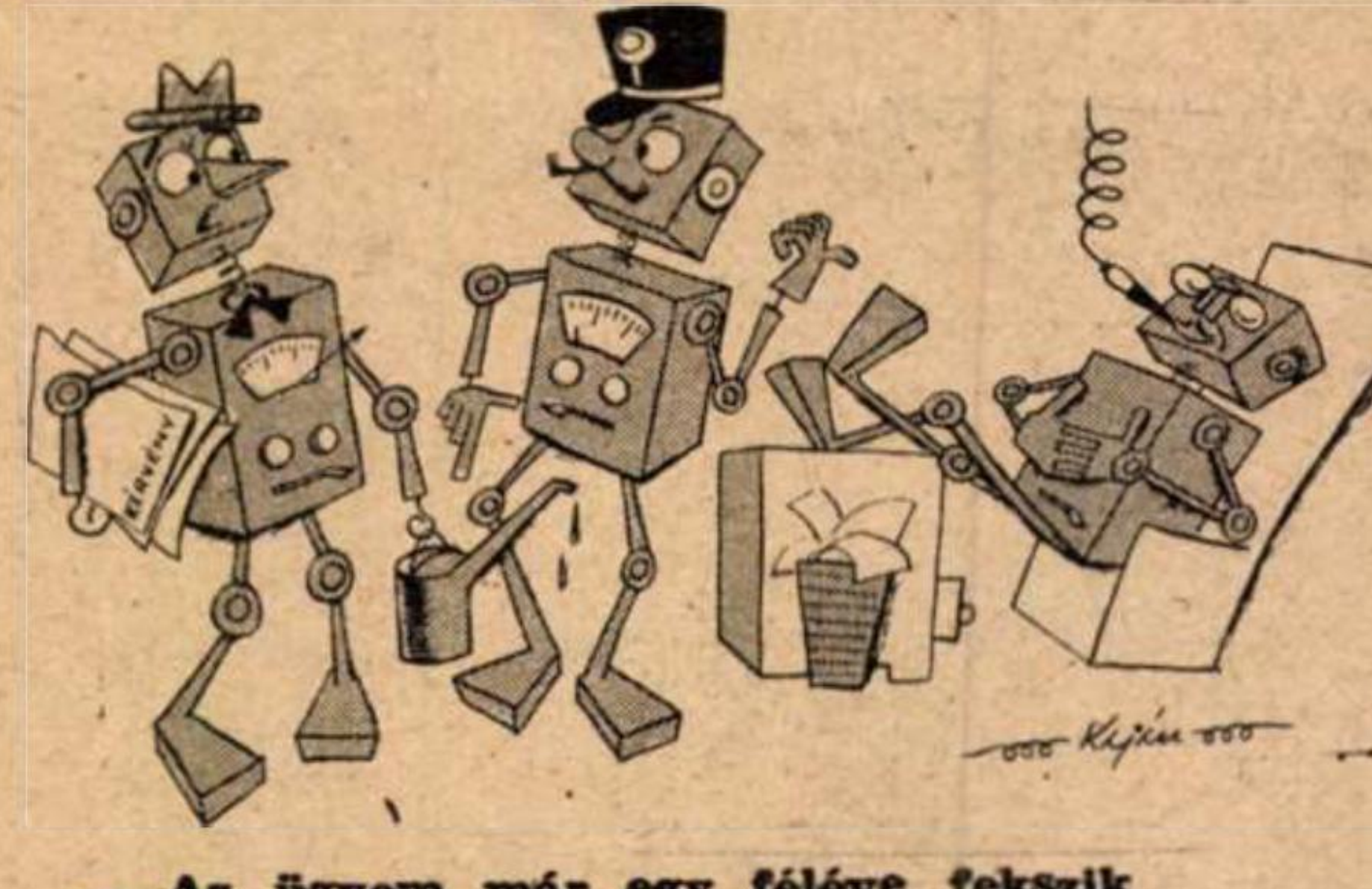

— Az ügyem már egy féléve fekszik
— Meg kéne a tanácsos urat egy kicsit olajozni.

Egy reakciós útja Ausztriától – Ausztriáig

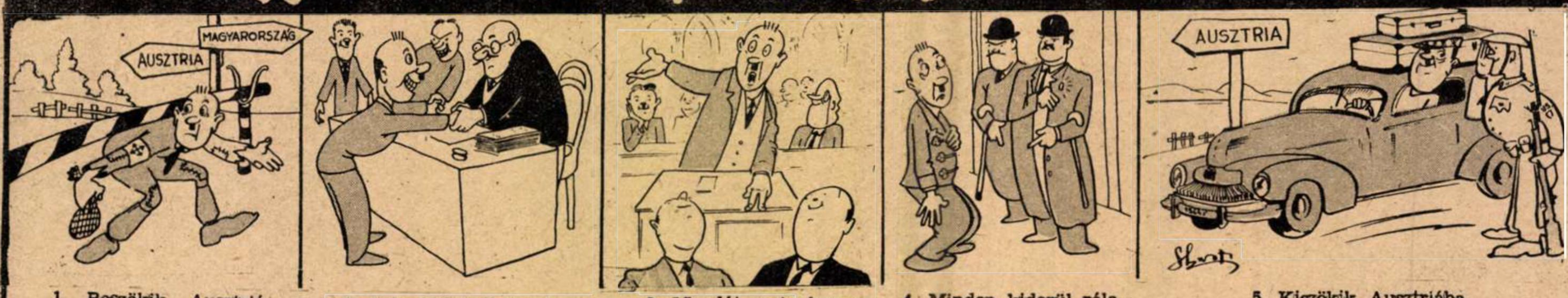

1. Beszökik Ausztriából.
2. Ellenállási érdemekért leigazolják.
3. Mandátumot kap a Pfeiffer-pártban.
4. Minden kiderül róla.
5. Kiszökik Ausztriába.

Jósnőnél voltam

IRTA: GÁDOR BÉLA

Nem hiszek a jósnőkben, tehát elhatároztam, hogy felkeresek egyet.

Egy hirdető oszlopon, Bette Davis balszemére ragasztva megláttam a következő hirdetést:

> **Szedlacsek Ilonka**
> **polinéz jósnő**
> **magyarul megmondja multját, jelenét, jövőjét**
> Hernád-u. 12/b. fsz. 3.

Manapság, amikor anynyian kutatják az ember multját, nem árt, ha az ember sajátmaga is megismeri. Nembeszélve a jelenemről, amely alig van és a jövőmről, amely egyáltalában nincsen.

A jósnő szutykos, szoba-konyhás lakásban lakott. A szobakonyha és a szutyok a jósnői hivatáshoz tartoznak. Beléptem, udvariasan meghajtottam magam: és így szóltam:

— Quod licet Iovi, non licet bovi.

— Sajnos, már egészen elfelejtettem polinézül — szólt a jósnő. Erre az egy szóra emlékszem csak, hogy „azeszpónem", de erre is egészen homályosan. Foglaljon helyet, asszonyom.

— Férfi vagyok, — mondtam szerényen és leültem.

— Bocsánat, — dörmögött — romlanak a szemeim.

A jósnő felvett az asztalról egy pakli kártyát, meg akarta keverni, de a zöld ász ráragadt az ujjára. A szobában rajtunk kívül nem volt más, csak egy szürke macska. Az asztalon dobozban pipadohány és egy darab sajt. A négy dolog közül, a jósnő volt a legszagosabb. A falon üres kefetartót pillantottam meg, amelyre nagy betűkkel rá volt himezve, hogy: „Kefe". Más polinéz motívum nem volt a szobában.

Ilonka rámszegezte szúrós szemét.

— Asszonyom, — mondta — ha önt meg is csalja a férje, ne csüggedjen...

— Bocsánat — köhögtem zavartan — már mondtam, hogy férfi vagyok. Mármint úgy értem, hogy bizonyos mértékig.

— Uram, — folytatta zavartalanul — ha önt meg is csalja a felesége, ne csüggedjen...

— Nőtlen vagyok, — szóltam némi büszkeséggel.

Ilonka bólintott.

— Az első pillanatban tudtam. Önre egy vörös nő gondol epekedve.

— De hiszen az lehetetlen — kiáltottam. — Egyetlen vörös nőt sem ismerek, utálom a vörös nőket. Három szőke nő gondolhat rám epekedve és két barna. Ez a maximum.

— Bocsánat, — mondta — kifáradtam. Most megyek a transzba.

Néhány perc múlva visszajött és erős törkölyszaga volt. Legalább egy féldeci transzot megihatott. Megsímogatta gyér, őszes szakállát.

— Önre három szőke és két barna nő gondol epekedve. Válassza az egyiket, ez mindig a legpraktikusabb.

— Nem mondana a jövőmről is valamit, nagysád? — kérdeztem kíváncsian.

— Szívesen. Önnek a közeljövőben jelentős kiadása lesz.

— Nem lesz — mondtam határozottan. — Nem fizetek egy vasat sem.

— Fogadjunk — kiáltotta, miközben vésztjóslóan megcsillantak romlásnak indult szemei. — Fogadjunk tíz forintba.

— Ön mit gondol? — kérdeztem.

— Én azt gondolom, hogy nem fog fizetni.

— Nyert, — szóltam diadalmasan és indultam az ajtó felé.

— Etyetye... — szólt utánam polinézül, — ha nyertem, akkor fizessen.

Kifizettem a tíz forintot és szó nélkül távoztam.

Azóta hiszek a jósnőkben, viszont soha többé nem megyek el egyhez sem.

Praktikus gyerek

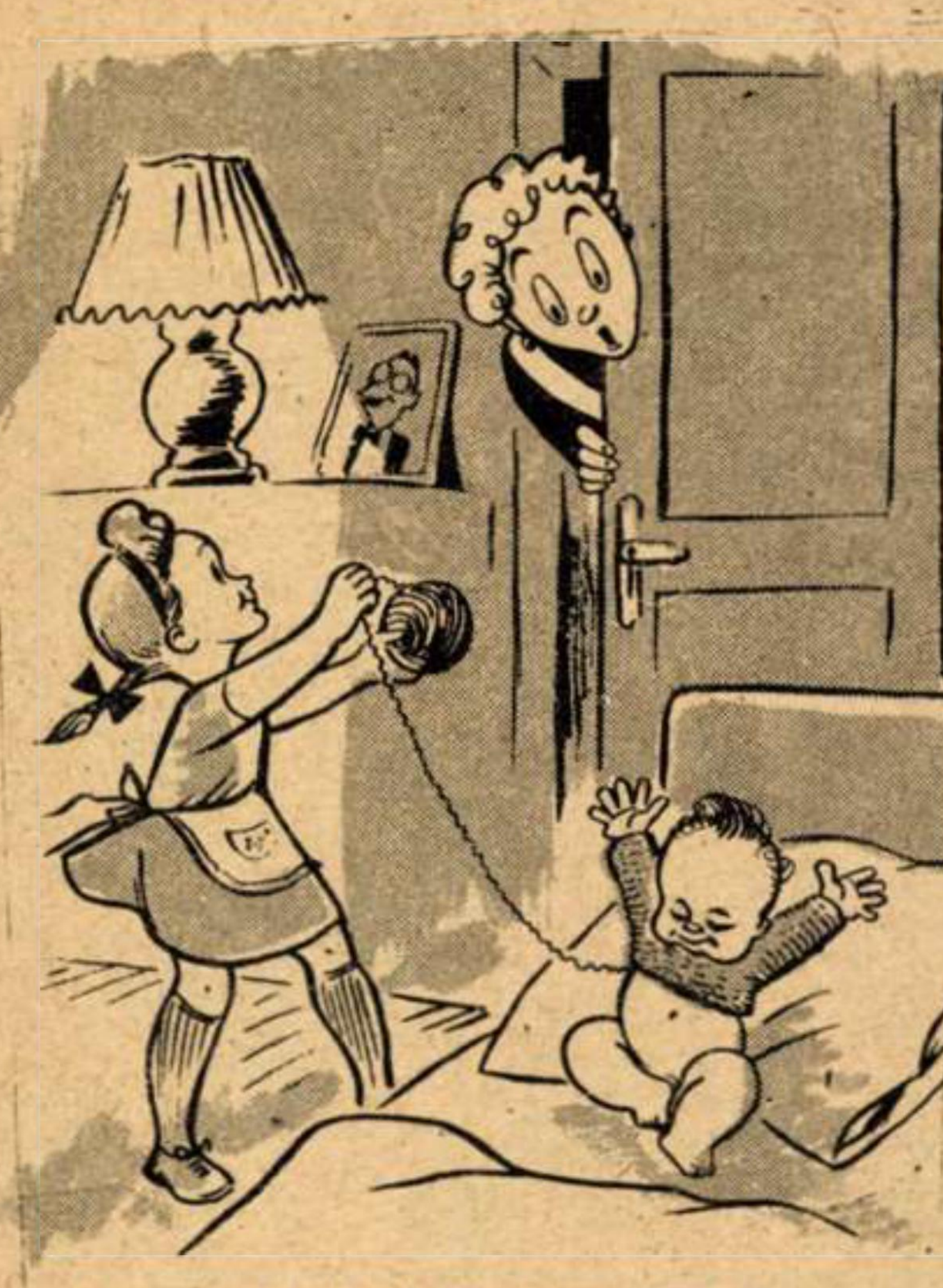

— Levetköztetted már az öcsit?
— Igen, félig.

Schlachta szemszögéből

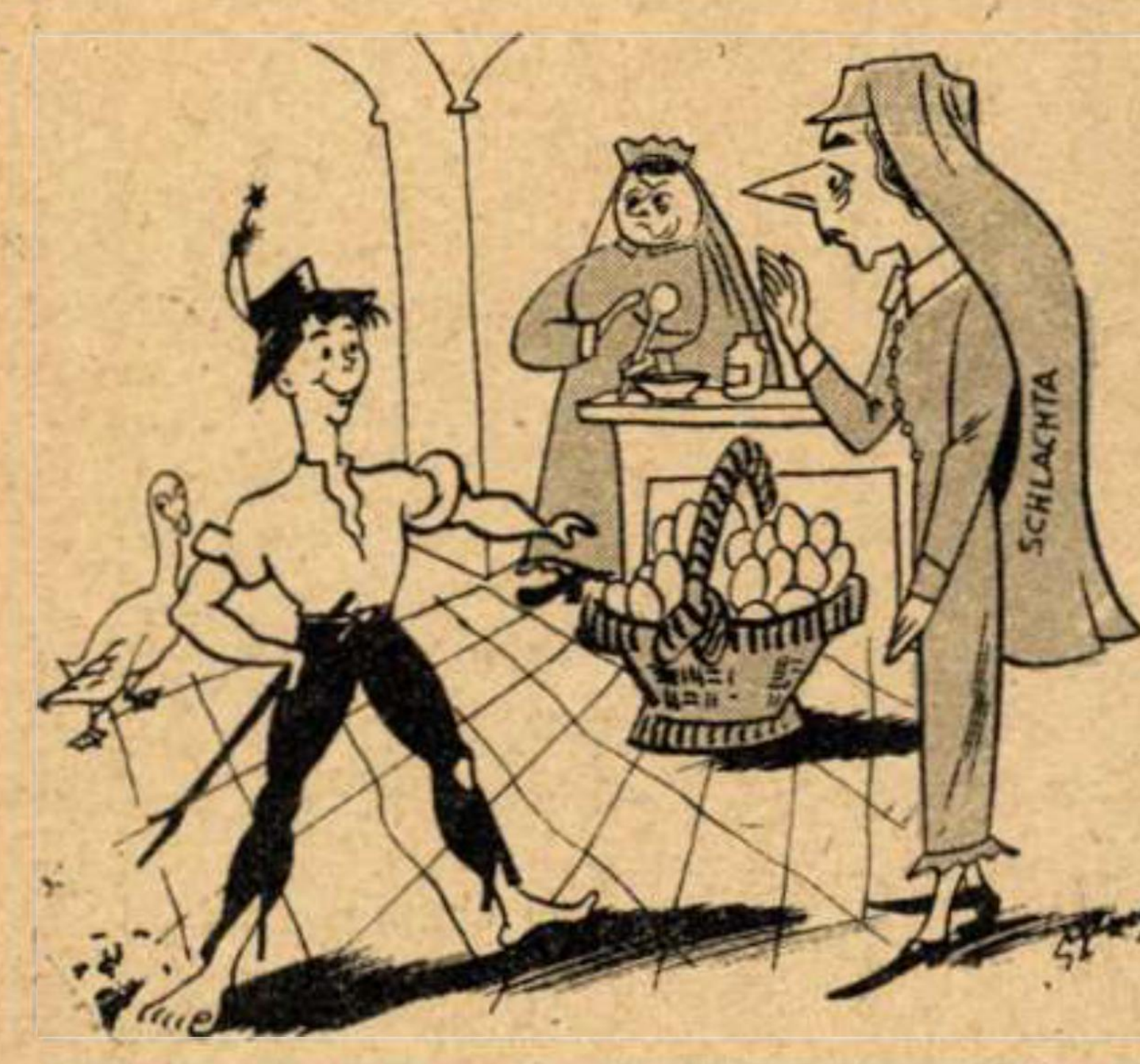

— Margit néni, ezek a hűtőházi tojások biztosan olvasták a Ligeti Magda könyvét.
— Miből gondolja?
— Nagyon romlottak.

Lakásgondok külföldön is

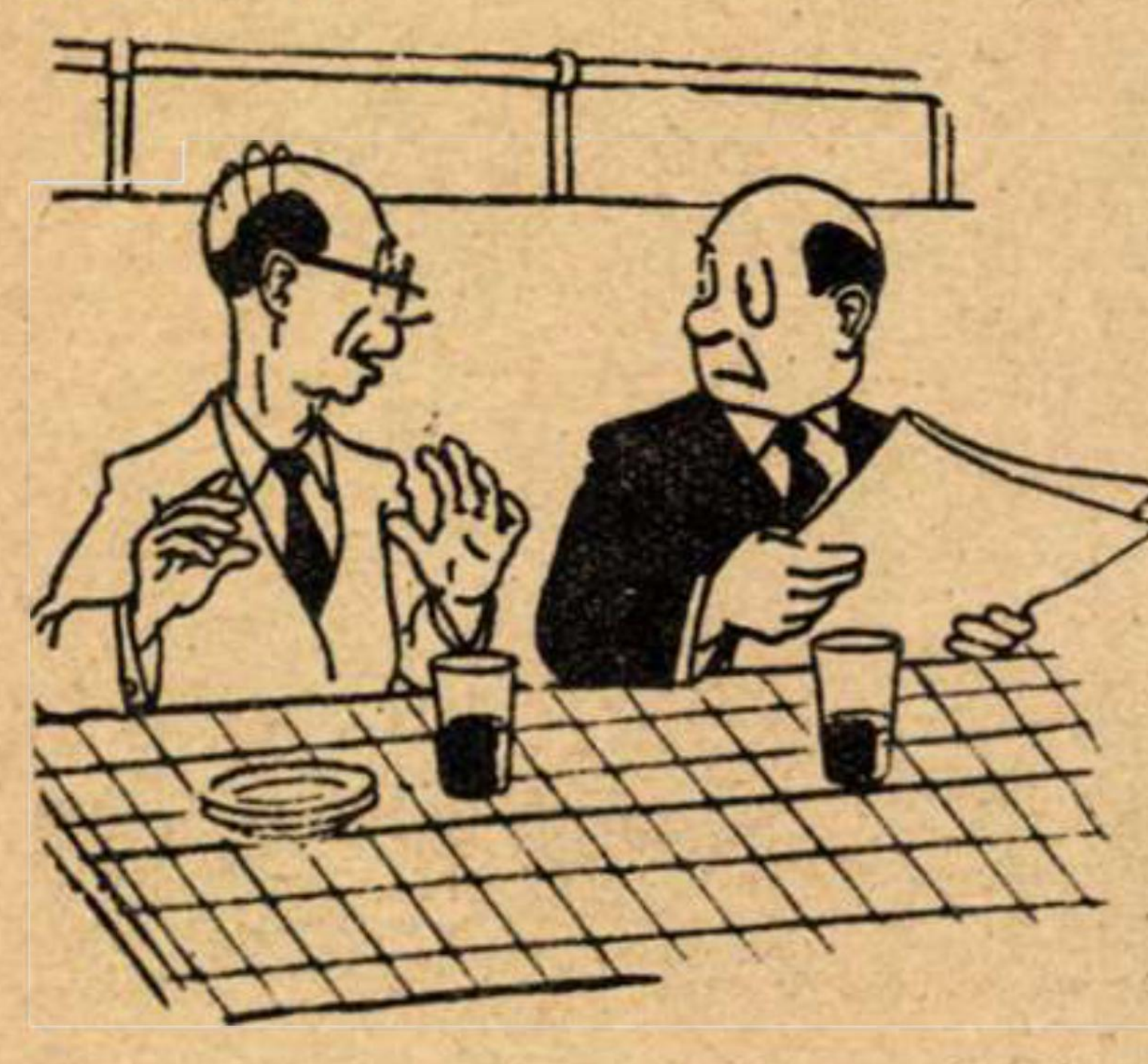

— Végre találtam egy jó lakást, csak kár, hogy a feleségemnek nem tetszett.
— Na és mit csinált?
— Elváltam tőle...

(Herisson)

Pedagógia

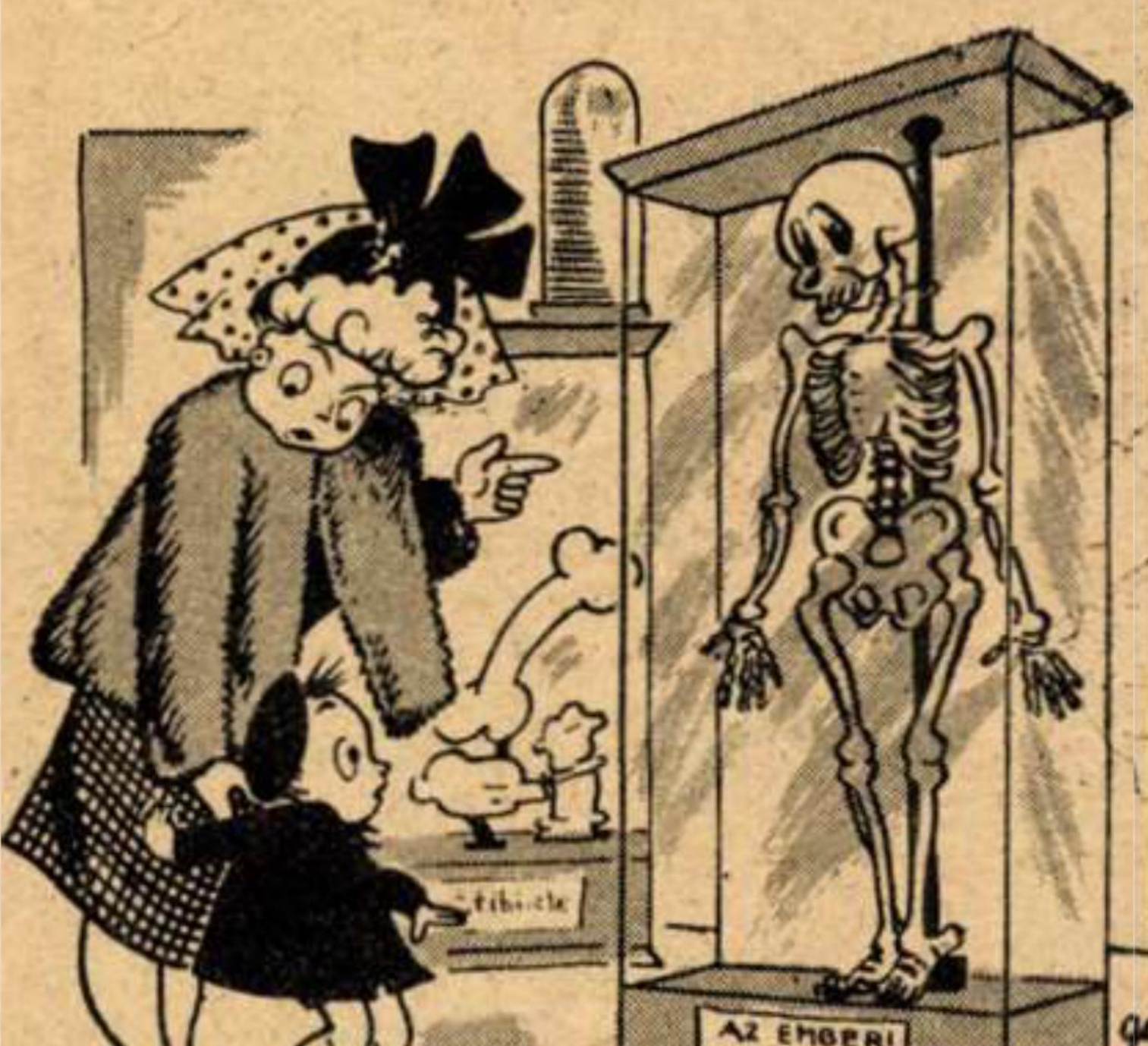

— Látod Pistike, ez a bácsi azért fogyott így le, mert nem evett spenótot.

Baj van a párttal

Tragikus operett 1 felvonásban

1. KÉPVISELŐ:
Olyan nehéz vezér nélkül,
Hogy az ember belekékül.

2. KÉPVISELŐ:
Belesárgul, belezöldül,
Kidül, bedül, ledül, földül.

3. KÉPVISELŐ:
Hej, mivélünk jól kitlot ám,
Az a fránya Pfeiffer Zoltán!

4. KÉPVISELŐ:
Szerteszéled a mi nyájunk,
Micsinyájunk, micsinyájunk?

1. KÉPVISELŐ (bizonytalanul):
Nézdelődjünk mától fogva!

2. KÉPVISELŐ (még bizonytalanabbul):
Én elmegyek a Baloghba.

3. KÉPVISELŐ:
Az én fejem máris kába,
Mehetek én a Schlachtába?

4. KÉPVISELŐ:
Én oda, hol isznak-esznek,
De csak akkor, ha bevesznek . .

(Együtt tánc):
Ha lennék egy Schlachtának
Édes, szemérmes lakája,
Vezéremnek tenném meg őt,
Az egész nagy világ előtt . .

1. KÉPVISELŐ (homlokára csap):
Ilyenkor már, fene eszi,
A PDP is megteszi.

2. KÉPVISELŐ (irulva-pirulva):
Hát a Béla, hát a Zsolt?
Az talán már nem is bolt?

3. KÉPVISELŐ (súgva):
Nem kellemes ott az ájer *(súg valamit, majd hangosan):*
Úgy jársz vele, mint a Pájer!

MIND:
Hova? Merre? Erre? Arra?
Ide? Oda? Jobbra? Balra?
A sors velünk jól kitolt ám,
Ezt csináltad velünk, Zoltán!
(Függöny, mert már ideje.)

Példázat arról,

hogy a kettős árrendszer folytán ki számít gazdagnak?

Azt mondja a villamoson a kalauz egy asszonynak:

— Kérem, a gyereknek is tessék jegyet váltani.

— Ennek a pici babának?

— Ha pici baba, akkor tessék ölbevenni.

— Ölbevenni ezt a nagy kamaszt?

Szigorú kislány

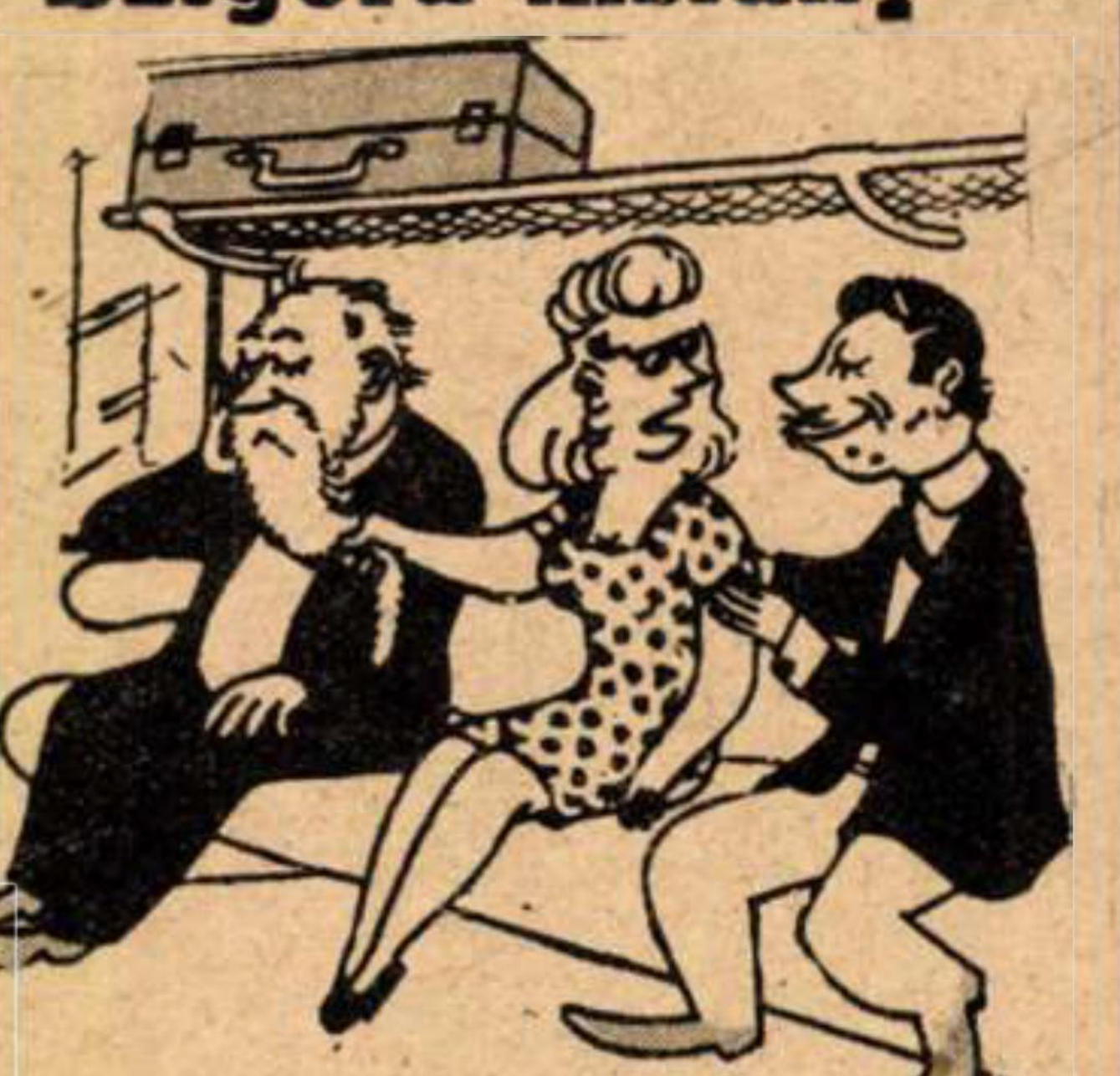

— Ha nem viselkedik rendesen fiatalember, azonnal meghúzom a vészféket.

(MARIUS)

Példázat arról,

hogy pótolni lehet-e a leépített államtitkárokat.

Malcsákné behívja háztartási alkalmazottját és így szól:

— Juci, maga tizenötödikén elmehet, nincs már magára szükségem, vettem egy porszívót, az pótolni fogja magát.

— Igen — mondja Juci — a porszívó pótolni fog engem? Nahát, nagyon kíváncsi vagyok, hol fogja a kedves férje azt a porszívót megcsókolni?

Sötéték Rómában

Sötét Ödön üzleti ügyben Rómába utazik, magával viszi a feleségét is. Sorra nézik Róma nevezetességeit, eljutnak a Colosseumhoz is, ahol az asszony így szól:

— Minek kezd az építkezni, akinek nincs elég pénze, hogy befejezze?

Ilyen az élet

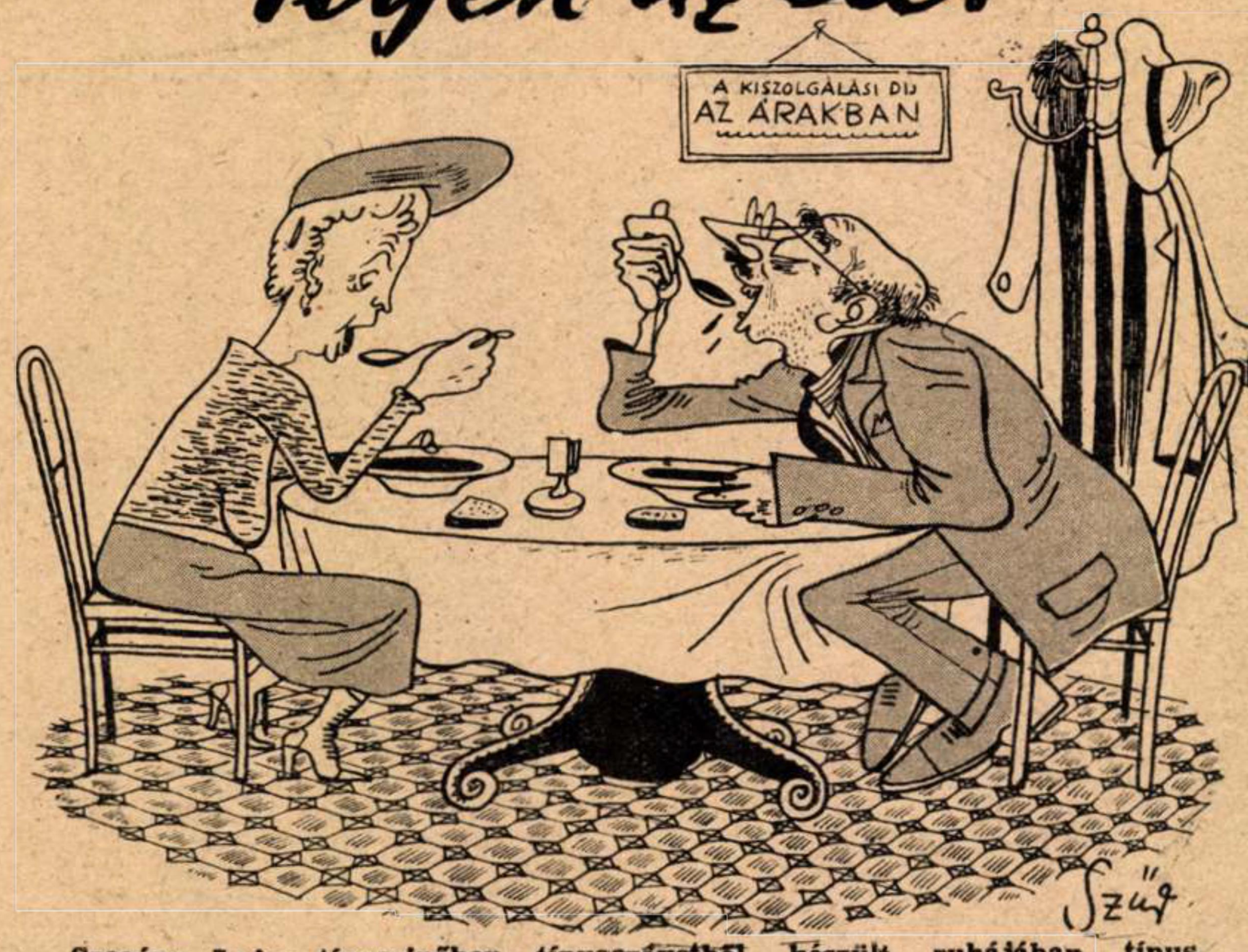

Szegény Lajos típuscipőben, típusszövetből készült ruhájában típus-ebédjét fogyasztja típusfelesége társaságában.

Praktikus ötlet

Havlicsek ebédre hivatalos Malcsákhoz, aki most nősült. Mikor Malcsákné egy percre kimegy, Havlicsek odasúgja Malcsáknak:

— Mondja, hogy vehetett el egy ilyen csúnya nőt?

— Csak kívülről csúnya — mondja Malcsák —, belülről szép.

— Akkor miért nem fordíttatja ki?

Budapestig közlekedik az Aarlberg-expressz

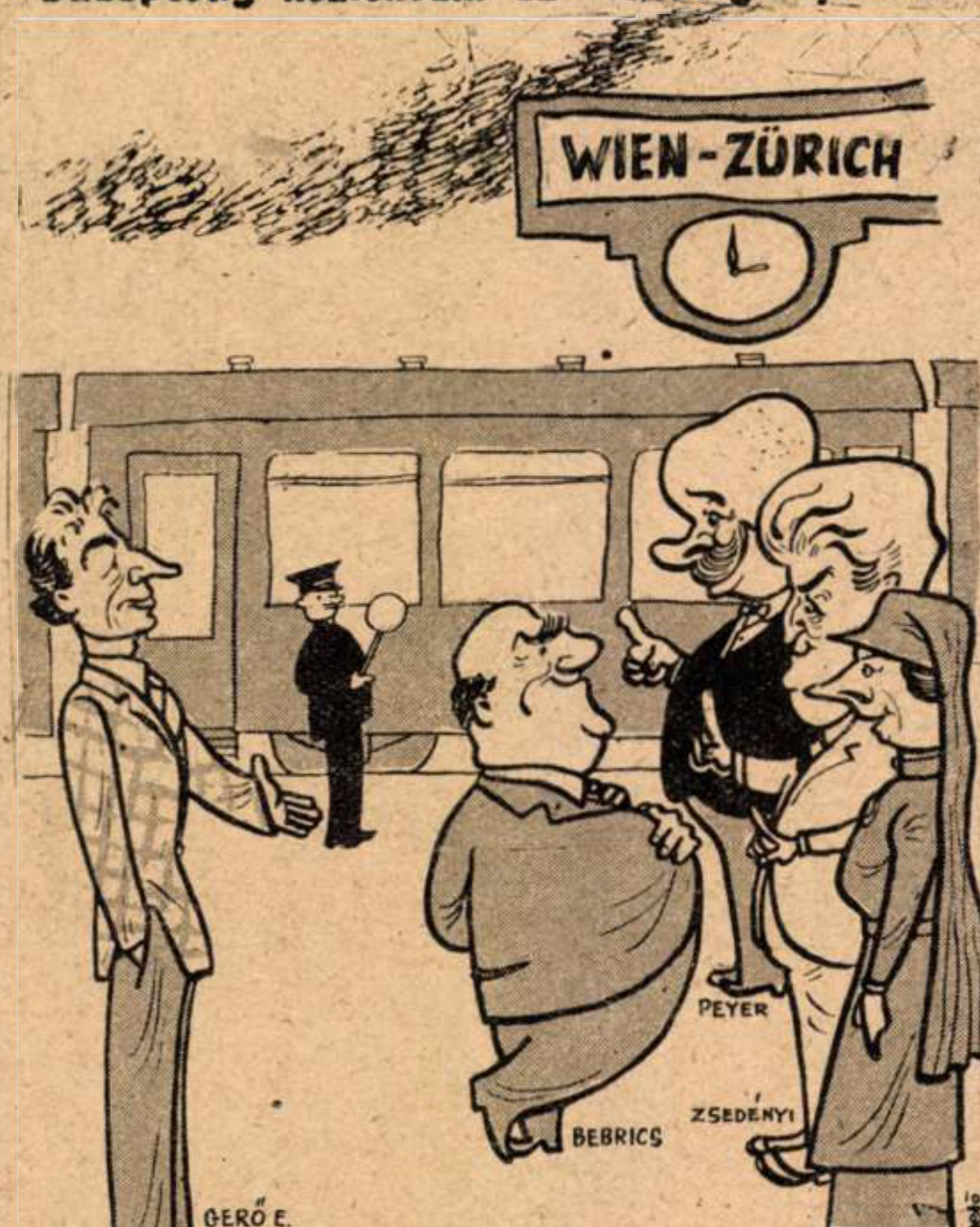

Gerő: Hát miért nem örülnek az urak, mikor már közvetlen összeköttetésünk van Nyugat felé.

Schlachtáék: Mi csak akkor fogunk örülni, ha majd az amerikai hajók az Eötvös-térről indulnak.

Hogy védekezzünk a moziban a tollas kalap ellen?

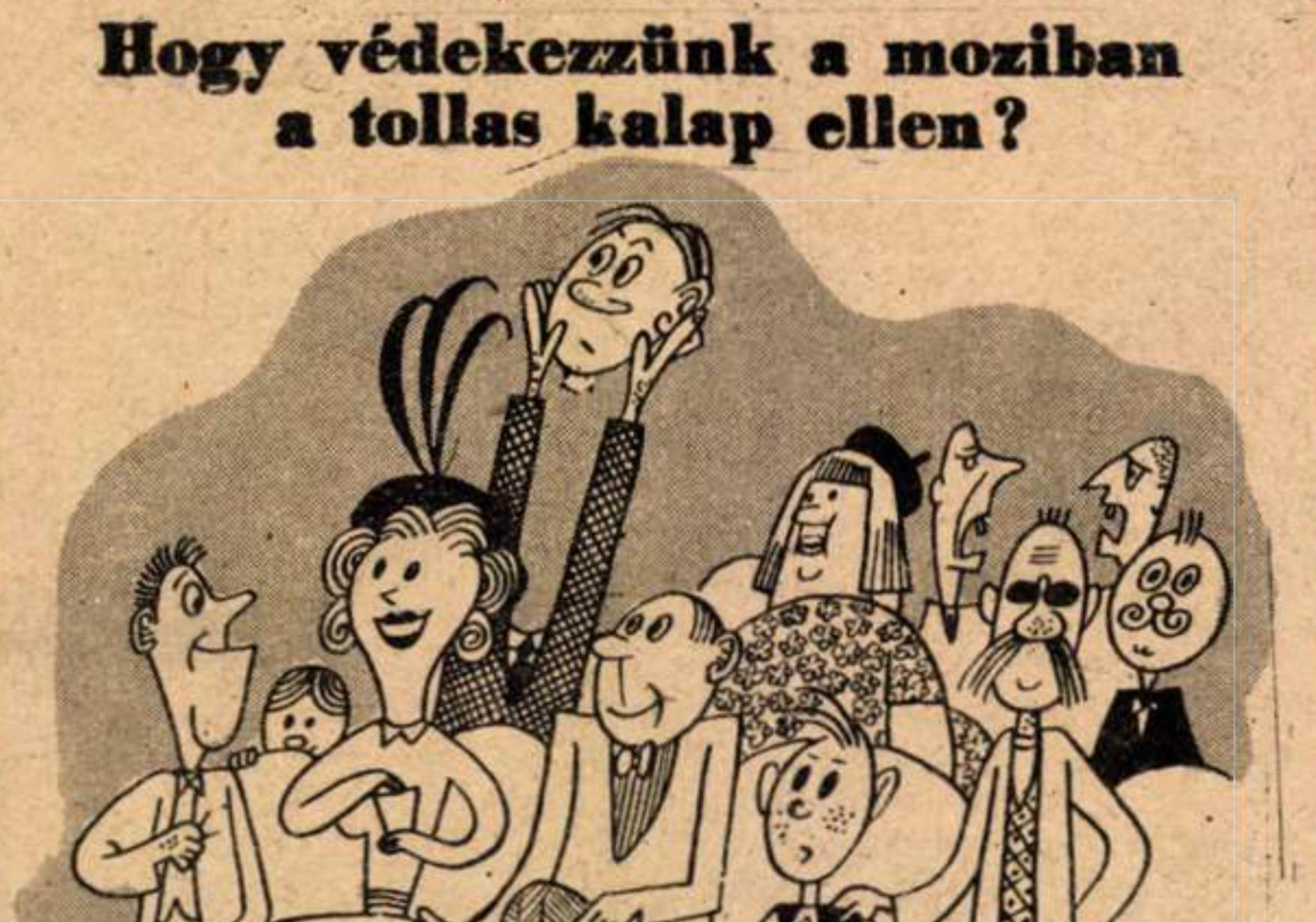

ÜGYETLEN RAB

— Megszöktem, de a csuda vigye el, elfogtak!

— Hja, öregem, miért nem rabruhában szöktél, akkor senkinek sem lettél volna gyanús!

A jóhírterjesztő

— Magának megsugom, biztos helyről tudom. De aztán köztünk maradjon! — kezdte, mint rendesen, szomszédom, Kelemen Tihamér, mikor tegnap délután beállított hozzám.

— Ugyan menjen, az örökös rémhíreivel!

— Téved, uram. Rémhíreket már annyian terjesztenek, az már nem bolt. Nekem nem kell tömegcikk. Másféle értesüléseim vannak. De fix! — tette hozzá sokatmondóan.

— Na? — kezdtem érdeklődni a dolog iránt.

— Hát idefigyeljen. Jövő hónapban a testimunkás pótjegy F-szelvényére 30 kiló tejcsokoládét osztanak, kilónként 17 fillér egységáron. A rendes jegyre csak 11 kilót kapunk, fejenként. Már a jövő héten mindenütt kapható lesz a típus-perzsabunda 34 Ft, 20 fillérért és ha a típusmenűben a rákmeridon nem felel meg, vagy a fogolypecsenyét nem szereti, akadálytalanul kicserélheti ananászra, vagy rigójancsira. Olcsóbb lesz a gáz, villany, víz, házbér, a zsír, a liszt, a műselyem, a cement, a hangvilla, a körzőkészlet és a marabutoll.

— És mi újság a politikában? — érdeklődtem.

— Hűha! Maga még nem hallotta? Churchill belépett az angol kommunista pártba. Németországban az összes volt nácik lemondtak vezető állásaikról és önként internáló táborba vonultak. Truman nyilatkozott, hogy az atombombát az összes műszaki leírásokkal Molotovnak ajándékozza születésnapi ajándékul. De ami a legérdekesebb...

— Na meséljen! — kíváncsiskodtam.

— A szép Gugyerákné megcsalta a férjét!

— Maga őrült, Kelemen úr! Ez magának jó hír?

— Persze! Velem csalta meg...

Sándor Károly

Alma a fa alatt...

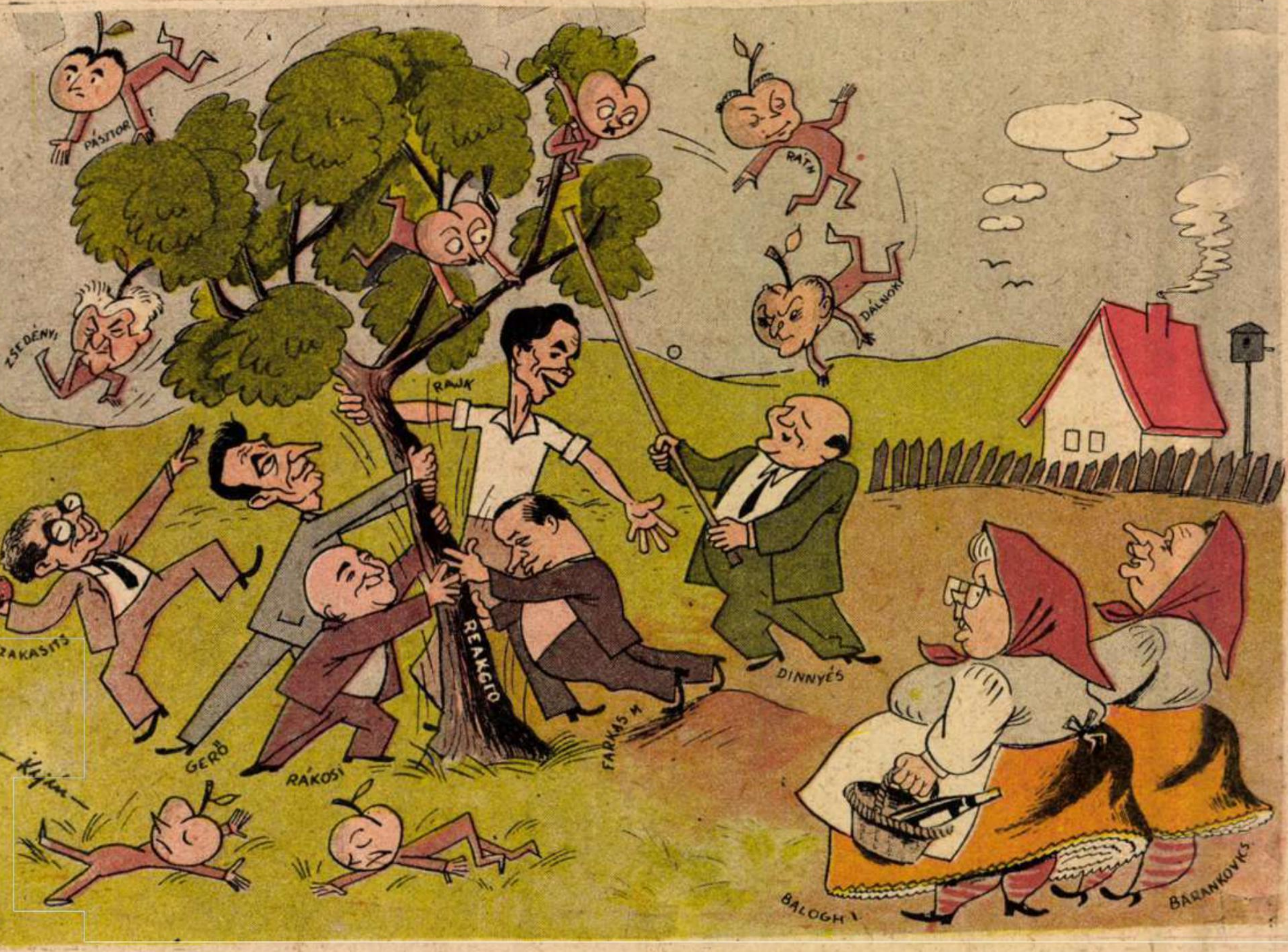

— Miért nem vesznek fel egy párat nénikék a férgesből, maguknak adjuk.
— Köszönjük, van nekünk otthon elég.

Milyen fegyvereket engedélyez a jószívű Zachariás?

Örömtől repeső szívvel olvassuk, hogy Ellis Zachariás, az amerikai hadsereg ny. ellentengernagya szót emelt az atomfegyverek használata ellen. (Csodálatosképen akkor, amikor kiderült, hogy a Szovjetuniónak is van belőle.) A humanitás nevében nyilatkozó Zachariás ellentengernagyi szívének egész melegével ajánlja, hogy a jövő háborúban kizárólag „közönséges" fegyverek legyenek használhatók. Ime a javaslat teljes szövege:

Engedélyi okirat
a jövőben használható közönséges fegyverekről.

1. Bombák kizárólag 500 tonnás ürméretig, de már egész csinos bombák kaphatók sokkal kisebb méretekben is a legfinomabb kivitelben. A bájos kis légiaknákat is nagyon tudom ajánlani.
2. Repülőtámadások ugyanazon helység ellen legfeljebb naponta háromszor intézhetők. Ötvenezernél nagyobb lélekszámú városokat a föld színéről csak kétszerre, vagy háromszorra szabad eltüntetni. Az éjszakai légitámadások tilosak, mert éjjel a pincében hideg van és a lakosság könnyen felfázik.
3. Csodafegyverek csak akkor használhatók, ha én azokat előzőleg megvizsgáltam és az engedélyezés jeléül kézjegyemmel elláttam.
4. Terepharcoknál melegen ajánlom a közkedvelt és kellemes hatású nehézágyúkat, lángszórókat és aknavetőket. Lehetőleg csak emberre célozzunk, az állatokat és épületeket kíméljük.
5. Roncsoló golyókat nem szabad használni, csak olyat, amely egyszerre keresztül megy az ellenfél szívén vagy tüdején. Kézitusánál gyorsan döfjük be a szuronyt ellenfelünk testébe, nehogy felesleges fájdalmat okozzunk neki. Nem árt, ha a bajonétot döfés előtt Lysoformmal fertőtlenítjük.
6. A Blitzkrieg módszerét ne vigyük túlzásba. Inkább elevenítsük fel a régi háborúk kedves, patriarkális szokását, amikor egy háború 30 évig is eltartott. Az elfoglalt falvakat ne gyujtsuk fel barbár módon, sokkal ildomosabb, ha a lakosokat egyenkint öljük meg.
7. Azt az országot, amely fenti szabályokat nem tartja be, atombombával el kell törülni a föld színéről.

Prof. ELLIS ZACHARIÁS
nyug. ellentengernagy és aktív humorista.

Rangosan

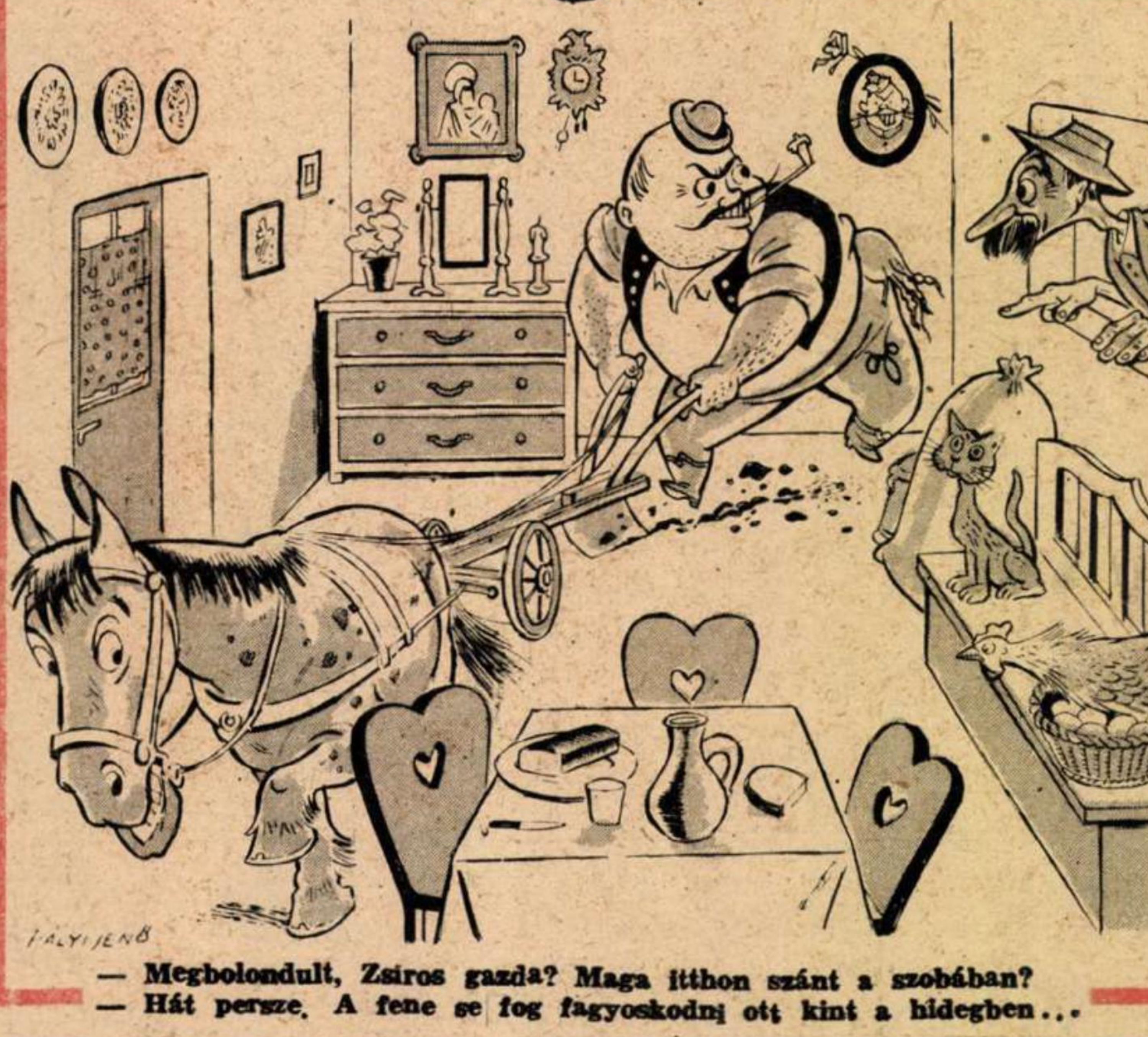

— Megbolondult, Zsiros gazda? Maga itthon szánt a szobában?
— Hát persze. A fene se fog fagyoskodni ott kint a hidegben...

Ez az év is jól végződik!
MEGJELENIK A LUDAS MATYI
1948-as RAGYOGÓ NAPTÁRA
ÁRA 2'- FRT.

Áttörünk a nyugati demokráciára

Biztos a felvételünk az UNO-ban

Mivel az UNO-tagságtól függ például a jövőévi lucernatermés sikere is, létfontosságú tehát, hogy fölvegyenek minket. Éppen ezért a magyar kormány a következő átalakításokat tervezi:

1. MEGENGEDJÜK A NÉGERLINCSELÉST.

Mivel hazánk nem gazdag néger lelőhelyekben, elhatároztuk, hogy a legközelebbi magyar-amerikai kereskedelmi szerződésben rágógumi helyett egy nagyobb szállítmány négert kötünk le. Amerikai lincsológusok szerint a lekötött néger könnyebben lincselhető meg. Ezzel az intézkedéssel különben megoldható a magyar lincstelenek problémája.

2. A „FIZESSENEK A SZEGÉNYEK"

elve alapján mentesíteni lehet a sokat szenvedett kapitalista réteget a legégetőbb terhektől.

3. ÉDESIPARUNKBAN

lényegtelen átalakításokat végzünk és bonbonok helyett bombákat gyártunk.

4. HÁROMÉVES TERVÜNKET

csekély ráfizetéssel becseréljük Marshall-tervre. Kommunista munkásokat „mars!"-sal intézünk el.

CSAK a szórakozás kedvéért!

MULTHETI SZÁMUNKBAN KÖZÖLT KERESZTREJTVÉNYÜNK MEGFEJTÉSE:

Vizszintes: 1. Kiszera méra bávatag. 8. Lom. 10. Tiszabökény. 12. Ov. 13. Ón. 14. Irek. 15. Hét szilvafa. 18. Utazik. 19. Ebe. 20. Ma. 21. Veréb. 22. Elállít. 23. Alika. 25. Veal. 26. Bem. 27. Rot. 29. Ajkai. 31. Os. 33. Csattanó. 35. Hellas. 37. Gaston. 38. Un. 39. Smaragd.

Függőleges: 1. Kivételesen. 2. Is. 3. Szószék. 4. Zanzibar. 5. Eb. 6. Rö. 7. Akivel. 8. Lyka. 9. Moszat. 10. Tohuvabohu. 11. Ne felejtsd. 16. Tarim. 17. Ik. 20. Milanói. 22. Ez is. 23. Lakat. 28. Ócsa. 30. Ion. 32. Als. 34. Aga. 36. Am.

1	2	3	4	5	6	7		8	9	10	11	
12							■	13				
14							15				■	
16								■	17		18	
19		■	20					21	■	22		
23		■	24						25	■	26	
27		■	28		■		■	29		30		
	■	31	■	32	33		34	■	35			
■	36		37	■	38			39				■
■	40			41						■	42	43
44							■	45				

VÍZSZINTES: 1. Tréfás biztatás. — 12. Fegyverraktár. — 13. Szándékozd! — 14. December 6-án van az ünnepe. — 16. Női ruhagallér. — 17. Bankjegy, németül. — 19. ... gona. — 20. A „Faust" költője. — 22. A távoli mult rövid neve. — 23. Fél falu — 24. Ép testben van (?). — 26. Írja mássalhangzói. — 27. Ybl névjele. — 28. 3. 14. — 29. Meg lehet vásárolni. — 32. Szántóföld, latinul. — 35. Rövidítttt formájú női név — 36. E, e, e, e, e. — 38. Bosszant, nyugtalanít. — 40. Az ezermester jelzője. — 42. Továbbá. — 44. Hideg-meleg húsétel. — 45. Egyforma betűk (!).

FÜGGŐLEGES: 1. Gyümölcstermő bokor. — 2. Örménytörök főváros. — 3. „Vág egy szelet kenyeret." — 4. Gramofonnal kombinált nagy rádió. — 5. A fizikában a munkává át nem alakuló energia görög neve. — 6. Számum, franciául. — 7. Munkára váró ügy. — 8. Német szorzóképző. — 9. Görögkelett szentkép. — 10. Ligeti sétaút. — 11. Ugyanaz, mint a 19. — 15. Német összetételekben: nyak, torok. — 18. Testhelyzet az ima közben. — 21. Azonos betűk. — 25. A papi rend. — 30. Névelős személy névmás. — 31. Ne tovább! — 33. Rendben van! 34. Ketté tépett spárga (!). — 36. És ne, te se, ... — 37. Szántószerszám. — 39. Félig elszív. — 41. Újra a 19-es sor. — 43. Hírhedt náci katonai rövidítés volt.

Egy patkány kiirtása 50 fillérbe kerül

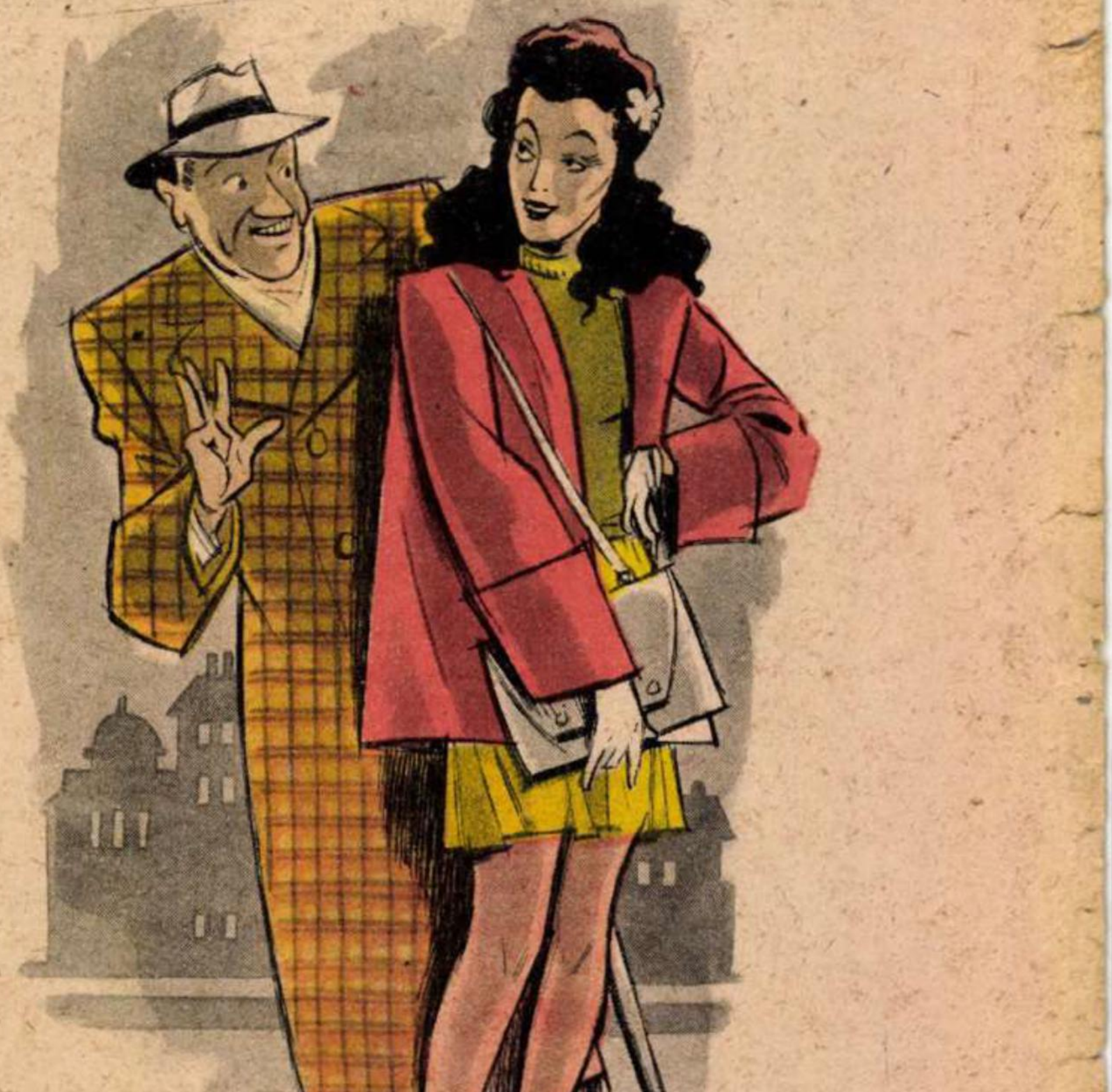

— Jöjjön Sanyi moziba, csak két forint a jegy.
— Majd ha bolond leszek! Két forintért négy patkányt irthatok ki.

A 7 legkedvesebb vicce

— Azért szerencse, hogy ez a Balogh páter nem napilap.
— Miért?
— Képzeld el, hogy karácsonykor dupla terjedelemben kéne megjelennie.

A két legreakciósabb vicce

Sötét Ödön mondja a Dunaparton:
— Jellemző a Gerőre! Hidakat épít, amikor kiapad a Duna!

Enyhítő körülmény

A tanyai iskola tanítója megkérdezi az egyik gyerektől:
— Aztán milyen jogon ütötted meg a Balogh Jóskát?
— Nem jogon ütöttem én, instállom, hanem kupán.

Függönyök, fonalak
ERMA VI., Teréz-krt. 4.